

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2020/870**af 24. juni 2020**

om indførelse af en endelig udligningstold på importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Egypten og om endelig opkrævning af den midlertidige udligningstold og om opkrævning af den endelige udligningstold på den registrerede import af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Egypten

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1037 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union ⁽¹⁾ (»grundforordningen«), særlig artikel 15 og artikel 16, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

1. SAGSFORLØB**1.1. Indledning**

- (1) Den 7. juni 2019 indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en antisubsidieundersøgelse vedrørende importen til Den Europæiske Union (»Unionen«) af endeløse filamenter af glasfibervarer (»GFR«) med oprindelse i Egypten på grundlag af artikel 10 i grundforordningen.
- (2) Kommissionen offentliggjorde en indledningsmeddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽²⁾ (»indledningsmeddelelsen«).
- (3) Kommissionen indledte undersøgelsen som følge af en klage, der blev indgivet den 24. april 2019 af European Glass Fibre Producers Association (»klageren« eller »APFE«) på vegne af producenter, der tegner sig for 71 % af den samlede EU-produktion.
- (4) I løbet af undersøgelsen fandt Kommissionen yderligere dokumentation for relevante subsidier, som ikke var fuldt ud omfattet af indledningsmeddelelsen. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 10, stk. 7, besluttede Kommissionen derfor at medtage disse subsidier inden for rammerne af den nuværende undersøgelse og ændre indledningsmeddelelsen i overensstemmelse hermed.
- (5) Den 12. februar 2020 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse om ændring af indledningsmeddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* ⁽³⁾. Der blev tilføjet et notat til sagen, og den egyptiske regering (»GOE«) blev opfordret til at deltage i høringer om disse yderligere subsidier.

1.2. Midlertidige foranstaltninger

- (6) Den 7. marts 2020 indførte Kommissionen en midlertidig udligningstold på importen til Unionen af GFR med oprindelse i Egypten ved Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/379 ⁽⁴⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (7) Som anført i betragtning 27 i forordningen om midlertidig told omfattede undersøgelsen af subsidiering og skade perioden fra den 1. april 2018 til den 31. marts 2019 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«), og undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra den 1. januar 2016 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«).

⁽¹⁾ EUT L 176 af 30.6.2016, s. 55.

⁽²⁾ EUT C 192 af 7.6.2019, s. 30.

⁽³⁾ EUT C 48 af 12.2.2020, s. 18.

⁽⁴⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/379 af 5. marts 2020 om indførelse af en midlertidig udligningstold på importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Egypten (EUT L 69 af 6.3.2020, s. 14).

1.3. Efterfølgende sagsforløb

- (8) På grundlag af offentliggørelsen af en meddelelse om ændring af indledningsmeddelelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* (se betragtning 4) sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til GOE, den eksporterende producent og Folkerepublikken Kinas regering (»GOC«).
- (9) Anmodningen om oplysninger blev sendt til GOE for til fulde at undersøge samarbejdet mellem GOE og GOC til fordel for den eksporterende producent. I betragtning af GOC's inddragelse og tætte samarbejde med GOE om subsidieringen af GFR med oprindelse i Egypten (»den undersøgte vare«) udpegede Kommissionen GOC som interesseret part i undersøgelsen og fremsendte den anmodning om oplysninger, der blev sendt til GOE, til GOC med en opfordring til at samarbejde i forbindelse med undersøgelsen. GOC svarede aldrig på Kommissionens opfordring og gav sig ikke til kende som interesseret part i undersøgelsen.
- (10) Efter offentliggørelsen af meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen og anmodningen om oplysninger til GOE bemærkede GOE for det første, at den ikke kunne anmodes om at fremlægge oplysninger eller koordinere besvarelsen fra enheder, hverken statslige eller private, der ikke er omfattet af dens jurisdiktion.
- (11) For det andet bemærkede GOE, at de oplysninger, som Kommissionen havde anmodet om, befandt sig uden for dens jurisdiktion. Det var GOE's opfattelse, at Kommissionen har pålagt den en urimelig byrde ved at anmode om oplysninger, som ikke er nødvendige for undersøgelsen.
- (12) For det tredje hævdede GOE, at Kommissionen reelt medtog Folkerepublikken Kina (»Kina«) i undersøgelsens omfang uden at opfordre regeringen til at deltage i en høring forud for indledningen af undersøgelsen.
- (13) For det fjerde bemærkede GOE, at der i henhold til antisubsidiegrundforordningen kun er tale om subsidier, hvis »staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag«. GOE bemærkede, at meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen vedrørte subsidier, der angiveligt blev ydet af den kinesiske regering (»GOC«). Derfor overholdt Kommissionen med meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen ikke antisubsidiegrundforordningen, idet den medtog finansielle bidrag i undersøgelsen, som ikke kan betragtes som subsidier i henhold til EU-retten.
- (14) Endelig hævdede GOE, at anmodningen om oplysninger i virkeligheden var det indledende spørgeskema, der skulle sendes til GOC. Ved at give 15 dage til at svare i stedet for 30 havde Kommissionen derfor overtrådt artikel 12.1.1, i aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (»SCM-aftalen«) og grundforordningens artikel 11, stk. 2.
- (15) Kommissionen var uenig i de synspunkter, der blev fremsat af GOE. Hvad angår GOE's manglende kompetence og den faktiske medtagelse af GOC i undersøgelsen som eksportland, fandt Kommissionen, at de subsidier, som Kommissionen havde undersøgt, blev ydet inden for rammerne af et samarbejde mellem GOE og GOC. Derfor har subsidierne kunnet tilskrives Egypten i kraft af Egyptens anerkendelse og vedtagelse af GOC's foranstaltninger som værende egyptiske. Undersøgelsesresultaterne vedrørende dette aspekt er nøje uddybet i afsnit 3.2.2.
- (16) Desuden bemærkede Kommissionen, at den anmodede GOE om at fremlægge oplysninger om den generelle retlige ramme for banksektoren i Kina og om finansielle institutioner i Kina, fordi GOE er den regering, der er berørt af denne undersøgelse, og fordi disse subsidier kan tilskrives den, jf. forklaringen i afsnit 3.2.2. De ønskede oplysninger var således nødvendige for, at Kommissionen kunne fastslå, om der forekom subsidiering.

- (17) Desuden gav Kommissionen også GOC direkte mulighed for at registrere sig som interesseret part og direkte fremlægge de ønskede oplysninger om disse spørgsmål. Som forklaret i betragtning 96 og 97 har GOE sammen med GOC oprettet en forvaltningsmekanisme med tre administrative niveauer i henhold til artikel 8 i aftalen fra 2016 om Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone mellem Kinas handelsministerium og den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen. Denne mekanisme er bl.a. blevet oprettet for at løse de problemer, der kan påvirke aktiviteterne i den økonomiske zone for Suezkanalen (herunder indførelsen af udligningstold på eksporten fra denne zone).
- (18) Selv om GOE ikke rådede over visse af de oplysninger, som den blev anmodet om at fremlægge, fandt Kommissionen derfor, at GOE havde alle de nødvendige midler til at indhente de ønskede oplysninger fra GOC.
- (19) Endvidere var Kommissionen uenig med GOE om karakteren af anmodningen om oplysninger. Fremsendelsen af en sådan anmodning fandt sted flere måneder efter fremsendelsen af det indledende spørgeskema til GOE. Anmodningen om oplysninger svarede til Kommissionens behov for at indsamle yderligere oplysninger, som var blevet nødvendige som følge af de yderligere beviser, som den havde indsamlet i løbet af undersøgelsen. I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at GOE allerede havde modtaget det indledende spørgeskema og havde fået 37 dage til at svare.
- (20) Endvidere bemærkede Kommissionen, at det faktiske indhold af anmodningen om oplysninger var begrænset til andre relevante subsidier, der var blevet konstateret i løbet af undersøgelsen, og omfanget af anmodningen om oplysninger kan på ingen måde sammenlignes med et indledende spørgeskema. Kommissionen bemærkede endelig, at den samlede tid, der blev givet til GOE — efter en anmodning om forlængelse — til at besvare denne yderligere anmodning om oplysninger var på 22 dage på trods af det meget sene tidspunkt i proceduren.
- (21) Efter en sammenligning af den tid, der blev tildelt GOE til at besvare den mest omfattende anmodning om oplysninger i det indledende spørgeskema, og den periode, der blev givet i forbindelse med den yderligere anmodning om oplysninger, fandt Kommissionen således, at GOE havde fået tilstrækkelig tid.
- (22) På baggrund af ovenstående blev disse påstande fra GOE afvist.
- (23) Efter fremlæggelsen af de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for indførelsen af en midlertidig udligningstold (»den foreløbige fremlæggelse«), indgav GOE og den egyptiske eksporterende producent skriftlige redegørelser for at tilkendegive deres synspunkter vedrørende de foreløbige konklusioner.
- (24) GOE og den egyptiske eksporterende producent fik mulighed for at blive hørt.
- (25) GOE blev også indrømmet en høring med høringskonsulenten i handelsprocedurer.
- (26) Kommissionen tog stilling til bemærkningerne fra de interesserede parter og behandlede dem som nærmere beskrevet i denne forordning.
- (27) Som følge af truslen om udbredelsen af covid-19 og de deraf følgende foranstaltninger, der er truffet for at håndtere udbruddet ⁽⁹⁾, var Kommissionen ikke i stand til fuldt ud at kontrollere oplysningerne fra den eksporterende producent og GOE. Da denne situation opstod på et meget sent tidspunkt i proceduren, og da der ikke længere var mulighed for en anden løsning (f.eks. at afholde et møde for at krydstjekke de fremlagte oplysninger med andre verificerbare kilder i overensstemmelse med meddelelsen fra Kommissionen om covid-19), anvendte Kommissionen undtagelsesvis de oplysninger, som disse parter havde fremlagt, til subsidieberegningen, som blev kontrolleret på grundlag af alle tilgængelige oplysninger.

⁽⁹⁾ Se notatet til sagen om konsekvenserne af udbruddet af coronavirus i forbindelse med antidumping- og antisubsidieundersøgelsen, reference t20.001226 og Kommissionens meddelelse om konsekvenserne af udbruddet af covid-19 for antidumping- og antisubsidieundersøgelser (EUT C 86 af 16.3.2020, s. 6).

1.4. Endelig fremlæggelse af oplysninger

- (28) Kommissionen orienterede samtlige interesserede parter om de vigtigste kendsgerninger og betragtninger, der ligger til grund for hensigten om at indføre en endelig udligningstold på importen til Unionen af GFR med oprindelse i Egypten («den endelige fremlæggelse af oplysninger»).
- (29) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte GOE, Jushi Group, klagerne og en gruppe af europæiske brugere og distributører af GFR skriftlige bemærkninger og gjorde rede for deres synspunkter vedrørende de endelige konklusioner.
- (30) De parter, der anmodede herom, fik mulighed for at blive hørt. Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger afholdt Kommissionens tjenestegrene høringer med GOE og Jushi Group.
- (31) Kommissionen tog stilling til bemærkningerne fra de interesserede parter efter den endelige fremlæggelse af oplysninger og behandlede dem i denne forordning.

1.5. Undersøgelsesperioden og den betragtede periode

- (32) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende undersøgelsesperioden og den betragtede periode, bekræftes betragtning 27 i forordningen om midlertidig told.

2. DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE

2.1. Påstande vedrørende varedækningen

- (33) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende varedækningen, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 44 og 48 i forordningen om midlertidig told.

3. SUBSIDIERING

3.1. Subsidier og subsidieordninger inden for rammerne af den nuværende undersøgelse

- (34) På grundlag af oplysningerne i klagen, i indledningsmeddelelsen, i meddelelsen om ændring af indledningsmeddelelsen og i besvarelsenerne af Kommissionens spørgeskema blev den påståede subsidiering i form af følgende subsidier fra GOE undersøgt:
- a) præferencelån, kreditlinjer, anden finansiering, forsikring og garantier
 - b) statslig levering af varer og tjenesteydelser mod utilstrækkeligt vederlag
 - statslig levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag
 - statslig indrømmelse af jordarealer mod utilstrækkeligt vederlag
 - c) indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter
 - EIT-fordele til virksomheder i en særlig økonomisk zone
 - d) indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger vedrørende indirekte skat og importtold
 - momsfrigivelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr
 - momsfrigivelse og fritagelse for importtold på importerede inputmaterialer, der anvendes i eksporterede færdigvarer.

3.2. Suez Economic and Trade Cooperation Zone (»SETC-zone«)

- (35) Den påståede subsidiering i Egypten vedrører en virksomhed i China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone (»SETC-zonen«). Zonen dækker et areal på 7,34 km², som er opdelt i et opstartsområde på 1,34 km² og et ekspansionsområde på 6 km².
- (36) Denne særlige økonomiske zone blev etableret af Kina og Egypten i fællesskab, og dens historie går tilbage til 1990'erne. På det tidspunkt besøgte den daværende egyptiske præsident Kinas særlige økonomiske zoner og udtrykte ønske om at trække på Kinas erfaringer vedrørende sådanne zoner for at etablere en lignende struktur i Egypten. Som følge heraf undertegnede Kinas og Egyptens premierministre i 1997 et aftalememorandum, hvori de to lande »bliver enige om at samarbejde om udviklingen af den økonomiske frizone i den nordlige del af Suezbugten ved at dele de kinesiske erfaringer med at etablere særlige økonomiske zoner, deltage i en modernisering af undersøgelserne i forbindelse med zonen og tilskynde den relevante erhvervssektor i Kina til at yde bidrag til de projekter, der skal etableres inden for zonen«⁽⁶⁾.
- (37) Efter denne aftale udpegede Kina Tianjin Teda Investment Holding Co., Ltd. (herefter »Tianjin TEDA«), en statsejet virksomhed i Tianjin-kommunen, til at påtage sig opgaven på kinesisk side. Tianjin TEDA sluttede sig derefter til den egyptiske administration af Suezkanalen, den egyptiske nationalbank og fire egyptiske statsejede virksomheder med henblik på at oprette Egypt China Joint Venture Company (herefter »ECJV«) med henblik på at udvikle og etablere den økonomiske zone. Den kinesiske part besad 10 % af aktierne i ECJV og den egyptiske part 90 %. I 1998 blev de tilsvarende jordarealer i den nordvestlige del af Suez-bugten overført fra Suez-provinsen til ECJV. Herefter er der dog ikke sket større fremskridt med projektet i flere år⁽⁷⁾.
- (38) I 2002 blev det større område på 20 km², som SETC-zonen befandt sig i, nemlig den økonomiske zone i den nordvestlige del af Suezbugten (»Northwest Gulf of Suez Economic Zone«), officielt klassificeret som en særlig økonomisk zone (»SEZone«) af GOE⁽⁸⁾. Bestemmelserne i egyptisk lov nr. 83/2002 om særlige økonomiske zoner (»lov nr. 83/2002«) fandt derfor nu også anvendelse på SETC-Zonen.
- (39) Der blev skabt ny fremdrift i 2006, da Kina besluttede yderligere at fremme den globale politik (»Go Global Policy«), som skulle tilskynde kinesiske virksomheder til at investere i udlandet. I denne forbindelse foreslog det kinesiske handelsministerium (»MOFCOM«), at etablere såkaldte »oversøiske handels- og samarbejdszoner«, og SETC-zonen blev en af de første 18 officielt godkendte zoner⁽⁹⁾. På Beijing-topmødet i 2006 om samarbejde mellem Kina og Afrika meddelte den kinesiske præsident Hu Jintao, at »der ville blive etableret tre til fem oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner i de afrikanske lande inden for de tre næste år«⁽¹⁰⁾.
- (40) I 2007 iværksatte MOFCOM et udbud med henblik på at udpege entreprenører til den anden gruppe af officielt godkendte oversøiske handelsmæssige og økonomiske samarbejdszoner. Tianjin TEDA vandt udbuddet for SETC-zonen. I oktober 2008 etablerede Tianjin TEDA et joint venture sammen med udviklingsfonden Kina-Afrika om oprettelse af China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (»China-Africa TEDA«) som den primære kinesiske investeringsenhed i samarbejdsområdet. China-Africa TEDA gik sammen med ECJV om at oprette en ny virksomhed kaldet Egypt TEDA Investment Co. (»Egypt TEDA«) for at fremme udviklingen af SETC-zonen i Egypten. Denne gang ejede den kinesiske part 80 % af aktierne og den egyptiske part (repræsenteret ved ECJV) 20 %. Efter at virksomheden formelt blev oprettet i 2008, skred arbejdet i zonen hurtigt frem. Den 7. november 2009 indviede de to landes daværende premierministre opstartsområdet og anførte SETC-zonen som et vigtigt samarbejdsprojekt for økonomi og handel mellem de to lande⁽¹¹⁾. Ved udgangen af 2011 var al infrastruktur i opstartsområdet fuldført⁽¹²⁾.

⁽⁶⁾ Aftalememorandum mellem Den Arabiske Republik Egypten og Folkerepublikken Kina af 18. april 1997.

⁽⁷⁾ Rapport fra State Council Development and Research Center, »The sustainable development experience in the China-Egyptian Suez Economic and Trade Cooperation Zone«, af 6. august 2019 (»State Council Report«).

⁽⁸⁾ Dekret nr. 35 udstedt af præsidenten for Den Arabiske Republik Egypten den 15.2.2003.

⁽⁹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 4.

⁽¹⁰⁾ Rapport fra State Council Development and Research Center, »The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone«, 6. august 2019 (»State Council Report«).

⁽¹¹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 11.

⁽¹²⁾ State Council Report.

- (41) Efter de civile uroligheder i Egypten aflagde præsident Morsi et statsligt besøg i Kina i 2012, hvor han henviste til zonen som et vigtigt projekt i det bilaterale samarbejde mellem de to lande og håbede, at flere og flere kinesiske virksomheder ville investere i Egypten via zonen og gennem efterfølgende projekter og således deltage i Egyptens genopretningsprogram ⁽¹³⁾.
- (42) I 2013 indgik Egypt TEDA og de egyptiske myndigheder en kontrakt om udvidelsesområdet på 6 km². Fra og med 2013 er de oversøiske handelsmæssige og økonomiske samarbejdszoner, såsom SETC-zonen, også blevet videreudviklet inden for rammerne af »Belt and Road-initiativet«. De oversøiske industri-parker spiller således en vigtig rolle, når det gælder om fremme kinesiske virksomheders »udadvendte« investeringer. Som følge heraf har SETC-zonen, navnlig siden 2013, været inkluderet i næsten alle vigtige samarbejdstekster mellem de to regeringer ⁽¹⁴⁾.
- (43) I 2014 lancerede Egypten udviklingsplanen for Suezkanalen (»Suez Canal Corridor Development Plan«). Som led i denne plan blev SE-zonen i 2015 officielt integreret i den bredere økonomiske zone for Suezkanalen (Suez Canal Economic Zone — »SCZone«), der omfattede hele området omkring Suezkanalen på 461 km². Hele området betragtes nu som et »økonomisk område af særlig karakter« i henhold til lov 83/2002 og ændringer heraf ⁽¹⁵⁾.
- (44) I december 2015 aflagde præsident Sisi et besøg i Kina, hvor han erklærede, at Egypten havde accepteret præsident Xi Jinpings tilbud om at samarbejde om »One Belt, One Road«-initiativet og at videreudvikle projekter i Egypten. Den 21. januar 2016 indviede de to præsidenter officielt SECT-zone-udvidelsesprojektet for udvidelsesområdet på 6 km². I forbindelse med Xi Jinpings statsbesøg i Egypten undertegnede de to regeringer endvidere aftalen mellem Folkerepublikken Kinas handelsministerium og Den Arabiske Republik Egyptens generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen vedrørende Suez Economic and Trade Cooperation Zone af 21. januar 2016 (»samarbejdsaftalen«). I samarbejdsaftalen blev SETC-zonens betydning og retlige status yderligere præciseret ⁽¹⁶⁾.
- (45) Hovedformålet med samarbejdsaftalen var således at skabe en klar skriftlig ramme for dette samarbejde og at formalisere det inden for rammerne af »One Belt, One Road«-initiativet, herunder GOC's støtte til virksomheder i udlandet. Der blev imidlertid ikke givet yderligere oplysninger om det forberedende arbejde i samarbejdsaftalen på trods af Kommissionens udtrykkelige anmodninger.
- (46) I henhold til samarbejdsaftalen udvikler regeringerne SETC-zonen i fællesskab. Dette foregår i overensstemmelse med deres respektive nationale strategier (Kinas Belt & Road-initiativ og Egyptens udviklingsplan for Suezkanalen). Til dette formål leverer GOE jordarealer, arbejdskraft og visse skattefordele, mens de kinesiske virksomheder, der opererer i zonen, driver produktionsanlægget med deres aktiver og ledere. Ved at kompensere for manglende egyptiske midler støtter GOC også dette projekt ved at stille den nødvendige finansiering til rådighed for Egypt TEDA og de kinesiske virksomheder, der opererer i SETC-zonen.
- (47) Den GFR-producent, der er aktiv i SETC-zonen, Jushi Egypt, er underlagt egyptisk ret og blev etableret af Jushi Group, der er den kinesiske modervirksomhed. GFR-producentens modervirksomhed er ejet af kommissionen for tilsyn med og forvaltning af statsejede aktiver (State-owned Assets Supervision and Administration Commission of the State Council »SASAC«). Den har fået godkendelse fra relevante kinesiske regeringsmyndigheder ⁽¹⁷⁾ med henblik på oprettelse af en dattervirksomhed i Egypten. Dattervirksomheden finansieres med midler fra Kina, den anvender inputmaterialer og udstyr importeret fra Kina, den ledes af kinesiske ledere og bruger kinesisk knowhow. Den producerer GFR i Egypten, som eksporteres til Unionen fra SETC-zonen.
- (48) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af ovennævnte samarbejdsaftale indførte de to regeringer også en høringsmekanisme på tre niveauer. I denne forbindelse undertegnede Den Arabiske Republik Egyptens generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen og Tianjins kommunale handelskommission i Kina en samarbejdsaftale om oprettelse af administrationskommissionen for China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone for så vidt angår de mellemstatslige konsultationer på første niveau. På andet niveau blev der nedsat en administrationskommission for den økonomiske og handelsmæssige samarbejdszone for Suez, som skulle

⁽¹³⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 53.

⁽¹⁴⁾ State Council Report.

⁽¹⁵⁾ Dekret nr. 330 af 19. august 2015 fra præsidenten for Den Arabiske Republik om etablering af den økonomiske zone for Suezkanalen.

⁽¹⁶⁾ Rapport fra State Council Development and Research Center, »The sustainable development experience in the China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone«, 6. august 2019.

⁽¹⁷⁾ Af National Development and Reform Commission (»NDRC«) og af handelsministeriet (»MOFCOM«).

sikre drøftelser på teknisk plan mellem Kinas kompetente myndigheder i Tianjin-kommunen og de relevante kompetente tjenestegrene under Egyptens myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen. Der har været afholdt regelmæssige møder i disse kommissioner siden 2017. På tredje niveau oplyser Egypt TEDA og de relevante egyptiske modparter de ovennævnte forvaltningsniveauer om problemer og vanskeligheder, der opstår.

3.2.1. *Delvis manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger for så vidt angår SETC-zonen*

3.2.1.1. Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår GOE

- (49) Kommissionen anmodede i sit spørgeskema, i anmodningen om oplysninger og under kontrolbesøget GOE om at fremlægge visse oplysninger vedrørende den økonomiske og handelsmæssige samarbejdszone for Suez (Suez Economic and Trade Cooperation Zone) i Egypten. Disse anmodninger om oplysninger omfattede bl.a. spørgsmål om de retlige og institutionelle rammer og eksistensen af mellemstatslige aftaler mellem Kina og Egypten.
- (50) Efter ændringen af indledningsmeddelelsen anmodede Kommissionen navnlig GOE om oplysninger om, hvordan SETC-zonen fungerede, og om det retsgrundlag, der ligger til grund for den, med særlig henvisning til samarbejdet mellem GOE og GOC om etablering og udformning af SETC-zonen som et erhvervsmiljø, der kan tiltrække investorer fra Kina. Desuden har Kommissionen anmodet om oplysninger vedrørende kontrol og forvaltning af SETC-zonen fra Egypt-TEDA Investment Company, TEDA holding og fra den fælles arbejdsgruppe mellem Egypten og Kina samt om den rolle, som udviklingsfonden Kina-Afrika (China-Africa Development Fund »CAD«) spiller i forbindelse med de kinesiske investeringer i udlandet. Endelig anmodede Kommissionen også GOE om oplysninger vedrørende SETC-zonens status som en oversøisk økonomisk samarbejdszone, der blev godkendt af MOFCOM.
- (51) Som svar på anmodningen om oplysninger stillede GOE kun nogle af de ønskede oplysninger til rådighed, mens den lod en væsentlig del af anmodningen stå ubesvaret.
- (52) GOE indgav oplysninger om retsgrundlaget for SETC-zonen ved at fremlægge de internationale aftaler, der var anført af GOE og GOC og udgør retsgrundlaget for deres samarbejde med henblik på at begunstige de virksomheder, der er etableret i SETC-zonen, såsom den eksporterende producent.
- (53) Kommissionen mangler dog stadig oplysninger vedrørende aftaler, aftalememoranda eller andre dokumenter, der er indgået mellem GOC og GOE i forbindelse med SETC-zonen. Kommissionen fandt eksempelvis offentligt tilgængelige referencer til de femårige gennemførelsesretningslinjer fra 2016 om fremme af et omfattende strategisk partnerskab mellem Folkerepublikken Kina og Den Arabiske Republik Egypten.
- (54) Desuden blev der i april 2017 formelt nedsat et fælles forvaltningsudvalg for China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone. I juli 2017 blev det mellemstatslige koordineringsudvalg oprettet og afholdt sit første fælles møde. Kommissionen modtog ikke skriftlig dokumentation vedrørende de møder, der blev afholdt i forbindelse med disse forskellige høringsmekanismer, med undtagelse af et møde, der blev afholdt af administrationskommissionen.
- (55) I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.
- (56) Kommissionen underrettede derfor GOE om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28, stk. 1, i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering for så vidt angår virksomheder, der befinder sig i SETC-zonen. GOE gjorde indsigelse og understregede, at den havde samarbejdet fuldt ud med Kommissionen. Kommissionen fandt imidlertid, at oplysninger om det præcise samarbejde mellem de to regeringer i forbindelse med oprettelsen og forvaltningen af SETC-zonen var afgørende for den retlige vurdering af sagen, som forklaret i afsnit 3.2.2. Desværre havde Kommissionen kun modtaget to relevante dokumenter efter den respektive kontrol, hvilket medførte, at den ikke kunne kontrollere ægtheden heraf. Derudover kunne den ikke deltage i nogen opfølgingsdrøftelse med GOE om væsentlige detaljer, som kunne kaste lys over omfanget og graden af samarbejde mellem de to regeringer i zonen.

- (57) På baggrund af ovenstående anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 28 og baserede sig på de foreliggende faktiske oplysninger med hensyn til disse punkter.

3.2.2. Retlig vurdering

- (58) Driften af SETC-zonen udgør et tæt samarbejde mellem GOE og GOC, et samarbejde, der navnlig kommer til udtryk i et joint venture mellem Egypten og Kina inden for eksportlandets område. Regeringerne i Egypten og Kina har samlet deres ressourcer med henblik på at skabe gunstige betingelser for GFR-fabrikanten i SETC-zonen, der giver den en fordel. Denne sammenlægning af ressourcer gennem et så tæt samarbejde tjener et fælles formål og gavner en fælles modtager, Jushi Egypt.

3.2.3. Finansielt bidrag fra et statsligt eller offentligt organ

- (59) I henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), foreligger der subsidier, hvis staten i oprindelses- eller eksportlandet yder et finansielt bidrag. I henhold til artikel 1.1, litra a), nr. 1), i SCM-aftalen foreligger der ligeledes subsidier, »når statslige eller offentlige organer yder et finansielt bidrag«.
- (60) GOE har stillet jordarealer til rådighed for Jushi Egypt og har tilbudt flere skattelettelser. Disse subsidier administreres og ydes således direkte af den egyptiske regering.
- (61) Siden aftalememorandummet blev indgået i 1997, har GOE imidlertid aktivt forsøgt at støtte zonen, ikke blot direkte gennem tildeling af jordarealer og skattelettelser, men også indirekte via aftalt bistand fra den kinesiske regering til udviklingen af SETC-zonen på dens område. Rent faktisk »tilskyndede GOE udtrykkeligt i aftalememorandummet de relevante erhvervssektorer i Kina til at yde bidrag til de projekter, der skulle etableres inden for zonen«. Efter præsident Morsis besøg i Kina i august 2012 modtog SECT-zonen »hidtil uset opmærksomhed og støtte fra den egyptiske regering«⁽¹⁸⁾. I henhold til artikel 1 i samarbejdsaftalen fra 2016 enedes parterne om at udvikle denne zone »i overensstemmelse med (...) de to landes gældende love og administrative bestemmelser«.
- (62) I artikel 1 i lovgivningen til gennemførelse af samarbejdsaftalen præciseres det endvidere, at »forvaltningsudvalget [der er ansvarligt for koordinering og håndtering af det daglige arbejde i samarbejdszonen], er etableret i overensstemmelse med multilaterale og bilaterale aftaler og gældende love og bestemmelser, undertegnet eller med deltagelse af Folkerepublikken Kina og Den Arabiske Republik Egypten«. I henhold til artikel 4 i samarbejdsaftalen loves der fra begge sider »støtte og hjælp til opbygning, erhvervsfremme og drift af samarbejdszonen«. I den forbindelse har Egypten indvilliget i at blive udpeget til »oversøisk handels- og samarbejdszone« af Kina.
- (63) Kina bekræftede i samarbejdsaftalens artikel 4, stk. 1, at den pågældende zone »er berettiget til relevant politisk støtte og skattelettelser, der ydes af den kinesiske regering til oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner«. Derudover gav GOC i artikel 5 i samarbejdsaftalen udtrykkeligt tilsagn om, at den »vil støtte« zonen ved bl.a. at »tilskynde relevante finansielle institutioner til at stille finansielle faciliteter til rådighed« for virksomheder og investeringer i zonen.
- (64) Endvidere er det i henhold til artikel 2, afsnit IV, i samarbejdsaftalen om oprettelse af forvaltningskommissionen for zonen for handel og økonomisk samarbejde mellem Kina og Egypten forvaltningskommissionens opgave at »bestræbe sig til det yderste på så smidigt som muligt at gennemføre alle tilskyndelsespolitikker i kinesiske og egyptiske love og forskrifter« og i artikel 2, afsnit V, at »koordinere og fremme relevante finansielle institutioner, herunder men ikke begrænset til, banker, forsikringsinstitutioner og forskellige fonde, der yder støtte til samarbejdsområdet og de deri etablerede virksomheder, og hjælpe samarbejdszonen og de deri etablerede virksomheder med at udforske flere finansieringskanaler«. Endelig har såvel GOE som GOC i henhold til samme aftales artikel 7 givet tilsagn om, at enhver gældende eller fremtidig lovgivning, som indrømmer en gunstigere behandling end samarbejdsaftalen, har forrang for sidstnævnte. GOC's præferentielle finansiering af GFR-producenten i zonen er resultatet af disse tilsagn og bør ses i denne sammenhæng.

⁽¹⁸⁾ TEDA 10 Years Summary Report, s. 41.

- (65) Den fælles indsats mellem GOE og GOC tjente flere formål.
- (66) På egyptisk side var målet, som udtrykt på højeste politiske plan ⁽¹⁹⁾, at tiltrække kinesiske investeringer, knowhow og kapital fra Kina for at fremme den økonomiske udvikling af den økonomiske zone for Suezkanalen, og skabe arbejdspladser. I henhold til det egyptiske langsigtede planlægningsperspektiv for 2022, som blev offentliggjort af det egyptiske planlægningsministerium i november 2013, vil SETC-zonen spille en stor rolle for den industrielle opgradering i Egypten, hvorved der indtjenes udenlandsk valuta gennem eksport, opnås beskætning og løsning af arbejdsløshedsproblematikken ⁽²⁰⁾.
- (67) For Kinas vedkommende var motivationen en anden. Set fra virksomhedernes synspunkt har Egypten visse fordele i form af lavere arbejdskraftomkostninger og kortere leveringstid til de vigtigste markeder som f.eks. EU. Som nævnt i obligationsprospektet udstedt af Jushi Group i 2014: »har handelshindringer øget markedspriserne for Kinas skjulte eksport af glasfiber, hvilket har en negativ indvirkning på Jushi Groups eksport af glasfiber. ... efter lanceringen af Jushi Egyptian Glass Fiber Co., Ltd. i 2013, vil vareefterspørgslen i de tre ovennævnte regioner ⁽²¹⁾ blive dækket af Jushi Egypt. De tre ovennævnte regioner vil ikke indføre antidumpingtold på varer fra Jushi Egyptian, og virkningerne af antidumpingpolitikker på Jushi Group vil blive stærkt reduceret. Det foreløbige prisfastsættelsesprincip for glasfibervarer fra Jushi Egyptian til kunderne i de tre ovennævnte regioner er at dele toldbesparelserne med kunderne og sikre sig de fulde fordele ved besparelserne på antidumpingtolden og forsendelsesomkostningerne for udstederen«. Siden 2011 ⁽²²⁾ og slutningen af 2014 ⁽²³⁾ har importen af GFR med oprindelse i Kina været genstand for antidumping- og udligningstold i Unionen, og Unionen er en af de »tre regioner«, der henvises til i obligationsprospektet.
- (68) Set fra GOC's perspektiv er en af hovedopgaverne i denne plan — i henhold til MOFCOM's 13. femårsplan for udvikling af udenrigshandelen — at styrke handelssamarbejdet med lande under »One Belt, One Road«-initiativet med henblik på at fremme og udvide eksporten af bl.a. højteknologiske varer som GFR. Følgende fremgår af planen: »Stabilisere eksporten af fordelagtige varer såsom arbejdskraftintensive varer til førnævnte lande, udnytte mulighederne for at etablere infrastruktur i disse lande og fremme eksporten af omfangsrige, komplette sæt af udstyr, teknologier, standarder og tjenesteydelser. Tilpasse sig udviklingen, når det gælder omstilling og opgradering af industrier i disse lande, og fremskynde eksporten af elektromekaniske og højteknologiske varer. ... Intensivere ekspansionen for vækstmarkeder og — efter en omfattende undersøgelse af stordriftsfordele, væksthastighed, tildelte ressourcer, risikograd og andre faktorer — udvalge en række vækstmarkeder med henblik på primær ekspansion. Udvide eksporten af avanceret teknisk udstyr og fremme eksport af forholdsmæssigt fordelagtige industrier og varer af høj kvalitet«. De planlagte foranstaltninger til gennemførelse af disse opgaver omfatter »oprettelse af økonomiske og teknologiske udviklingszoner på statsniveau og forskellige parker«.
- (69) Som udtrykt i en enkelt artikel, »I henhold til vejledningen fra de offentlige myndigheder inden for rammerne af »One Belt, One Road«, og i forbindelse med værtslandets strategi på højeste niveau, er oversøiske samarbeidszoner blevet et middel til at gennemføre »One Belt, One Road« og det internationale samarbejde om produktionskapacitet« ⁽²⁴⁾.
- (70) Oversøiske zoner tjener således flere strategiske mål for Kina. For det første kan de bidrage til at øge efterspørgslen efter maskiner og udstyr fremstillet i Kina. For det andet vil kinesiske virksomheder ved at producere i oversøiske lande og eksportere til Europa eller Nordamerika være i stand til at undgå handelsgnidninger og hindringer for eksporten fra Kina. For det tredje kan de hjælpe Kina i bestræbelserne på at styrke den indenlandske omstrukturering og rykke op i værdikæden i hjemlandet ⁽²⁵⁾.

⁽¹⁹⁾ Bemærkninger fra præsident Morsi under dennes besøg i Kina fra august 2012, TEDA 10 Years Summary Report, s. 47 og 53; Bemærkninger fra præsident Sisi under dennes besøg i Kina i december 2016, TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 94.

⁽²⁰⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 59.

⁽²¹⁾ De tre regioner, der henvises til i teksten, er Unionen, Indien og Tyrkiet.

⁽²²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 af 9. marts 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 67 af 15.3.2011, s. 1).

⁽²³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 1379/2014 af 16. december 2014 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varer af glasfiberfilamenter med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 248/2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 367 af 23.12.2014, s. 22).

⁽²⁴⁾ Annual Report on Development in Africa, No.19 (2016-2017, Yellow Books of Africa, s. 13).

⁽²⁵⁾ D. Brautigam & Xiaoyang Tang: Going Global in Groups: Structural transformation and China's Special Economic Zones overseas, World Development Vol. 63, 2014, s. 78-91

- (71) Det fremgår af ovenstående, at den egyptiske regering forventede og glædede sig over den kinesiske finansiering af det tætte samarbejde inden for SETC-zonen for at sætte gang i udviklingen i en af landets fattigste regioner. Den kinesiske regering håbede, at kinesiske virksomheder kunne operere uden for Kinas territorium og udvide deres eksport inden for rammerne af »One Belt, One Road«-initiativet (muligvis for at omgå handelsbeskyttelsesforanstaltninger).
- (72) Under disse omstændigheder fandt Kommissionen, at udtrykket »staten (...) yder« i grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), ikke kun bør omfatte foranstaltninger, der direkte hidrører fra GOE, men også foranstaltninger fra GOC, der kan tilskrives GOE på grundlag af de foreliggende beviser.
- (73) Som appelorganet (»AB«) fastslog i sagen om US-Gasoline ⁽²⁶⁾, kan WTO's lovgivning ikke læses i klinisk isolation fra den almindelige folkeret. De almindelige folkeretlige principper udgør således en del af WTO's retsorden, som ikke er en selvstændig ordning ⁽²⁷⁾. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i DSU og artikel 31, stk. 3, litra c), i Wienerkonventionen om traktatretten (Wienerkonventionen) skal der ved vurderingen af en traktat tages hensyn til »[e]nhver relevant folkeretlig retsregel, som finder anvendelse i forholdet mellem deltagerne«.
- (74) Disse »regler« omfatter den folkeretlige sædvaneret ⁽²⁸⁾, som pr. definition er bindende for alle WTO-medlemmer, herunder Egypten, Kina og Den Europæiske Union. En vigtig del af den folkeretlige sædvaneret er reglerne om staters ansvar, som er blevet kodificeret af Folkeretskommissionen (ILC's bestemmelser om statsansvar for folkeretsstridige handlinger) ⁽²⁹⁾ i overensstemmelse med dens mandat i medfør af artikel 13, stk. 1, litra a), i FN-pagten.
- (75) Reglerne i ILC's bestemmelser er også »relevante« i henhold til artikel 31, stk. 3, litra c), i Wienerkonventionen, fordi de indeholder retningslinjer for fortolkningen af begrebet tilskrivning, dvs. når visse handlinger eller undladelser kan tilskrives en stat, selv når disse handlinger eller undladelser ikke stammer direkte fra den pågældende stat. I denne forbindelse bliver begrebet tilskrivning relevant ved fortolkningen af udtrykket »staten (...) yder« i indledningen til artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), i SCM-aftalen og mere specifikt med henblik på at fastslå en korrekt tilskrivning af en adfærd i en situation med samarbejde mellem to stater med hensyn til subsidier, sådan som det er tilfældet i den foreliggende sag ⁽³⁰⁾.
- (76) ILC's bestemmelser kan således anvendes til at fortolke begrebet »staten (...) yder« i indledningen til artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), i SCM-aftalen med henblik på at tilskrive GOE adfærden (ydelse af subsidier), selv i tilfælde, hvor det finansielle bidrag ikke er ydet direkte af GOE.
- (77) I denne henseende bemærkede Kommissionen, at artikel 11 i ILC's bestemmelser navnlig fastsætter, at »en adfærd, som ikke kan tilskrives en stat i henhold til de foregående artikler, ikke desto mindre skal betragtes som en handling fra statens side i henhold til international ret, såfremt og i det omfang staten anerkender og vedtager den pågældende adfærd som sin egen«. I ILC's kommentar til artikel 11 forklares det, at »eksempler på anvendelse af princippet [om tilskrivning af staten gennem anerkendelse og vedtagelse af adfærd] kan findes i retsafgørelser og statslig praksis« ⁽³¹⁾. Som anført i betragtning 6 i samme kommentar kræves det, at en stat »identificerer den pågældende adfærd og gør den til sin egen«.
- (78) Fra projektets start i 1997 gjorde den egyptiske regering den kinesiske finansiering af Jushi Egypt til en del af sin egen politik for zonen. Præsident Morsi glædede sig offentligt over Kinas investeringer og kapital under sit besøg i Kina i august 2012, og det egyptiske planlægningsministerium erkendte i november 2013, at den kinesisk finansierede SECT-zone ville spille en stor rolle for den industrielle opgradering i Egypten. Under et andet besøg i Kina i december 2014 udtrykte præsident Sisi, at forslaget fra præsident Xi Jinping om i fællesskab at oprette »One Belt

⁽²⁶⁾ WT/DS2/AB/R — US — *Reformulated Gasoline*, Appelorganets rapport vedtaget den 20. maj 1996, s. 17.

⁽²⁷⁾ Se nærmere forklaring i J. Pauwelyn, *The Role of Public International Law in the WTO — How far can we go?*, American Journal of International Law (2001), s. 535 ff.; Graham Cook, *Digest of WTO Jurisprudence on Public International Law Concepts and Principles* (CUP 2015).

⁽²⁸⁾ WT/DS379 — United States — *Definitive Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China*, appelorganets rapport vedtaget den 11. marts 2011, afsnit 308; M.E. Villiger, »Commentary on the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties« (Martinus Nijhoff, 2009), s. 433.

⁽²⁹⁾ Folkeretskommissionen forslag til bestemmelser om statsansvar for folkeretsstridige handlinger, november 2001, Supplement nr. 10 (A/56/10), chp.IV.E.1.

⁽³⁰⁾ WT/DS379/AB/R, punkt 304 – 322.

⁽³¹⁾ Folkeretskommissionens forslag til bestemmelser om statsansvar for folkeretsstridige handlinger med bemærkninger, november 2001, Supplement nr. 10 (A/56/10), s. 52, betragtning 3 til artikel 11.

and One Road« var en vigtig mulighed for genopretning i Egypten, og at den egyptiske part var parat til at deltage aktivt og yde støtte. Den egyptiske part ønskede at samarbejde med Kina om at udvikle projekter for Suezkanalen, den økonomiske og handelsmæssige samarbejdszone for Suez osv. og at gøre det tiltrækkende for kinesiske virksomheder at investere i Egypten« ⁽³²⁾.

- (79) Kendetegnene ved det kinesiske »One Road One Belt«-initiativ er offentlig viden. I artikel 30-36 i Statsrådets vejledende udtalelser om Promotion of International Production Capacity og om Equipment Manufacturing Cooperation af 13. maj 2015 opregnes alle de politiske støtteforanstaltninger, som virksomheder, der opererer i udlandet, kan få. Disse omfatter finanspolitik og politikker for skattebegunstigelse, lån på lempelige vilkår, finansiel støtte gennem syndikerede lån, eksportkreditter, projektf finansiering, egenkapitalinvestering og endelig eksportkreditforsikring. I artikel 31 henvises der til »lån på lempelige vilkår«, som skal »støtte virksomheder i at deltage i eksport af omfangsrige, komplette sæt af udstyr, indgåelse af projektkontrakter og store investeringsprojekter«. I praksis har denne politik ført til talrige eksempler på præferentiel finansiering fra bankernes side eller den særlige ordning »Silk Road Fund« i henhold til artikel 35 i de vejledende udtalelser, hvilket for nylig blev fastslået af Kommissionen i en anden sag ⁽³³⁾.
- (80) Da de forskellige egyptiske præsidenter uden tvivl var klar over, at det kinesiske initiativ »One Belt, One Road« indebærer kraftig statslig finansiering gennem præferentiel finansiering og andre finansielle instrumenter, var der således en klar anerkendelse og vedtagelse på højeste politiske niveau af en sådan finansiering fra GOC via oprettelsen af SETC-zonen i fællesskab med Kina.
- (81) Det forhold, at Egypten har anerkendt og vedtaget kinesisk præferentiel finansiering, bekræftes yderligere af teksten til samarbejdsaftalen fra 2016. Som fastsat i artikel 1 i samarbejdsaftalen har Egypten udtrykkeligt accepteret, at Kina kan anvende sin lovgivning over for erhvervsdrivende i SETC-zonen eller i forbindelse med aktiviteter i SETC-zonen. Med henblik herpå var den egyptiske regering også enig i, at Kina udpegede SETC-zonen som et »oversøisk investeringsområde« i henhold til dets love. Eftersom »oversøiske investeringsområder« bliver brugt som et middel i forbindelse med One Road One Belt-initiativet, jf. betragtning 66, og da dette initiativ anvender præferentiel finansiering som et værktøj, medførte en sådan udpegelse i artikel 4 i samarbejdsaftalen, hvor Kina også bekræftede, at den pågældende zone »har ret til relevant politisk støtte og lettelse, som ydes af den kinesiske regering til oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner«, at Jushi Egypt var berettiget til at anmode om præferencelån fra kinesiske statsejede banker og eksportkreditforsikring på favorable vilkår. Egypten godkendte også artikel 5, ifølge hvilken den kinesiske regering også skal støtte samarbejdszonen ved »at tilskynde relevante finansielle institutioner til at stille finansieringsfaciliteter til rådighed for investeringsprojekter i samarbejdszonen, forudsat at lånebetingelserne og kravene til anvendelse af lån er opfyldt«. Som allerede konstateret i en tidligere undersøgelse forvaltes den kinesiske præferentielle finansieringsordning ikke af klart definerede finansieringsprogrammer med strenge kriterier for støtteberettigelse, men snarere ved på højeste niveau at udpege en række tilskyndede industrier ⁽³⁴⁾. Den officielle udpegelse af SETC-zonen i Egypten som oversøisk investeringsområde for kinesiske virksomheder i forlængelse af en fælles aftale mellem de to præsidenter og »tilskyndelsen« i artikel 5 passer perfekt ind i det sædvanlige kinesiske mønster med at aktivere præferentiel finansiering gennem de politisk styrede banker.
- (82) De kinesiske præferenceforanstaltninger til fordel for de kinesiske enheder, der er etableret i Egypten, blev således »identificeret« og Egypten »gjorde dem til sine egne«.
- (83) Desuden deltog egyptiske embedsmænd løbende i den gennemførelsesmekanisme på tre niveauer, der er nævnt i betragtning 45. Gennemførelsesmekanismen har til opgave at »koordinere og fremme relevante finansielle institutioner, herunder men ikke begrænset til, bankinstitutter, forsikringsinstitutioner og forskellige fonde, der yder støtte til samarbejdszonen og hjemmehørende virksomheder, og hjælpe samarbejdszonen og de hjemmehørende virksomheder med at finde flere finansieringskilder« i henhold til artikel 2, afsnit V, i gennemførelsesaftalen. Artikel 2, stk. 4, i samme dokument giver embedsmændene mandat til »at bestræbe sig til det yderste for at

⁽³²⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 94.

⁽³³⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690 af 9. november 2018 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/1579 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af visse dæk, nye eller regummierede, af gummi, af den art, der anvendes til busser og lastbiler, med belastningsevne over 121, med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2018/163 (EUT L 283 af 12.11.2018, s. 1), betragtning 409-412.

⁽³⁴⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690, betragtning 377.

gennemføre alle incitamentspolitikker i de kinesiske og egyptiske love og bestemmelser på en smidig måde». Det fremgår af Egyptens og Kinas fælles forståelse, at der fra kinesisk side ikke stilles penge til rådighed til markedsrenter, som Jushi Egypt kunne opnå fra internationale markedsinvestorer, men derimod proaktivt ydes statslige incitamenter, hvilket er et andet ord for fordele eller præferencer.

- (84) Egypten har ved at gennemføre denne bestemmelse også givet udtryk for sin fulde støtte til den kinesiske præferentielle finansiering til fordel for GFR-producenten i zonen. I betragtning af den delvist manglende samarbejdsvilje fra GOE's side vedrørende dette afgørende aspekt af undersøgelsen kunne Kommissionen ikke fastlægge yderligere oplysninger i denne henseende. De foreliggende oplysninger tyder imidlertid på, at de to regeringer samarbejdede som beskrevet ovenfor til fordel for den eksporterende producent af GFR, som befinder sig i zonen.
- (85) Det fremgår af beviserne, at de finansielle bidrag til Jushi Egypt i form af præferentiel finansiering fra de kinesiske offentlige organer kan tilskrives GOE som stat i oprindelses- eller eksportlandet i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a). Det fremgik af beviserne, at GOE godkendte GOC's præferentielle finansieringsstøtte til GFR-producenten i zonen i overensstemmelse med de aftalte tilsagn om at udvikle og støtte de økonomiske aktiviteter i zonen.
- (86) I denne forbindelse bemærkede Kommissionen endvidere, at muligheden for, at regeringerne kan yde et indirekte finansielt bidrag gennem private organer, hverken er eksogen i forhold til grundforordningen eller SCM-aftalen ⁽³⁵⁾. I tilfælde, hvor regeringer overdrager eller pålægger private organer en bestemt adfærd, er det afgørende, at der er »en påviselig forbindelse« mellem regeringens lov og det private organs adfærd ⁽³⁶⁾. Tilsvarende er der i dette tilfælde en klar og tydelig forbindelse mellem de positive foranstaltninger, der er truffet af Kina med henblik på at yde den aftalte finansielle støtte til den eksporterende GFR-producent, og GOE.
- (87) Kommissionen fandt derfor, at den præferentielle finansiering, som GOC ydede til den eksporterende GFR-producent i zonen, udgør et finansielt bidrag ydet af GOE, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra i) ⁽³⁷⁾.

3.2.4. Fordel

- (88) Kommissionen undersøgte derefter, om disse finansielle bidrag, der kunne tilskrives GOE, ville medføre en fordel for Jushi Egypt i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 2. Den mindede om, at denne virksomhed opererer i Egypten og var omfattet af egyptisk lovgivning. Det var derfor i princippet hensigtsmæssigt at undersøge, om modtageren af finansieringen havde opnået bedre vilkår, end den ville have opnået på det egyptiske finansmarked. Kommissionen undersøgte dette aspekt og fandt det godt gjort, at dette i høj grad var tilfældet.
- (89) Kommissionen tog imidlertid også hensyn til de særlige omstændigheder i denne sag. Som bemærket i betragtning 44 ejes den eksporterende producent i sidste ende af SASAC. Kinesiske offentlige organer ydede præferentiel finansiering efter forhandling og underskrift af de relevante dokumenter i Kina, og modtagerne modtog dem direkte eller indirekte gennem deres modervirksomhed i Kina (koncerninterne lån). Som fastsat i artikel 1 i samarbejdsaftalen accepterede den egyptiske regering desuden, at disse enheder modtager præferencestøtte, hvilket omfatter billige lån i overensstemmelse med kinesisk lovgivning, dvs. efter kinesiske forhold. De kinesiske offentlige organer ydede en sådan finansiering i overensstemmelse med artikel 5 i samarbejdsaftalen i henhold til de præferentielle finansieringspolitikker, der blev gennemført i Kina. Som forklaret i betragtning 42 var disse bestemmelser i samarbejdsaftalen en udmøntning af tidligere praksis.
- (90) Kommissionen konkluderede derfor, at den egyptiske regerings vedtagelse og anerkendelse af de finansielle bidrag fra de kinesiske offentlige organer til Jushi Egypt også omfattede fordelene ved disse bidrag. Den fastsatte derfor markedssatsen for den præferentielle finansiering og beregnede fordelene i overensstemmelse hermed. Den bemærkede, at denne rimelige tilgang resulterede i lavere tilskudsbeløb end dem, der følger af anvendelsen af en hypotetisk egyptisk benchmark.

⁽³⁵⁾ Jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), og SCM-aftalens artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), nr. iv).

⁽³⁶⁾ Appelorganets Rapport, US — DRAMs (WT/DS296/AB/R), afsnit 112.

⁽³⁷⁾ I øvrigt kan de faktiske omstændigheder også anskues på grundlag af artikel 16 i ILC's bestemmelser. Det tætte samarbejde mellem GOE og GOC førte ikke kun til anerkendelse og vedtagelse af kinesiske handlinger fra GOE's side, men ville også kunne anvendes til at omgå EU's faktiske og potentielle told på kinesisk eksport af den pågældende vare fra Egypten.

3.2.5. Specificitet

- (91) For så vidt angår det tredje punkt om specificitet, undersøgte Kommissionen, om disse subsidier var specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2-4.
- (92) GOE var gennem anerkendelse og vedtagelse den subsidieydende myndighed for så vidt angår den præferentielle finansiering. GOE har navnlig anerkendt og vedtaget GOC's udpegelse af SETC-zonen som et oversøisk investeringsområde i henhold til artikel 4 i samarbejdsaftalen og har godkendt den fulde gennemførelse heraf, bl.a. gennem GOC's ydelse af præferentiel finansiering.
- (93) Disse subsidier er kun tilgængelige for Jushi Egypt, fordi virksomheden opererer i SCZone (som SETC-zonen er en del af). Kommissionen konkluderede derfor, at der var tale om regionale subsidier, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 3, som henhører under den subsidieydende myndigheds jurisdiktion, jf. grundforordningens artikel 4 stk. 2-4.

3.2.6. Konklusion

- (94) Kommissionen konkluderede, at både de subsidier, der blev ydet direkte af Egypten til virksomheder i SETC-zonen (indrømmelse af jordarealer, skattelettelser), samt de subsidier, der blev ydet indirekte gennem GOC's præferentielle finansiering, er udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 2-4. Sidstnævnte kan tilskrives Egypten, eftersom Egypten har anerkendt og vedtaget GOC's foranstaltninger i Egypten som sine egne, f.eks. gennem samarbejdsaftalen, det tætte samarbejde og samarbejdsmekanismer på forskellige niveauer. De finansielle bidrag indebar også fordele og var specifikke. Kommissionen undersøgte alle de relevante subsidier nærmere nedenfor.
- (95) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger ⁽³⁸⁾ anfægtede GOE og den eksporterende producent disse resultater og fremsatte fem punkter. For det første var det i henhold til folkeretten umuligt at tilskrive den egyptiske regering myndighedshandlinger, der var udført af den kinesiske regering. For det andet havde Kommissionen tilsidesat sin egen grundforordning, ifølge hvilken den subsidieydende myndighed skal være en enhed på oprindelses- eller eksportlandets område, ikke udenfor. For det tredje var det også en tilsidesættelse af WTO-retten, når Egypten blev tillagt kinesiske handlinger, hvilket ikke kunne fortolkes i lyset af artikel 11 i ILC's bestemmelser om statsansvar. For det fjerde fandt artikel 11 i ILC's bestemmelser slet ikke anvendelse på de foreliggende faktiske omstændigheder. For det femte opfyldte de finansielle bidrag til Jushi ikke kravene om specificitet, jf. grundforordningens artikel 3.
- (96) GOE og den eksporterende producent understregede i deres første punkt princippet om suverænitæt i folkeretten. Ud fra deres synspunkt kan en handling kun tilskrives en stat, når den pågældende stat har beføjelse til at foretage handlingen. Handlinger foretaget af enheder, der har fået beføjelse hertil af de kinesiske myndigheder, kan derfor kun tilskrives den kinesiske stat.
- (97) Kommissionen afviste denne påstand. Princippet om suveræn ligestilling i folkeretten, som er forankret i FN-pagten artikel 2, stk. 1, forbyder, at en stat udøver sine beføjelser på en anden stats område mod territorialstatens vilje. Det står dog staterne frit for at tillade, at en anden stat griber ind på deres område. En handling foretaget af den indbudte stat på værtsstatens område kan i så fald tilskrives værtsstaten. For eksempel følger denne regel direkte af FN's Generalforsamlings resolution 3314 (XXIX) fra 1974 om definitionen af aggression, der i vid udstrækning betragtes som en kodificering af folkeretlig sædvaneret. I henhold til artikel 3, litra f), i nævnte resolution defineres en stats aggression over for en anden stat ikke blot som direkte angreb gennem statens egne organer, men også som »en stats handling, hvorved den tillader, at dennes område, som er blevet stillet til rådighed for en anden stat, anvendes af sidstnævnte stat til at foretage en aggressionshandling over for en tredje stat.« Hvis Cuba havde tilladt Sovjetunionen at angribe USA med russiske missiler fra cubansk område i 1962, ville dette tydeligvis have udløst Cubas internationale ansvar for angrebshandlinger mod USA. Følgelig anerkendes det i folkeretten, at det er muligt at tilskrive værtsstaten handlinger, som udføres af en indbudt stat, og endog pålægge værtsstaten sanktioner, hvis den indbudte stats handlinger skader et tredjeland.

⁽³⁸⁾ »Definitive disclosure« er det samme som »final disclosure« (endelig fremlæggelse af oplysninger) i afsnit 1.4.

- (98) For det andet fremførte GOE og den eksporterende producent, at der i henhold til EU's grundforordning ikke er mulighed for, at den kinesiske regerings adfærd kan tilskrives Egypten. Definitionen af »staten« i grundforordningens artikel 2, litra b), var udtrykkeligt knyttet til den subsidieydende myndigheds område. Ordene »inden for (...) område« i denne bestemmelse havde til formål at skabe retssikkerhed og kunne ikke bortfortolkes i lyset af WTO eller folkeretten.
- (99) Kommissionen bemærkede i denne forbindelse, at det i grundforordningens artikel 2, litra b), hedder: »»staten«: en regering eller et hvilket som helst offentligt organ inden for oprindelses- eller eksportlandets område.« Kommissionen er enig i, at denne bestemmelse omfatter foranstaltninger gennemført af den stat, fra hvis område de subsidierede varer eksporteres til Den Europæiske Union. Det er tilfældet her. Den pågældende vare fremstilles i Egypten og eksporteres fra Egypten til Den Europæiske Union. Den egyptiske regering, som er den subsidieydende myndighed, befinder sig på Egyptens område.
- (100) Grundforordningens artikel 2, litra b), vedrører imidlertid ikke det særskilte spørgsmål om, hvilke foranstaltninger regeringen kan tillade på sit område og anerkende som sine egne. På samme måde som »offentligt organ« er begrebet »staten« åbent for fortolkning under hensyntagen til den sammenhæng, hvori det indgår, dets genstand og formål. De foranstaltninger, der kan tilskrives staten i oprindelses- eller eksportlandet, er muligvis ikke blot foranstaltninger, der er direkte affødt af denne stat, men også foranstaltninger, der kan tilregnes denne stat. Dette bekræftes yderligere af grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), hvori det hedder, at staten »yder« et finansielt bidrag. Af samme grund er GOE's argumenter, i henhold til hvilke regeringen påberåber sig flere bestemmelser i SCM-aftalen (f.eks. artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), artikel 13, artikel 18, stk. 1, litra a), og fodnote 63, formålsløse. Det er korrekt, at grundforordningen »i videst muligt omfang skal fortolkes i lyset af SCM-aftalens tilsvarende bestemmelser« ⁽³⁹⁾, men disse bestemmelser er ikke til hinder for, at et finansielt bidrag kan ydes af en anden stat, som territorialregeringen anerkender og vedtager som sit eget.
- (101) Følgelig blev den anden påstand, som var udledt af det påståede strenge territorialitetsprincip i henhold til grundforordningens artikel 2, litra b), og artikel 1, stk. 1, litra a), nr. 1), i SCM-aftalen afvist.
- (102) Den tredje indsigelse vedrørte betydningen af ILC's bestemmelser om statsansvar i denne henseende. Det er GOE's og den eksporterende producents opfattelse, at der ikke er nogen bemyndigelse til at basere sig på artikel 11 i ILC's bestemmelser, eftersom appelorganet i USA — Anti-Dumping and Countervailing Duties (China) ⁽⁴⁰⁾ kun havde henvist til artikel 4, 5 og 8 heri.
- (103) Kommissionen afviste denne påstand. Der er ingen grund til at hævde, at kun visse principper i den folkeretlige sædvaneret, som er fastsat i artikel 4, 5 og 8 i ILC's bestemmelser om statsansvar, er relevante for fortolkningen af WTO-reglerne, men ikke andre. WTO's appelorgan har altid anvendt begreberne i almindelig sædvaneret, som var relevant for vurderingen af de faktiske omstændigheder. Ud over reglerne om tilskrivning indgår principperne om berettiget forventning — estoppel — eller god tro eksempelvis også i WTO's retsorden. I den foreliggende sag har GOE ikke anfægtet de faktiske omstændigheder — at have opfordret til, anerkendt og fremmet gennemførelsen af kinesisk præferentiel finansiering til virksomheder, der opererer i Egypten. For denne række omstændigheder kan der hentes fortolkningsvejledning fra artikel 11 i ILC's bestemmelser, som der også er blevet henvist til i retspraksis vedrørende internationale investeringer ⁽⁴¹⁾. Artikel 11 i ILC's bestemmelser er derfor en relevant regel i folkeretten som omhandlet i artikel 31, stk. 3, litra c), i Wienerkonventionen om traktatretten, når det gælder fortolkning af udtrykket »staten [...] yder« i SCM-aftalen.
- (104) I henhold til den fjerde indsigelse fandt artikel 11 i ILC's bestemmelser ikke anvendelse på de faktiske omstændigheder. I henhold til denne bestemmelse kan en stat påtage sig ansvaret for adfærd i sin egenskab af efterfølgerstat efter erhvervelsen af jordarealer. En regering kan også anerkende sine borgeres private adfærd som sin egen. Artiklen foreskriver imidlertid ikke, at en stat vedtager en anden stats handlinger som sine egne.

⁽³⁹⁾ Rettens dom (Første Udvidede Afdeling) af 10. april 2019, Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia Sp mod Europa-Kommissionen, sag T-300/16, ECLI:EU:T:2019:235, præmis 101, og sag T 67/14 Viraj Profiles mod Rådet, dom af 11. juli 2017, ikke offentliggjort, EU: T:2017:481, præmis 88.

⁽⁴⁰⁾ WT/DS379/AB/R, Appelorganets rapport, US — AD og CVD (Kina), punkt 309.

⁽⁴¹⁾ Mondev International Ltd. v. United States of America (ICSID Additional Facility Case No. ARB(AF)/99/2), kendelse af 11. oktober 2002, præmis 115 og note 47.

- (105) Kommissionen afviste også denne indsigelse. Overskriften til artikel 11 i ILC's bestemmelser er »adfærd, der anerkendes og vedtages af staten som sin egen« uden forbehold vedrørende ophavsmanden til den oprindelige handling. Denne regel er en direkte følge af FN's Generalforsamlings resolution 3314 (XXIX) fra 1974 om definitionen af aggression, der i vid udstrækning betragtes som en kodificering af folkeretlig sædvaneret. I henhold til artikel 3, litra f), i nævnte resolution defineres en stats aggression over for en anden stat ikke blot som direkte angreb gennem statens egne organer, men også som »en stats handling, hvorved den tillader, at dennes område, som er blevet stillet til rådighed for en anden stat, anvendes af sidstnævnte stat til at foretage en aggressionshandling over for en tredje stat.«
- (106) Ud over FN's Generalforsamlings resolution 3314 (XXIX) af 1974 (se betragtning 97) har også Den Internationale Domstol bekræftet staternes frihed til at vedtage udenlandske retsakter som deres egne ⁽⁴²⁾. International praksis støtter således ikke Egyptens opfattelse af, at tilskrivning i henhold til artikel 11 i ILC's bestemmelser er begrænset til tilfælde af territorial succession, eller at regeringen anerkender og vedtager private retsstridige handlinger på statens eget område.
- (107) I sin femte indsigelse fastholdt GOE og den eksporterende producent, at GOC's finansielle bidrag til enheder i Egypten ikke var specifikke. De citerede grundforordningens artikel 4, stk. 2, hvoraf det fremgår, at modtageren af det finansielle bidrag skal høre »under den subsidieydende myndigheds jurisdiktion«. Efter deres opfattelse indebærer udtrykket »subsidieydende myndighed« ikke en »anerkendende og vedtagende myndighed«. Desuden har den subsidieydende myndighed for kinesiske enheder i tidligere undersøgelser altid været den kinesiske regering. GOE konkluderede, at GOC's finansielle bidrag ikke kan være specifikt, »da virksomheder i Egypten ikke hører under Kinas jurisdiktion«.
- (108) Kommissionen gentog, at den anså GOE for at være den subsidieydende myndighed i kraft af dens vedtagelse og anerkendelse af de kinesiske præferencelåneordninger. Da Jushi Egypt opererer i den særlige økonomiske zone, henhørte virksomheden også under GOE's jurisdiktion. Modtagelsen af denne finansielle støtte var også specifikt begrænset til virksomheder i denne zone og var derfor specifikt.
- (109) Selv om det var nødvendigt at påvise, at GOC havde udøvet kompetence over for disse virksomheder, før GOE selv kunne vedtage den kinesiske regerings adfærd som sin egen, hvilket ikke var tilfældet, ville resultatet ikke blive ændret. Ved at underskrive artikel 1 og 4, stk. 1, i samarbejdsaftalen erklærede GOE sig enig i, at de virksomheder, der opererer i zonen, ville modtage »relevant politisk støtte og lettelser fra den kinesiske regering til oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner«, og at udviklingen af zonen ville ske i overensstemmelse med »begge landes« love. Ud over at udøve sin egen territoriale jurisdiktion gav GOE derfor også Kina mulighed for at yde specifik støtte til virksomheder, der kun er beliggende i »oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner«. Derfor afvises denne påstand.
- (110) Afslutningsvis bekræftede Kommissionen på ny sin konklusion om, at GOE selv anerkendte og vedtog støtten til kapitalinvesteringer, lånene til Jushi Egypt og TEDA Egypt's indrømmelse af jordarealer og således ydede specifikke subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2-4.

3.3. Præferentiel finansiering

3.3.1. Lån fra politisk styrede banker til Jushi Egypt

3.3.1.1. Delvis manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger

Anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår GOE

- (111) Som nævnt i betragtning 8 sendte Kommissionen en anmodning om oplysninger til GOE med henblik på fuldt ud at undersøge samarbejdet mellem GOE og GOC til fordel for den eksporterende producent.

⁽⁴²⁾ Den Internationale Domstol, Anvendelse af konventionen om forebyggelse af og straf for folkedrab (Bosnien-Hercegovina mod Serbien og Montenegro, dom af 27. februar 2007, præmis 414. I dette tilfælde tog Den Internationale Domstol sit udgangspunkt i den præmis, at det var juridisk muligt for staten Serbien og Montenegro at anerkende og vedtage folkedrabshandlinger, der blev begået og organiseret af de militære styrker i »Republika Srpska«, den serbiske de facto-stat på Bosnien-Hercegovinas område under borgerkrigen i landet fra 1991 til 1995. Den fandt dog, at en sådan anerkendelse og vedtagelse ikke havde fundet sted i praksis.

- (112) Navnlig vedrørte en del af anmodningen om oplysninger de statsejede kinesiske finansielle institutioners adfærd og navnlig deres adfærd i deres egenskab af offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med den relevante WTO-praksis, når de yder lån til den eksporterende producent inden for rammerne af samarbejdet mellem GOC og GOE.
- (113) Til dette formål anmodede Kommissionen GOE om oplysninger vedrørende oversigten over den finansielle sektor i Kina, de politisk styrede bankers rolle, f.eks. CDB og EXIM, med hensyn til at yde lån eller eksportkreditter til Jushi Group. Kommissionen anmodede GOE om direkte eller gennem GOC at fremsende tillæg A til anmodningen om oplysninger til ovennævnte banker.
- (114) GOE fremlagde ikke nogen af de ønskede oplysninger og hævdede, at den ikke var i besiddelse af oplysninger om enheder beliggende i Kina og gældende regler i Kina, og at den ikke havde beføjelser til at anmode om sådanne oplysninger. Efter GOE's opfattelse har Kommissionen ved at anmode GOE om sådanne oplysninger tilsidesat de statslige myndigheders ret til forsvar og princippet om landenes suverænitet.
- (115) Kommissionen var ikke enig i dette synspunkt. Som tidligere nævnt besluttede GOE og GOC at samarbejde om at oprette SETC-zonen, således at GOC's subsidier kunne tilskrives GOE. Kommissionen bemærkede endvidere, at GOE sammen med GOC har oprettet en forvaltningsmekanisme med tre administrative niveauer i henhold til artikel 8 i aftalen fra 2016 om Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone mellem Kinas handelsministerium og den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen. Denne bestemmelse henviser til forpligtelsen til at samarbejde om aspekter, der berører driften af zonen (hvilket kan omfatte situationer, hvor eksporten fra den pågældende zone kan blive pålagt udligningstold af tredjelande). Denne mekanisme gav GOE mulighed for at indhente de ønskede oplysninger fra GOC. Kommissionen fandt også, at GOC i overensstemmelse med folkeretten (artikel 27 i Wienerkonventionen af 1969 om traktatretten) blev anset for at opfylde sine forpligtelser over for GOE i god tro ved at besvare den anmodning om oplysninger, som GOE havde fremsendt.
- (116) Kommissionen fandt derfor, at GOE var i stand til at indhente de ønskede oplysninger fra GOC, men undlod at gøre det. Selv om nogle af de ønskede oplysninger kun kunne fremlægges af GOC, mente Kommissionen, at GOE's og GOC's manglende samarbejdsvilje i denne forbindelse betød, at Kommissionen kun kunne basere sine konklusioner om dette aspekt af undersøgelsen på de foreliggende oplysninger. Hverken GOE eller nogen interesseret part (herunder GOC) bestred de faktiske oplysninger, som Kommissionen lagde til grund for sin vurdering (men kun den retlige kvalificering af disse oplysninger).
- (117) I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.

3.3.1.2. EXIM-bank og CDB-bank

- (118) I lyset af GOE's og GOC's manglende samarbejdsvilje, der er forklaret i afsnit 3.2.1, anvendte Kommissionen bestemmelserne i grundforordningens artikel 28 med henblik på at vurdere EXIM's og CDB's adfærd som offentlige organer.
- (119) I den henseende er den test, der anvendes for at fastslå, om et statsejet foretagende er et offentligt organ, følgende ⁽⁴³⁾: »Det afgørende er, om en enhed har fået overdraget myndighed til at udøve statslige funktioner, snarere end hvordan dette opnås. Der er mange forskellige måder, hvorpå staten i snæver forstand kan tildele enheder myndighed. Følgelig kan forskellige former for beviser være relevante for at godtgøre, at en sådan myndighed er blevet tildelt en bestemt enhed. Beviser for, at en enhed faktisk udøver statslige funktioner, kan tjene som bevis for, at den er i besiddelse af eller har fået overdraget statslig myndighed, navnlig når disse beviser tyder på en vedvarende og systematisk praksis. Efter vores opfattelse er konsekvensen, at tegn på, at en stat udøver reel kontrol med en enhed og dens ledelse, under særlige omstændigheder kan tjene som bevis for, at den pågældende enhed har statslig myndighed og udøver denne myndighed ved udøvelsen af statslige funktioner. Vi understreger imidlertid, at bortset fra en udtrykkelig delegering af myndighed i et retligt instrument, er det ikke sandsynligt, at forekomsten af udelukkende formelle forbindelser

⁽⁴³⁾ WT/DS379/AB/R (US — Anti-Dumping and Countervailing Duties on Certain Products from China), appelorganets rapport af 11. marts 2011, DS 379, afsnit 318. Jf. også WT/DS436/AB/R (USA — Carbon Steel (India)), appelorganets rapport af 8. december 2014, afsnit 4.9-4.10 og 4.17-4.20, og WT/DS437/AB/R (United States — Countervailing Duty Measures on Certain Products from China) appelorganets rapport af 18. december 2014, afsnit 4.92.

mellem en enhed og staten i snæver forstand rækker til at fastslå den nødvendige besiddelse af statslig myndighed. Således viser f.eks. den blotte omstændighed, at staten ejer aktiemajoriteten i en enhed ikke, at staten udøver en reel kontrol med ledelsen af denne enhed, og i endnu mindre grad, at staten har tildelt enheden statslig myndighed. I visse tilfælde, hvor det imidlertid fremgår af beviserne, at der er mange formelle indicier for statslig kontrol, og der også er bevis for, at denne kontrol har været udøvet reelt, kan sådanne beviser tillade en antagelse af, at den pågældende enhed udøver statslig myndighed.»

- (120) Kommissionen indhentede oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i de statsejede banker. Den undersøgte også, om der havde været udøvet reel kontrol. Kommissionen måtte i den forbindelse fuldt ud basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger på grund af GOE's og de statsejede bankers afslag på at fremlægge nogen form for beviser.

Ejerskab og formelle indicier for kontrol

- (121) Med hensyn til GOC's ejerskab og formelle indicier for kontrol fandt Kommissionen i tidligere antisubsidieundersøgelser ⁽⁴⁴⁾, at EXIM blev dannet og fungerer i overensstemmelse med »The Notice of Establishing Export-Import Bank of China«, som er udstedt af statsrådet, samt vedtægterne for EXIM. Ifølge vedtægterne udnævner staten direkte EXIM's ledelse. Tilsynsrådet udnævnes af Statsrådet i overensstemmelse med »Interim Regulations on the Boards of Supervisors in Key State-owned Financial Institutions« (Statsrådets dekret nr. 282) og andre love og bestemmelser, og det er ansvarligt over for Statsrådet.
- (122) Det fremgår også af vedtægterne, at partikomiteén i EXIM spiller en ledende og politisk central rolle, og sikrer, at partiets og statens politikker og omfattende gennemførelse iværksættes af EXIM. Partiets ledelse er integreret i alle aspekter af virksomhedsledelsen. Det fremgår endvidere af vedtægterne, at EXIM har til opgave at støtte udviklingen af udenrigshandel og økonomisk samarbejde, tværnationale investeringer, initiativet »One Belt, One Road«, samarbejdet om international kapacitet og fremstillingen af udstyr. Dens aktivitetsområde omfatter korte, mellemfristede og langfristede lån som godkendt af og i overensstemmelse med statens udenrigshandel og »udadvendte politikker«, som f.eks. eksportkredit, importkredit, tekniske lån i forbindelse med udenlandsk finansiering, udenlandske investeringslån, lån fra den kinesiske regering til udviklingsbistand og lån til købere af eksport.
- (123) Desuden er EXIM ifølge sit websted ⁽⁴⁵⁾ »en statsfinansieret og statsejet politisk styret bank med status som uafhængig juridisk enhed. Det er en bank, der er direkte underlagt statsrådets ledelse og har til opgave at støtte Kinas udenrigshandel, investeringer og det internationale økonomiske samarbejde«.
- (124) Hvad angår CDB, fastslog Kommissionen i tidligere antisubsidieundersøgelser, at denne bank ejes fuldt ud af staten selv ⁽⁴⁶⁾. Da der ikke er blevet fremlagt oplysninger om det modsatte, fastholdt Kommissionen den samme konklusion i den foreliggende undersøgelse.

⁽⁴⁴⁾ Se betragtning 183-185 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/72 af 17. januar 2019 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af elektriske cykler med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 16 af 18.1.2019, s. 5) (»elektriske cykler fra Kina«), betragtning 91 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/969 af 8. juni 2017 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/649 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse varmvalsede flade produkter af jern og ulegeret stål eller andre former for legeret stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 146 af 9.6.2017, s. 17) (»flade produkter fra Kina«), og betragtning 175-177 i gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690 (»dæk fra Kina«).

⁽⁴⁵⁾ <http://english.eximbank.gov.cn/Profile/AboutTB/Introduction/> tilgået den 14. april 2020.

⁽⁴⁶⁾ Se sagen om varmvalsede flade produkter fra Kina, betragtning 132 og om dæk fra Kina, betragtning 210.

Udøvelse af reel kontrol

- (125) Kommissionen indhentede også oplysninger om, hvorvidt GOC har udøvet reel kontrol med ledelsen af den statsejede bank med hensyn til dennes udlånspolitik og risikovurdering, når den ydede lån til GFR-industrien. På grund af GOE's manglende samarbejdsvilje har Kommissionen måttet anvende de foreliggende faktiske oplysninger og navnlig offentligt tilgængelige oplysninger og resultaterne af tidligere antisubsidieundersøgelser ⁽⁴⁷⁾.
- (126) Følgende forskrifter er blevet taget i betragtning i denne forbindelse:
- artikel 34 i Kinas lov om forretningsbanker (»banklov«)
 - artikel 15 i de generelle regler om udlån (gennemført af People's Bank of China (»PBOC«))
 - midlertidige bestemmelser om fremme af den industrielle strukturtilpasning (The Temporary Provisions on Promoting Industrial Structure Adjustment (Decision No. 40 2005 of the State Council) (»afgørelse nr. 40«))
 - gennemførelsesbestemmelser fra Kinas bankreguleringskommission (»CBRC« — China Banking Regulatory Commission) for spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for kinesisk-finansierede forretningsbanker (CBRC's bekendtgørelse, (2017), nr. 1)
 - gennemførelsesbestemmelser fra CBIRC om spørgsmål vedrørende administrative tilladelser for udenlandsk-finansierede banker (»Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks«) (CBIRC's bekendtgørelse, (2015), nr. 4)
 - administrative foranstaltninger med hensyn til kvalifikationer hos direktører og ledende embedsmænd i finansielle institutioner i banksektoren (»Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector«) (CBIRC, (2013), nr. 3).
- (127) Ved en gennemgang af disse forskrifter konstaterede Kommissionen, at finansielle institutioner i Kina opererer inden for en generel retlig ramme, der pålægger dem at tilpasse sig til GOC's industripolitiske målsætninger, når de træffer økonomiske beslutninger, af følgende årsager.
- (128) Med hensyn til EXIM er det offentlige politiske mandat fastlagt i meddelelsen om oprettelse af Export Import Bank of China samt i vedtægterne.
- (129) Overordnet set fastlægger banklovens artikel 34, der gælder for alle finansielle institutioner, som udøver virksomhed i Kina, at »forretningsbanker udøver deres udlånsvirksomhed i overensstemmelse med behovene for den nationale økonomiske og sociale udvikling og under vejledning af statens industripolitikker«. I banklovens artikel 4 fastslås det ganske vist, at »i henhold til loven udfører forretningsbanker forretninger uden indblanding fra enheder eller enkeltpersoner. Forretningsbanker påtager sig uafhængigt det civilretlige ansvar med hele den juridiske persons ejendom«, men undersøgelsen viste, at banklovens artikel 4 anvendes med forbehold af banklovens artikel 34, dvs. hvis staten iværksætter en offentlig politik, gennemfører og følger bankerne statens instrukser.
- (130) Desuden er der i artikel 15 i de generelle regler om udlån fastsat følgende: »I overensstemmelse med statens politik kan bestemte tjenester subsidiere renter på lån for at fremme væksten af visse industrier og den økonomiske udvikling i nogle områder.«
- (131) På lignende vis pålægger afgørelse nr. 40 alle finansielle institutioner at yde kreditstøtte især til »tilskyndede« projekter. I afgørelse nr. 40, kapitel III, henvises der til det vejledende katalog over den industrielle omstrukturering (The Guiding Catalogue of the Industrial Restructuring), som består af tre former for indholdskategorier, nemlig tilskyndede, begrænsede og afviklede projekter. Det fremgår af afgørelsens artikel XVII, at hvis »investeringsprojektet hører til den tilskyndede kategori, vurderes, godkendes og registreres det i henhold til de relevante nationale bestemmelser om investeringer;« alle finansielle institutioner skal yde kreditstøtte i henhold til principperne for

⁽⁴⁷⁾ Se sagen om elektriske cykler fra Kina, betragtning 195-202, om varmvalsede flade produkter fra Kina, betragtning 100 og 101 og om dæk fra Kina, betragtning 188-192.

kreditgivning, udstyr, der medgår i produktionen, og som importeres i det samlede investeringsbeløb, med undtagelse af varer, der indgår i kategorien af ikke-fritagne importerede varer fra projekter med national investering (ændret i 2000) udstedt af finansministeriet kan fritages for importtold og moms i relation til import, medmindre der er nye bestemmelser om ikke-fritagne investeringsprojekter. Andre politikker, der favoriserer tilskyndede industriprojekter skal implementeres i overensstemmelse med relevante nationale bestemmelser.

- (132) I kataloget over fremme af industriel omstrukturering (udgave fra 2011) (ændring fra 2013) ⁽⁴⁸⁾ anføres der under »Kategori I Tilskyndet« »XII. Byggematerialer: [...] 6. Teknologiuudvikling og produktion af trådtrækning i alkalifrie glasfibertankovne og højtydende glasfibre og varer med et årligt udbytte på 50 000 ton«
- (133) Projekter vedrørende produktion af GFR er derfor en del af kategorien »tilskyndet«.
- (134) Afgørelse nr. 40 bekræfter således den tidligere konklusion med hensyn til bankloven, at bankerne udøver statslig myndighed i form af præferencelånstransaktioner. Kommissionen fandt også, at CBIRC (China Banking and Insurance Regulatory Commission) har omfattende godkendende myndighed for alle aspekter af forvaltningen af alle finansielle institutioner, der er etableret i Kina (herunder privatejede og udenlandsk ejede finansielle institutioner), såsom ⁽⁴⁹⁾:
- godkendelse af udnævnelsen af alle ledere af finansielle institutioner, både i hovedkvarteret og i de lokale filialer.
 - Der kræves godkendelse fra CBIRC for at kunne ansætte på alle ledelsesniveauer, fra de højeste stillinger til filialledere, og det omfatter endog også ledere, der er udpeget i udenlandske afdelinger, samt ledere med ansvar for støttefunktioner (f.eks. IT-ledere), og
 - en meget lang liste over administrative godkendelser, herunder godkendelser til oprettelse af filialer, etablering af nye forretningsområder eller salg af nye produkter, ændring af bankens vedtægter, salg af mere end 5 % af deres aktier, kapitalforøgelser, ændringer af hjemsted, ændringer i organisationsform osv.
- (135) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at GOC har skabt normative rammer, der skal følges af ledere og tilsynsførende, som er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC. Derfor støttede GOC sig til de normative rammer for at udøve reel kontrol med ledelsen af den samarbejdsvillige statsejede bank, når denne ydede lån til GFR-industrien.
- (136) Ud over de generelle retlige rammer fandt følgende retlige bestemmelser anvendelse på de lån, der blev ydet af EXIM og CDB til Jushi Egypt.
- (137) China-Africa TEDA og EXIM undertegnede den 6. november 2009 et strategisk samarbejdsmemorandum om en pakke med et samlet beløb på op til 6 mia. CNY til gennemførelse af det overordnede strategiske samarbejde om oversøiske handelsmæssige og økonomiske samarbejdszoner.
- (138) Den 7. november 2009 undertegnede seks afrikanske samarbejdszoner for økonomi og handel, heriblandt SETC-zonen, den fælles pagt mellem de kinesiske oversøiske (afrikanske) økonomi- og handelssamarbejdszoner og China Africa Development Fund (»CADF«), der er en dattervirksomhed af CDB.
- (139) Endvidere udsendte MOFCOM i 2013 en meddelelse »Notice on Aspects related to the China Development Bank support to the establishment and development of overseas economic and trade cooperation zones« (aspekter i forbindelse med Kinas udviklingsbanks støtte til etablering og udvikling af oversøiske zoner for økonomisk og handelsmæssigt samarbejde). Ifølge denne meddelelse vil MOFCOM og CDB »yde politisk støtte til investeringer og finansiering rettet mod virksomheder og virksomheder, der indgår i zonen i de støtteberettigede samarbejdszoner«. CDB vil »præcisere de grundlæggende betingelser for prioriteret finansiering i samarbejdszonen i overensstemmelse med kravene fra handelsministeriet og finansministeriet«, og CDB vil »selektivt støtte projekter, der er under opførelse, og samarbejdsprojekter, som MOFCOM har lagt særlig vægt på sammen med værtsregeringerne i samarbejdszonen«.

⁽⁴⁸⁾ Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) (ændring fra 2013) (udstedt ved bekendtgørelse nr. 9 af National Development and Reform Commission den 27. marts 2011 og ændret i overensstemmelse med beslutning truffet af National Development and Reform Commission om ændring af relevante bestemmelser af Catalogue for Guiding Industry Restructuring (udgave fra 2011) udstedt ved bekendtgørelse nr. 21 af National Development and Reform Commission den 16. februar 2013).

⁽⁴⁹⁾ I henhold til the Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters for Chinese-funded Commercial Banks (Order of the CBIRC [2017] No.1), Implementing Measures of the CBIRC for Administrative Licensing Matters relating to Foreign-funded Banks (Order of the CBIRC [2015] No.4), Administrative Measures for the Qualifications of Directors and Senior Officers of Financial Institutions in the Banking Sector (CBIRC [2013] No. 3).

- (140) I artikel 4 i samarbejdsaftalen mellem Kina og Egypten fra 2016 hedder det, at »den kinesiske regering udpeger samarbejdszonen som Kinas oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszone. Samarbejdszonen er ... berettiget til relevant politisk støtte og skattelettelser, der ydes af den kinesiske regering til oversøiske økonomiske og handelsmæssige samarbejdszoner«. Desuden skal den kinesiske regering i henhold til artikel 5 også støtte samarbejdszonen ved at »tilskynde relevante finansielle institutioner til at stille finansieringsfaciliteter til rådighed for ... investeringsprojekter i samarbejdszonen, forudsat at lånebetingelserne og kravene til anvendelse af lån er opfyldt«.
- (141) I henhold til artikel 2, afsnit IV, i »samarbejdsaftalen om nedsættelse af en forvaltningskommission for China-Egypt Suez Economic and Trade Cooperation Zone, som gennemfører ovennævnte aftaler, skal den forvaltningskommission, der er nedsat mellem de relevante funktionsafdelinger i Tianjins kommunale folkeregering og den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen »bestræbe sig på så smidigt som muligt at gennemføre alle tilskyndelsespolitikker i kinesiske og egyptiske love og forskrifter« og skal desuden i henhold til artikel 2, afsnit V, »koordinere og fremme relevante finansielle institutioner, herunder men ikke begrænset til, banker, forsikringsinstitutioner og forskellige fonde, der yder støtte til samarbejdsområdet og hjemmehørende virksomheder, og hjælpe samarbejdszonen og hjemmehørende virksomheder med at finde flere finansieringskilder«.
- (142) Kommissionen fastslog, at alle statsejede kinesiske finansielle institutioner, bortset fra EXIM og CDB, gennemførte den ovenfor beskrevne retlige ramme i forbindelse med udøvelsen af statslige funktioner for så vidt angår GFR-sektoren. De var derfor offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med WTO's relevante retspraksis.

3.3.1.3. Statsejede banker, der optræder som offentlige organer

- (143) I overensstemmelse med konklusionerne i ovenstående betragtninger besluttede Kommissionen derfor at anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at afgøre, om disse statsejede banker kan betragtes som offentlige organer.
- (144) I tidligere antisubsidieundersøgelser ⁽⁵⁰⁾ fastslog Kommissionen, at følgende banker, som havde ydet lån til de stikprøveudtagne grupper af eksporterende producenter i de pågældende undersøgelser, var helt eller delvist ejet af staten selv eller af statsejede juridiske personer: China Development Bank, China Construction Bank, Industrial and Commercial Bank of China, Bank of Communications, China Everbright Bank, Postal Savings Bank, China Merchants Bank, Shanghai Pudong Development Bank, China Industrial Bank, Shenyang Rural Commercial Bank, Bank of Shanghai, Ningbo Bank, China CITIC Bank, China Guangfa Bank, China Bohai Bank, Huaxia Bank, Hankou Bank, Hubei Bank, Huishang Bank, Bank of Tianjin, Bank of Kunlun, Shanghai Rural Commercial Bank, China Industrial International Trust Limited, Daye Trust Co., Ltd., Sinotruk Finance Co., Ltd. Da der ikke er blevet fremlagt oplysninger om det modsatte, fastholdt Kommissionen den samme konklusion i den foreliggende undersøgelse.
- (145) Kommissionen fastslog endvidere i mangel af specifikke oplysninger fra de pågældende finansielle institutioner om det modsatte, at GOC's ejerskab og kontrol var baseret på formelle indicier af samme årsager som anført ovenfor i afsnit 3.3.1.2. Navnlig ser det på grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger ud til, at ledelsen og de tilsynsførende i statsejede banker tilsyneladende er udpeget af GOC og er ansvarlige over for GOC på samme måde som i EXIM.
- (146) For så vidt angår udøvelsen af reel kontrol fandt Kommissionen, at de normative rammer, der er analyseret i afsnit 3.3.1.2, gælder for dem på samme måde. I mangel af oplysninger om det modsatte og ud fra de foreliggende faktiske oplysninger, gælder manglen på konkrete beviser for vurderinger af kreditværdighed på samme måde for dem, således at analysen af den konkrete anvendelse af de normative rammer i afsnit 3.3.1.2 finder anvendelse på dem på lignende vis.
- (147) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at de øvrige statsejede banker, som yder lån til de stikprøveudtagne virksomheder, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

3.3.1.4. Konklusion om statsejede finansielle institutioner

- (148) I lyset af ovenstående fastslog Kommissionen, at alle de statsejede kinesiske finansielle institutioner, som ydede lån eller finansiel leasing til den eksporterende producent eller til dennes gruppe, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

⁽⁵⁰⁾ Se sagerne om varmvalsede flade produkter og dæk, hhv. betragtning 132 og 211.

- (149) Endvidere bemærkes, at selv om de statsejede finansielle institutioner ikke blev anset for at være offentlige organer, fastslog Kommissionen, at de ville blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af GOC at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), af de samme årsager som anført i betragtning 131-133. Deres adfærd ville dermed under alle omstændigheder kunne tilskrives GOC.

3.3.1.5. Overdragelse eller pålæg i forhold til private finansielle institutioner

- (150) Kommissionen beskæftigede sig derefter med de resterende finansielle institutioner. Følgende finansielle institutioner blev anset for at være privatejede på grundlag af resultaterne i tidligere antisubsidieundersøgelser⁽⁵¹⁾ og suppleret med offentligt tilgængelige oplysninger: China Minsheng Bank, Sumitomo Mitsui Banking (China) Co., Ltd, Standard Chartered Bank og Ping An Bank. Kommissionen undersøgte, om disse finansielle institutioner af den kinesiske regering havde fået overdraget eller var blevet pålagt at yde subsidier til GFR-sektoren, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).
- (151) Ifølge WTO-appelorganet er der tale om »overdragelse«, når en regering overlader ansvaret til et privat organ, og »pålæg«, henviser til situationer, hvor regeringen udøver sin myndighed over for et privat organ⁽⁵²⁾. I begge tilfælde anvender regeringen et privat organ som stedfortræder med henblik på at udbetale det finansielle bidrag, og »i de fleste tilfælde forventer man, at overdragelse eller pålæg i forhold til et privat organ indebærer en form for trussel eller tilskyndelse«⁽⁵³⁾. Samtidig giver punkt nr. iv) ikke medlemmerne mulighed for at indføre udligningsforanstaltninger over for varer, »når regeringen blot udøver sine almindelige lovgivningsmæssige beføjelser«⁽⁵⁴⁾, eller når regeringens indgriben »eventuelt kan medføre et bestemt resultat, som udelukkende er baseret på de faktiske omstændigheder og aktørernes udøvelse af deres frie valg på dette marked«⁽⁵⁵⁾. Overdragelse eller pålæg indebærer snarere »en mere aktiv rolle fra regeringens side end blot tilskyndelse«⁽⁵⁶⁾.
- (152) Kommissionen bemærkede, at de normative rammer for industrien, der er nævnt i afsnit 3.3.1.2, gælder for alle finansielle institutioner i Kina, herunder privatejede finansielle institutioner. For at illustrere dette omfatter bankloven og de forskellige bekendtgørelser fra CBIRC alle kinesisk finansierede banker og banker med udenlandsk investering CBIRC's regi.
- (153) Da der ikke forelå modstridende oplysninger fra de private finansielle institutioner, konkluderede Kommissionen, at for GFR-industriens vedkommende har alle finansielle institutioner (herunder private finansielle institutioner), der er aktive i Kina og underlagt tilsyn af CBIRC, af staten fået overdraget eller er blevet pålagt at gennemføre regeringens politik og yde lån til præferencesatser til GFR-industrien i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led.
- (154) Desuden er de normative rammer, der gælder for alle banker i Kina, meget bredere end de to forordninger, der regulerer CBIRC, jf. betragtning 106.
- (155) For så vidt angår udøvelsen af reel kontrol fandt Kommissionen, at de normative rammer, der er analyseret i afsnit 3.3.1.2, finder anvendelse herpå på samme måde. I mangel af oplysninger om det modsatte og ud fra de foreliggende faktiske oplysninger, gælder manglen på konkrete beviser for vurderinger af kreditværdighed på samme måde som for den samarbejdsvillige statsejede bank, således at analysen af den konkrete anvendelse af de normative rammer i afsnit 3.3.1.2, finder anvendelse herpå på samme måde.
- (156) På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at de øvrige statsejede banker, som yder lån til Jushi Egypt, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

⁽⁵¹⁾ Se sagerne om varmvalsede flade produkter og dæk

⁽⁵²⁾ WT/DS/296 (DS296 United States — Countervailing duty investigation on Dynamic Random Access Memory (DRAMs) from Korea), appelorganets rapport af 21. februar 2005, afsnit 116.

⁽⁵³⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 116.

⁽⁵⁴⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.

⁽⁵⁵⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 114, som er i overensstemmelse med panelrapporten, DS 194, punkt 8.31. i den henseende.

⁽⁵⁶⁾ Appelorganets rapport, DS 296, afsnit 115.

3.3.1.6. Kreditvurderinger

- (157) I tidligere antisubsidieundersøgelser ⁽⁵⁷⁾ fastslog Kommissionen allerede, at de indenlandske kreditvurderinger, der var blevet tildelt kinesiske virksomheder, ikke var pålidelige på grundlag af en undersøgelse offentliggjort af Den Internationale Valutafond (IMF) ⁽⁵⁸⁾, der viste en uoverensstemmelse mellem de internationale og de kinesiske kreditvurderinger kombineret med resultaterne af undersøgelsen vedrørende de stikprøveudtagne virksomheder. Ifølge IMF vurderes mere end 90 % af de kinesiske obligationer fra AA til AAA af de lokale kreditvurderingsbureauer. Det er ikke sammenligneligt med andre markeder, f.eks. EU eller USA. For eksempel nyder mindre end 2 % af virksomhederne godt af sådanne »top-ratings« på det amerikanske marked. I forbindelse med de kinesiske kreditvurderingsbureauer er der således en alvorlig overrepræsentation i den øverste ende af kreditvurderingsskalaen. De har meget brede kreditvurderingsskalaer og har en tendens til at samle obligationer med betydeligt forskellige misligholdelsesrisici i én bred kreditvurderingskategori ⁽⁵⁹⁾.
- (158) Desuden anvender udenlandske kreditvurderingsbureauer som f.eks. Standard and Poor's og Moody's, typisk en opgradering af udstederens basiskreditvurdering baseret på et skøn over virksomhedens strategiske betydning for den kinesiske regering og styrken af en eventuel implicit garanti, når kinesiske obligationer udstedes i udlandet ⁽⁶⁰⁾. Fitch angiver f.eks. tydeligt, hvor det er relevant, at sådanne garantier spiller en vigtig rolle, når virksomheden udsteder kreditvurderinger af kinesiske virksomheder ⁽⁶¹⁾.
- (159) På grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger fastslog Kommissionen, at staten kan udøve en vis indflydelse på kreditvurderingsmarkedet. Ifølge to undersøgelser, der blev offentliggjort i 2016, var der ca. 12 aktive kreditvurderingsbureauer på det kinesiske marked, hvoraf størstedelen var statsejet. I alt var 60 % af alle virksomhedsobligationer i Kina med en rating blevet vurderet af et statsejet kreditvurderingsbureau ⁽⁶²⁾.
- (160) I tidligere undersøgelser ⁽⁶³⁾ bekræftede GOC, at der fandtes 12 kreditvurderingsbureauer på det kinesiske obligationsmarked, heraf var 10 nationale kreditvurderingsbureauer, som omfattede Global Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Brilliance Credit Rating & Investors Service Co. Ltd, Golden Credit Rating International Co. Ltd, China Chengxin Securities Rating Co. Ltd, Pengyuan Credit Rating Co. Ltd, Shanghai Fareast Credit Rating Co., Ltd, China Bond Rating Co. Ltd, China Securities Index Co. Ltd og Shanghai Credit Information Services Co. Ltd. Der var også to kinesisk-udenlandske joint venture kreditvurderingsbureauer, nemlig China Lianhe Credit Rating Co. Ltd og China Chengxin International Credit Rating Co., Ltd. Da der ikke forelå oplysninger om det modsatte, fandt Kommissionen, at situationen er uændret.
- (161) For det andet er der ikke fri adgang til det kinesiske kreditvurderingsmarked. Det er i al væsentlighed et lukket marked, eftersom kreditvurderingsbureauer skal godkendes af Kinas kommission for regulering af værdipapirer (China Securities Regulatory Commission (»CSRC«) eller PBOC, inden de kan påbegynde deres aktiviteter ⁽⁶⁴⁾. PBOC meddelte medio 2017, at de udenlandske kreditvurderingsbureauer på visse betingelser ville få lov til at foretage kreditvurderinger af en del af det indenlandske obligationsmarked. I undersøgelsesperioden var der dog endnu ikke givet tilladelse hertil over for et udenlandsk kreditvurderingsbureau ⁽⁶⁵⁾. I mellemtiden oprettede udenlandske bureauer ikke desto mindre joint ventures med nogle af de lokale kreditvurderingsbureauer, som udsteder kreditvurderinger af indenlandske obligationsudstedelser. Disse kreditvurderinger følger imidlertid de kinesiske kreditvurderingsskalaer og er derfor ikke helt sammenlignelige med internationale kreditvurderinger, som forklaret ovenfor.

⁽⁵⁷⁾ Sagen om elektriske cykler, betragtning 238-244, sagen om dæk, betragtning 237-242.

⁽⁵⁸⁾ Jf. IMF's arbejdsrapport »Resolving China's Corporate Debt Problem«, af Wojciech Maliszewski, Serkan Arslanalp, John Caparusso, José Garrido, Si Guo, Joong Shik Kang, W. Raphael Lam, T. Daniel Law, Wei Liao, Nadia Rendak og Philippe Wingender, Jiangyan, oktober 2016, WP/16/203.

⁽⁵⁹⁾ M. Livingston, W.P.H. Poon og L. Zhou (2017): Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance. s. 24.

⁽⁶⁰⁾ A.H. Price, T.C. Brightbill, R.E. DeFrancesco, S.J. Claeys, A. Teslik og U. Neelakantan (2017): China's broken promises: why it is not a market-economy, Wiley Rein LLP, s. 68.

⁽⁶¹⁾ Se f.eks. Reuters. (2016). Fitch Rates Shougang's USD Senior Notes Final »A-« <https://www.reuters.com/article/idUSFit982112>, (konsuleret den 21. oktober 2017).

⁽⁶²⁾ L.W. Lin og C.J. Milhaupt (2016): Bonded to the State: A Network Perspective on China's Corporate Debt Market. Columbia Law and Economics Working Paper nr. 543, s. 20, M. Livingstone, W.P.H. Poon og L. Zhou (2017): Are Chinese Credit Ratings Relevant? A Study of the Chinese Bond Market and Credit Rating Industry, i Journal of Banking & Finance. s. 9.

⁽⁶³⁾ Sagen om elektriske cykler, betragtning 241, sagen om dæk, betragtning 240.

⁽⁶⁴⁾ Jf. foreløbige foranstaltninger til administrering af kreditvurderingsvirksomhed vedrørende markedet for værdipapirer, offentliggjort af CSRC, bekendtgørelse fra CSRC, (2007), nr. 50 af 24. august 2007, meddelelse fra People's Bank of China »Notice on Qualifications of China Cheng Xin Securities Rating Co., Ltd. and other Institutions Engaged in Corporate Bond Credit Rating Business«, Yinfa (1997) nr. 547 af 16. december 1997, og meddelelse nr. 14 (2018) fra People's Bank of China og China Securities Regulatory Commission »Announcement on Issues Concerning the Provision of Bond Rating Services by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market and the Stock Exchange Bond Market«.

⁽⁶⁵⁾ Jf. PBOC's meddelelse »Announcement of PBOC on Issues concerning the Credit Rating Business Carried out by Credit Rating Agencies on the Interbank Bond Market« med virkning fra den 1. juli 2017.

- (162) Endelig bekræfter en nylig undersøgelse foretaget af PBOC selv Kommissionens konklusioner, idet den i sine konklusioner fastslår, at »hvis investeringsniveauet for udenlandske obligationer er sat til international rating BBB- og derved, kan investeringskategorien for indenlandske obligationer vurderes på AA-niveau og derved, idet der tages hensyn til forskellen mellem den gennemsnitlige indenlandske rating og den internationale rating på 6 eller flere trin«⁽⁶⁶⁾.
- (163) I lyset af den situation, der er beskrevet i betragtning 137-142, konkluderede Kommissionen, at de kinesiske kreditvurderinger ikke giver et pålideligt skøn over kreditrisikoen ved det underliggende aktiv. På dette grundlag konkluderede Kommissionen, at selv om den eksporterende producent eller dennes gruppe havde fået en god kreditvurdering af et kinesisk kreditvurderingsbureau, er sådanne vurderinger ikke pålidelige. Disse vurderinger blev ligeledes fordrejet af den politiske målsætning om at fremme strategiske nøgleindustrier, som f.eks. GFR.

3.3.1.7. Fordel ved og beregning af subsidiebeløbet

- (164) Som bemærket i betragtning 85 mente Kommissionen, at det i princippet for så vidt angår støttemodtageren i Egypten var hensigtsmæssigt at undersøge, om disse lånmodtagere havde opnået bedre vilkår, end de ville have fået på det egyptiske finansmarked. Kommissionen undersøgte dette aspekt og bekræftede, at subsidiebeløbet ville være højere, når der anvendes sammenlignelige debitorrenter i Egypten (17,8 %) ⁽⁶⁷⁾. I betragtning af de særlige omstændigheder, der er nævnt i betragtning 86, beregnede Kommissionen det udligningsberettigede subsidiebeløb under hensyntagen til, at modtagerne opnåede præferentiel finansiering i Kina. Med henblik på denne beregning vurderede Kommissionen fordelene for modtagerne i undersøgelsesperioden. Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), er fordelene for modtagerne forskellen mellem det rentebeløb, som virksomheden betaler for præferencelånet, og det beløb, som virksomheden ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som den kunne opnå på markedet.
- (165) Kommissionen besluttede at fastsætte markedssatserne for præferencelånene fra EXIM og CDB med hensyn til hypotetiske benchmarks for kinesiske markedsinvestorer, jf. grundforordningens artikel 6, litra b). På grund af manglende samarbejdsvilje blev der ikke givet yderligere oplysninger fra disse banker. Kommissionen besluttede derfor at anvende den samme beregningsmetode som for andre lån i udenlandsk valuta, som blev udstedt af kinesiske finansielle institutioner i Kina, og tilføjede risikopræmien i forbindelse med investeringen i Egypten på følgende måde.
- (166) Kommissionen foretog således først en kreditvurdering af Jushi Egypt, der afspejlede virksomhedens økonomiske situation. Kommissionen bemærkede, at de forskellige virksomheder i CNBM-gruppen fik tildelt ratings på mellem AA- og AA+ af et kinesisk kreditvurderingsbureau. I lyset af de generelle fordrejninger gennem de kinesiske kreditvurderinger, der er omhandlet i betragtning 137-143, konkluderede Kommissionen, at denne kreditvurdering ikke var pålidelig.
- (167) Kommissionen var derfor af den opfattelse, at Jushi Groups samlede finansielle situation svarer til en BB-rating, hvilket er den højeste rating efter ratingen »investment grade«. I betragtning af, at der er tale om revolverende lån, konkluderede Kommissionen, at det ville være mere hensigtsmæssigt at anvende amerikanske virksomhedsobligationer med B-rating (i stedet for BB) til at fastsætte den markedsbaserede benchmark.
- (168) I overensstemmelse med andre lån i udenlandsk valuta, som er udstedt af kinesiske finansielle institutioner i Kina, blev virksomhedsobligationer med B-rating udstedt i USD således anvendt til at fastsætte et passende benchmark. Jushi Egypt er beliggende i et land, der har været ramt af civile og politiske uroligheder samt forskellige terrorangreb på det tidspunkt, hvor lånene blev ydet, og virksomheden har således på grund af de eksterne forhold i landet en anden kreditrisiko end de kinesiske virksomheder. Som følge heraf føjede Kommissionen en mark-up til benchmarket for at integrere landerisikoen i markedsrenten.
- (169) Præmien i forbindelse med landerisikoen blev fastlagt på grundlag af OECD's klassificering af landerisiko i forbindelse med eksportkreditter samt den tilsvarende minimumspræmiesats fastsat af OECD ⁽⁶⁸⁾. Landerisikoen for lån ydet af EXIM bank blev fastsat til 2,37 % og til 2,44 % for lån ydet af CDB.

⁽⁶⁶⁾ PBOC's arbejdsdokument nr. 2017/5, af 25. maj 2017, s. 28.

⁽⁶⁷⁾ Statistikker for Egyptens centralbank: Gennemsnitlige rentesatser for EGP-lån i undersøgelsesperioden baseret på den vejede gennemsnitlige rente for et udsnit af banker, hvis indskud udgør omkring 80 % af banksystemets samlede indskud, og beregnet månedligt, se <https://www.cbe.org.eg/en/EconomicResearch/Statistics/Pages/MonthlyInterestRatesHistorical.aspx>.

⁽⁶⁸⁾ For yderligere oplysninger se Arrangement on Officially Supported Export Credits, January 2019, TAD/PG(2019)1 and Country Risk Classifications of the Participants to the Arrangement on Officially Supported Export Credits.

- (170) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jushi Egypt, at Kommissionen burde have anvendt to tilbud fra en egyptisk bank til virksomheden i 2013 og 2016 som benchmark for beregningen af fordelene ved lån. Kommissionen gennemgik disse tilbud, men besluttede, at de ikke var repræsentative for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden faktisk ville kunne opnå på markedet.
- (171) Kommissionen fandt, at tilbuddene ikke indeholdt nogen beskrivelse af det aktuelle finansielle produkt, der blev tilbudt virksomheden, men at der var tale om en rentesats på ydelsen af »kreditfaciliteter« generelt. Det er således umuligt for Kommissionen at fastslå, om tilbuddet faktisk vedrører et lån som sådan eller andre finansielle produkter, f.eks. åbning af en kreditlinje, handelsfinansiering (remburser, veksler, factoring osv.). Selv om tilbuddet blev anset for at vedrøre et lån, mangler der andre afgørende oplysninger, såsom varigheden af bankens påståede lån og omfanget af de tilbudte kreditfaciliteter (dvs. det maksimale beløb, som banken ville være villig til at yde virksomheden). I denne forbindelse bemærkede Kommissionen, at lånene fra CDB og EXIM var langfristede lån til store anlægsprojekter svarende til flere hundrede millioner USD. Kommissionen fandt derfor, at den ikke kunne anvende den proxyvariabel, som blev givet af Jushi Egypt.
- (172) Endelig bemærkede Kommissionen, at selv om Kommissionen ville tage hensyn til det benchmark, som virksomheden havde fremlagt, ville det ikke medføre nogen væsentlig ændring af beregningen af fordelene, eftersom den foreslåede sats for den egyptiske bank var i overensstemmelse med den af Kommissionen fastsatte referencesats for det pågældende benchmark, svarende til et lån i USD fra en kinesisk bank til en indenlandsk (kinesisk) kunde med BB-rating. Disse lån bekræftede således, at Jushi Egypt faktisk nød godt af lavere renter sammenlignet med markedsbenchmarks. Virksomhedens påstand blev derfor afvist.

3.3.2. Lån fra de politisk styrede banker til Jushi Egypt via modervirksomheden Jushi i Kina

- (173) I perioden fra 2014 til udgangen af undersøgelsesperioden formidlede Jushi (China) en række koncerninterne lån til Jushi Egypt til et samlet beløb på ca. 281,5 mio. USD.
- (174) Kommissionen fandt imidlertid, at Jushi (China) selv havde finansieret disse koncerninterne lån via ekstern finansiering fra kinesiske finansielle institutioner. Med andre ord opnåede Jushi (China) den præferentielle finansiering fra disse institutioner frem for, at Jushi Egypt fik lånene direkte fra de kinesiske banker, og allokerede derefter fordelene ved disse lån til sine fremstillingsaktiviteter i Egypten (Jushi Egypt). De lån, der blev ydet direkte af EXIM og CDB, er ikke i sig selv tilstrækkelige til at tilvejebringe den samlede eksterne finansiering, der er nødvendig for at udvikle fremstillingsaktiviteterne i SETC-zonen. Der var derfor behov for yderligere indirekte finansiering gennem koncerninterne lån. Kommissionen kunne ikke finde et specifikt banklån, der var direkte forbundet med projektet i Egypten. I 2014 udstedte Jushi (China) imidlertid en obligation som erstatning for forskellige banklån med henblik på at forbedre sin gældsstruktur. Denne obligation, der indeholder forskellige henvisninger til kapitalbehovet for projektet i Egypten, bekræfter, at Jushi (China) havde behov for ekstern finansiel bistand for at støtte fremstillingsaktiviteterne i Egypten. Kommissionen fandt derfor, at de underliggende præferencelån, der blev kanaliseret gennem Jushi (China), også kan tilskrives GOE på samme måde som de direkte lån ydet af de kinesiske finansielle institutioner til Jushi Egypt.
- (175) Da alle disse lån i det væsentlige kan sidestilles med lån fra GOC til en kinesisk virksomhed, som derefter allokterer fordelene til sine fremstillingsaktiviteter andre steder, besluttede Kommissionen at behandle disse lån som ethvert andet indenlandsk kinesisk lån til en kinesisk producent af GFR. I denne forbindelse fandt Kommissionen, som nævnt i betragtning 128, at alle statsejede kinesiske finansielle institutioner, der ydede lån til Jushi (China) og Jushi Egypt, var offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og i overensstemmelse med den relevante WTO-retspraksis.
- (176) Kommissionen beregnede dernæst det udligningsberettigede subsidiebeløb. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at den nominelle rentesats, som Jushi Egypt blev opkrævet af Jushi (China), var på 7,5 %. Jushi (China) fik dog ikke tilbudt finansiering med en så høj rentesats. Den gennemsnitlige rentesats, som blev opkrævet af Jushi (China) i undersøgelsesperioden, var på ca. 4 %. Kommissionen sammenlignede således den gennemsnitlige rentesats, som Jushi (China) betaler for det udestående beløb af koncerninterne lån i undersøgelsesperioden, med det beløb, som virksomheden ville skulle betale for et tilsvarende lån på markedsvilkår.

- (177) For at tage hensyn til bankernes øgede risikoeksponering, der blev fremhævet som følge af revolverende lån, besluttede Kommissionen således at gå et trin ned på risikovurderingsskalaen og anvende virksomhedsobligationer med B-rating udstedt i USA (i stedet for BB) til at fastsætte det markedsbaserede benchmark.
- (178) Alle de elementer vedrørende denne finansiering, der er beskrevet ovenfor i dette afsnit, viser tydeligt, at Jushi (China) tildelte alle fordelene ved den præferentielle finansiering fra de kinesiske finansielle institutioner til Jushi Egypt. Af alle disse grunde blev den således beregnede fordel tilskrevet Jushi Egypt.
- (179) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremførte Jushi Egypt, at Kommissionen ikke burde have nedgraderet Jushi Egypts kreditvurdering fra AA til B på grundlag af, at Jushi Egypt ikke tilbagebetalte sin forfaldne gæld planmæssigt til modervirksomheden, eller at Jushi Egypts modervirksomhed i nogle tilfælde tilbagebetalte lån på virksomhedens vegne. Det forhold, at Jushi Egypts virksomhedsgruppe besluttede, at det var bedre for en anden enhed i gruppen at afholde omkostningerne for at bevare likviditeten i en anden enhed, tyder ikke på, at denne anden enhed ikke ville have opfyldt sin forpligtelse, hvis denne forpligtelse havde været over for et pengeinstitut.
- (180) For det første bemærkede Kommissionen, at den ikke havde konstateret, at Jushi Egypt havde fået tildelt en ekstern kreditvurdering, og at Jushi Egypt heller ikke fremlagde noget bevis herfor. Jushi Egypt havde derfor aldrig haft en »AA«-kreditvurdering som udgangspunkt. Kommissionen måtte således fastlægge Jushi Egypts kreditvurdering ved hjælp af de foreliggende faktiske oplysninger i sagen. I betragtning af det betydelige antal koncerninterne lån fra modervirksomheden samt det forhold, at Jushi Group havde fungeret som garant for lånene fra CDB og EXIM, fastslog Kommissionen, at Jushi Egypts kreditvurdering var tæt knyttet til modervirksomhedens vurdering, som var fastsat til »BB«, jf. betragtning 168. Kommissionen tog derfor udgangspunkt i denne BB-rating.
- (181) For det andet besluttede Kommissionen, jf. betragtning 178, at gå et trin ned på kreditvurderingsskalaen, dvs. fra BB til B, i betragtning af den manglende tilbagebetaling af dens forpligtelser i årenes løb. Kommissionen bemærkede således, at selv om lånene til CDB og EXIM blev tilbagebetalt efter planen, steg virksomhedens samlede passiver faktisk i løbet af årene. Jushi Egypt erstattede således ekstern gæld med koncernintern gæld, men opfyldte i realiteten ikke sine forpligtelser over for selve pengeinstitutterne. I modsætning til Jushi Egypts erklæringer er der også tegn på, at virksomheden ikke ville have været i stand til at opfylde sine forpligtelser, hvis alle dens debitorer havde været eksterne banker. Selv om virksomheden f.eks. var tabsgivende i 2015 og 2016 og havde en negativ egenkapital i 2016, foretog den stadig store tilbagebetalinger til CDB på i alt 54 mio. USD (ca. 546 mio. EGP) i de samme år. Virksomheden ville således ikke have været i stand til at opfylde sine eksterne forpligtelser uden økonomisk støtte fra modervirksomheden.
- (182) Ud fra ovennævnte betragtninger afviste Kommissionen disse påstande.
- (183) Alle konstaterede subsidier blev fastsat i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Subsidiebeløbet blev derefter fordelt på omsætningen af den pågældende vare ved salg til Unionen.
- (184) De subsidiebeløb, der blev konstateret i forbindelse med præferentiel finansiering gennem lån fra de kinesiske statsejede banker, enten direkte eller via modervirksomheden Jushi (China), beløb sig til 6,46 % for Jushi Egypts vedkommende.

3.3.3. Støtte til kapitalinvesteringer

- (185) Ud over de direkte lån og koncerninterne lån måtte Jushi Egypt dække sine finansielle behov ved også at øge virksomhedens kapital.
- (186) Det blev i tidligere undersøgelser fastslået, at modervirksomhederne i kinesiske virksomhedsgrupper havde modtaget betydelige subsidier til støtte for udenlandske investeringer under initiativet »One Belt & Road« i form af tilskud, præferentiel finansiering og kapitaltilførsler. Dette var navnlig tilfældet i den nyligt afsluttede antisubsidieundersøgelse vedrørende dæk (»sagen om dæk«) ⁽⁶⁹⁾.

⁽⁶⁹⁾ Gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690, afsnit 3.7).

3.3.3.1. Retsgrundlag

- Den 13. femårsplan for udvikling af udenrigshandlen, udstedt af MOFCOM den 26. december 2016,
- statsrådets vejledende udtalelser om Promotion of International Production Capacity og om Equipment Manufacturing Cooperation, udstedt i 2015 («vejledende udtalelser»),
- planen for udvikling af industrien for byggematerialer (Building Materials Industry Development Plan — 2016-2020), ministeriet for industri og informationsteknologi, GXBG (2016) nr. 315.
- Den 13. femårsplan for industrien for fiber- og kompositmaterialer
- Made in China 2025, statsrådet, den 7. juli 2015.

3.3.3.2. Anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, på Jushi Group

- (187) I anmodningen om oplysninger, jf. betragtning 8, anmodede Kommissionen om oplysninger fra Jushi Group om bl. a. ændringer i kapitalstrukturen, herunder kapitalforhøjelser og ændringer i aktionærrettigheder, Jushi Egypt og en række direkte og indirekte modervirksomheder i Jushi Group, som selv indgår i China National Building Materials Group («CNBM-gruppen»).
- (188) Undersøgelsen viste, at China National Building Material Co. Ltd. («CNBM») er en statsejet kinesisk virksomhed, der direkte og indirekte ejes med 41,27 % af China National Building Material Group Co., Ltd., som igen ejes 100 % af SASAC. CNBM er den største aktionær med en andel på 26,97 % i China Jushi Co., Ltd. («China Jushi»), som er eneaktionær i Jushi Egypt ⁽⁷⁰⁾.
- (189) I begyndelsen fremlagde Jushi Egypt meget begrænsede oplysninger om direkte og indirekte modervirksomheder.
- (190) Som følge heraf sendte Kommissionen den 18. marts 2020 et brev til Jushi Egypt, hvori den påpegede manglerne og informerede Jushi Egypt om en eventuel anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28. Jushi Group fremlagde bl.a. ikke de ønskede oplysninger om begrundelsen for ændringerne i kapitalstrukturen og oplysninger om, hvordan kapitalforhøjelserne blev finansieret for Jushi Egypt, Jushi Group, China Jushi Co. Ltd og CNBM.
- (191) Som svar på dette brev indgav Jushi Egypt et indlæg vedrørende nogle af manglerne, navnlig med oplysninger om, hvordan ændringerne i kapitalstrukturen blev afspejlet i regnskaberne for de forskellige virksomheder i gruppen. De oplysninger, der blev fremlagt med hensyn til inddragelse af statslige og ikke-statslige enheder (f.eks. statsejede forretningsbanker), var imidlertid blot erklæringer uden dokumentation, og oplysningerne om de underliggende årsager til ændringerne og de finansielle detaljer var meget begrænsede.
- (192) Som nævnt ovenfor er der imidlertid tale om et betydeligt statsligt ejerskab i CNBM. Ifølge offentligt tilgængelige oplysninger på CNBM's websted ⁽⁷¹⁾ har hele ledelsesteamet i CNBM partifunktioner såsom sekretær for partikomiteén, vicesekretær for partikomiteén eller fast medlem af partikomiteén. Endvidere har den administrerende direktør for CNBM og fast medlem af partikomiteén, Cao Jianglin, fungeret som formand for China Jushi siden 2002 ⁽⁷²⁾. Derfor er erklæringen om, at alle beslutninger vedrørende kapitalforhøjelserne i de pågældende virksomheder blev truffet uafhængigt af bestyrelsen uden regeringens eller andre ikke-statslige enheders indgreb i processen, ikke troværdig i betragtning af statens ejerskab og partiets deltagelse i ledelsen.
- (193) I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.
- (194) Kommissionen konkluderede således, at den delvis måtte gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i forbindelse med sine undersøgelsesresultater vedrørende Jushi Group, China Jushi Co. Ltd. og CNBM.

3.3.3.3. Resultater af undersøgelsen

- (195) I undersøgelsesperioden modtog Jushi Egypt tilskud kanaliseret af CNBM, en statskontrolleret enhed, gennem kapitaltilførsler, navnlig via indbetalt kapital.

⁽⁷⁰⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (senest tilgået den 20. november 2019).

⁽⁷¹⁾ <http://www.cnbm.com.cn/EN/0000001600070008002/>, tilgået den 24. april 2020.

⁽⁷²⁾ Årsberetning 2019, CNBM.

- (196) I 2012 blev der indbetalt betydelige aktionærbidrag på 42,6 mio. USD til finansieringen af Jushi Egypt. Siden da er Jushi Egypts kapital steget betydeligt op til 162 mio. USD frem til undersøgelsesperioden. I slutningen af undersøgelsesperioden var Jushi Egypts kapital ca. fire gange større end i 2012.
- (197) Jushi Egypt er 100 % ejet af Jushi Group, som er 100 % ejet af China Jushi. Den største aktionær i China Jushi er CNBM-holding, som siden 2010 konstant har ejet mere end 25 % af aktierne.
- (198) Sideløbende med kapitalforhøjelsen i Jushi Egypt er CNBM's deltagelse i China Jushis kapitalstruktur steget i samme størrelsesorden. CNBM seksdoblede navnlig sit bidrag til den indbetalte kapital i China Jushi fra 2011 til udgangen af 2018 fra 190 mio. CNY (30,2 mio. USD) i 2011 til 944 mio. CNY (140,9 mio. USD) i 2018.
- (199) Denne lignende tendens og omfanget af den øgede kapital i både Jushi Egypt og China Jushi antyder kraftigt, at CNBM indsamlede midler for at øge Jushi Egypts kapital gennem China Jushi op til undersøgelsesperioden.
- (200) Ud over de indbetalte kapitalforhøjelser har der været tilført betydelige midler fra CNBM til China Jushi og Jushi Group gennem andre typer kapitalkonti.
- (201) For at fastslå typen af overførsler og de omstændigheder, hvorunder kapitalejerskabet i de pågældende virksomheder udviklede sig, søgte Kommissionen at få adgang til de relevante oplysninger fra CNBM. Som forklaret i afsnit 3.3.3.2 samarbejdede Jushi Egypt imidlertid ikke fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen og fremlagde ikke de nødvendige oplysninger. I mangel af disse oplysninger og efter anvendelsen af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28 måtte Kommissionen delvist lægge de foreliggende faktiske oplysninger til grund for sine konklusioner. Kommissionen måtte navnlig anvende de foreliggende faktiske oplysninger til at identificere kilden til finansiering af den kapital, CNBM har tildelt Jushi Egypt, bl.a. via China Jushi.
- (202) For at nå frem til denne konklusion fastslog Kommissionen, at der var tale om et klart tilsagn fra CNBM om at investere i tilskyndede industrier i udlandet. I den forbindelse markedsfører CNBM sig selv som en »aktiv del af Belt & Road-initiativet« i sin årsberetning på virksomhedens websted og ved anlæggene. For eksempel »iværksatte den 312 cementprojekter i 75 lande og regioner på verdensplan og mere end 60 glasfiberprojekter, og den stod for gennemførelsen af 33 investeringsprojekter, opførelsen af 5 oversøiske lagerbygninger, driften af 14 oversøiske byggemarkedskæder og forvaltede over 30 fabrikker på verdensplan«⁽⁷³⁾.
- (203) Mere specifikt etablerede CNBM, inden for rammerne af GFR, Jushi Egypt i 2012, en producent af GFR i Egypten og en dattervirksomhed af den kinesiske eksporterende producent Jushi. I de følgende år blev der gennemført flere store investeringsprojekter for at øge produktionskapaciteten i Jushi Egypt.
- (204) Endvidere har Jushi Group etableret en række oversøiske produktions- og handelsdattervirksomheder i Sydafrika, Sydkorea, Italien, Spanien, Frankrig, Canada, Indien, Singapore, Japan, USA og Hongkong. I 2016 tilvejebragte CNBM Group over 5 mia. CNY (747,38 mio. USD) til sin globaliseringsstrategi i den 13. femårsplan (2016-2020), heriblandt ovennævnte egyptiske projekter, samt en investering på 300 mio. USD i en fabrik i USA med produktionsstart i 2018⁽⁷⁴⁾. I Indien er det planen at opføre et produktionsanlæg med en kapacitet på 100 000 ton medio 2020.
- (205) Alle disse oversøiske projekter passer ind i den bredere kontekst for Kinas »udadvendte politik«. I den forbindelse udtalte formanden for CNBM, Song Zhiping, f.eks.: »Undertegnelsen af Jushis USA-projekt er en milepæl i den strategiske udvikling af China Jushis globalisering og er i mellemtiden et afgørende skridt fremad i bestræbelserne på at nå højere mål. Projektet har også afgørende betydning for CNBM's globalisering og endog for den kinesiske byggematerialeindustri som helhed«.

⁽⁷³⁾ Informationstavle ved indgangen til Jushi Egypt-anlægget.

⁽⁷⁴⁾ China Jushi Online News Center, samt artiklen »Jushi plans to establish a factory in India«, JEC Composites News, af 4. august 2016, <http://www.jeccomposites.com/knowledge/international-composites-news/jushi-plans-establish-factory-india> (senest tilgået den 3. februar 2020).

- (206) Desuden er GFR også en tilskyndet erhvervsgren i henhold til initiativet »Made in China 2025«⁽⁷⁵⁾ og dermed berettiget til at modtage betydelig statsstøtte. Der er etableret en række fonde til støtte for initiativet »Made in China 2025« og dermed indirekte GFR-industrien, såsom National Integrated Circuit fund, Advanced Manufacturing Fund og Emerging Industries Investment Fund⁽⁷⁶⁾.
- (207) Desuden henvises der ofte til GFR under begrebet »nye materialer«. 10 strategiske sektorer i »Made in China 2025«-køreplanen⁽⁷⁷⁾, som GOC betragter som nøgleindustrier. Deri beskrives i sektor 9 »nye materialer« og underkategorier heraf, herunder avancerede grundlæggende materialer (punkt 9.1), vigtige strategiske materialer (punkt 9.2), herunder højtydende fibre og kompositmaterialer, nye energimaterialer⁽⁷⁸⁾. Nye materialer er således omfattet af fordelene ved de støttemekanismer, der er anført i dokumentet, herunder bl.a. finansielle støttepolitikker, skatte- og afgiftspolitikker, Statsrådets tilsyn og støtte⁽⁷⁹⁾.
- (208) For disse nøgleindustrier nævnes det udtrykkeligt i kapitel 3.9 i »Made in China 2025«-planen, at Kina vil:
- »Støtte virksomheder med henblik på at foretage fusioner, egenkapital- og venturekapitalinvesteringer i udlandet.
 - *Deltage aktivt i og fremme internationalt industrielt samarbejde og gennemføre vigtige strategiske planer såsom det økonomiske silkevejsbælte og det 21. århundredes maritime silkevej for at fremskynde opbygningen af sammenkoblet infrastruktur med de omkringliggende lande og et dybt industrielt samarbejde.*
 - Gøre brug af »åbning« langs grænserne og opbygge et antal oversøiske fremstillingssamarbejdsområder i støtteberettigede lande.
 - Fremme den oversøiske overførsel af avanceret udstyr, avanceret teknologi og stærk industri«.
- (209) I et andet indlæg nævnte Song Zhiping, at CNBM fra virksomhedens synspunkt var særlig opmærksom på de nationale »Belt and Road« -relaterede politikker, og at »Belt and Road« »virkelig er en enestående mulighed for Chinas byggematerialegruppe«. Han påpegede også, at den »udadvendte« strategi er knyttet til et finansielt samarbejde og kun fungerer, når »vi kombinerer finansiering, samarbejde med statslige fonde, køberkredit, finansiell leasing og andre former for gensidigt »udadvendt« samarbejde«. På samme måde anførte Song Zhiping endvidere, at »det internationale kapacitetssamarbejde skal kombineres med den nationale »Belt and Road«-politik, navnlig landets finanspolitik. Vi har tidligere foretaget enkle investeringer, lånt penge og udlånt dem til investeringer, og det bliver ikke omfattende. Jeg vil gerne indføre en model svarende til Kinas Guoxin Holdings, hvor virksomhederne bidrager med 10 %, og statens valutareserver bidrager med 90 %. Vi er nødt til at ændre vores gamle afhængighed af lån og søge efter nye forretningsmodeller og organisationsmodeller for finansiering. Jeg mener, at vi bør udnytte landets nuværende stærke økonomiske fordele fuldt ud, øge etableringen af investeringsfonde for byggematerialer, mobilisere mere kapital med henblik på deltagelse i investeringer, således at byggematerialevirksomhederne kan følge en »udadvendt strategi«.
- (210) Denne vision støttes af den kinesiske regering, hvilket afspejles i en tale, der blev holdt af Xiao Yaqing, direktør for statsrådets SASAC, på en konference arrangeret af CNBM: »Centrale virksomheder er rygraden i den nationale økonomi og bør være tæt forbundet med den nationale »Belt and Road«-strategi, hvor der gøres brug af en fordelagtig produktionskapacitet med fokus på nøgleområder, og hvor samarbejdet om international produktionskapacitet og produktion af udstyr fremmes. De går forrest, når der skal skabes et nyt visitkort for landets »udadvendte« strategi... I de senere år har China Building Materials og China Materials Group sat skub i den »udadvendte« politik med fremragende resultater, og omstruktureringen af gruppen med henblik på at lede internationaliseringen af Kinas byggematerialeindustri er af stor betydning... Efter omstruktureringen vil den nye virksomheds oprindeligt planlagte investeringsprojekter i lande under Belt and Road-initiativet udgøre en investering på mere end 90 mia. yuan«⁽⁸⁰⁾.

⁽⁷⁵⁾ http://www.gov.cn/zhengce/content/2015-05/19/content_9784.htm.

⁽⁷⁶⁾ Jf. US-China Economic and Security Review Commission: Den 13. femårsplan, s. 12

⁽⁷⁷⁾ <https://www.cae.cn/cae/html/files/2015-10/29/20151029105822561730637.pdf>.

⁽⁷⁸⁾ Jf. »Made in China 2025«-køreplanen, s. 142, 152.

⁽⁷⁹⁾ Jf. »Made in China 2025«-køreplanen, kapitel 4: Strategic Support and Supply.

⁽⁸⁰⁾ »Xiao Yaqing: to build a »going out« national new business card after the reorganization of the enterprise«, kilde: Sina Finance Author: Sina Finance Published: 29.8.2016.

- (211) Undersøgelsen viste, at China National Building Material («CNBM») er en statsejet kinesisk virksomhed, der direkte og indirekte ejes med 41,27 % af CNBM Parent, som igen ejes 100 % af SASAC. CNBM ejer 26,97 % af aktierne i China Jushi Co., Ltd., som er eneaktionær i Jushi ⁽⁸¹⁾.
- (212) CNBM Building er således en statsejet kinesisk virksomhed, der direkte og indirekte ejes af CNBM Parent, som igen ejes 100 % af SASAC. SASAC er det centrale instrument, hvorigennem den kinesiske regering på flere måder kontrollerer statsejede virksomheder med henblik på at gennemføre regeringens politikker og planer frem for at følge en markedslogik i sine forretningsaktiviteter ⁽⁸²⁾. Med forbehold af konklusionen vedrørende den offentlige karakter af CNBM i henhold til grundforordningens artikel 3 kan det på grundlag af ovenstående konkluderes, at CNBM og Jushi-gruppen i stor udstrækning forfølger industrielle og statslige politikker, bl.a. med hensyn til »Belt and Road«-initiativet og de »udadvendte« politikker for produktion og eksport af den pågældende vare.
- (213) Det er i denne sammenhæng, at CNBM modtog et finansielt bidrag fra regeringen med henblik på at gennemføre disse politikker, herunder finansielle investeringer i Egypten til produktion af den pågældende vare. Da Jushi Egypt ikke samarbejdede fuldt ud på dette punkt, var Kommissionen ikke i stand til at udpege den faktiske finansieringskilde og nærmere dokumentere, om dette finansielle bidrag blev ydet af SASAC eller af Silk Road Fund (»SRF«) som instrument til at gennemføre »Belt and Road«-strategien. På grundlag af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 konkluderede Kommissionen imidlertid, at både SASAC ⁽⁸³⁾ og SRF ⁽⁸⁴⁾ betragtes som offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b), når de yder det finansielle bidrag til CNBM. Under alle omstændigheder ville såvel SASAC som SRF, selv om de ikke blev anset for offentlige organer, blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af regeringen at gennemføre statslige politikker og funktioner i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 1, nr. iv) ⁽⁸⁵⁾.
- (214) På samme måde konkluderede Kommissionen på grund af det manglende samarbejde og ud fra alle ovennævnte beviser for finansieringen under »Belt and Road«-initiativet af projekter uden for Kina, herunder Egypten, samt konklusionerne i sagen om dæk, at CNBM modtog et finansielt bidrag i form af tilskud, der efterfølgende blev anvendt til flere på hinanden følgende kapitalbidrag med henblik på at forhøje den kapital, der var til rådighed for Jushi Egypt til dennes aktiviteter i Egypten.
- (215) I mangel af yderligere dokumentation fra CNBM besluttede Kommissionen på grundlag af de offentligt tilgængelige beviser at udligne de successive kapitalforhøjelser i Jushi Egypt som kapitaltilførsler med støtte fra staten med henblik på at etablere og udvide CNBM's produktionsanlæg i Egypten. En sådan støtte ville ligeledes falde ind under de punkter, der blev aftalt mellem Kina og Egypten i samarbejdsaftalen om oprettelse af SETC-zonen, der blev tildelt Egypten af de samme grunde, som er forklaret i betragtning 91, og kan således henføres til de varer, der eksporteres fra Egypten.

3.3.3.4. Fordel

- (216) Kommissionen undersøgte dernæst, om det finansielle bidrag fra GOC via SASAC og/eller SRF havde givet Jushi Egypt en fordel. På grund af den manglende samarbejdsvilje fra Jushi Egypts side måtte Kommissionen endnu en gang basere sine konklusioner på de foreliggende faktiske oplysninger, jf. grundforordningens artikel 28.
- (217) Dokumentationen i ovenstående underafsnit har vist, at mandatet for og målet for både SASAC og SRF er at gennemføre regeringens politikker og planer, bl.a. ved at yde finansiell støtte og finansiering til de tilskyndede sektorer, heriblandt GFR-sektoren, med henblik på at gennemføre strategien for »udadvendte« politikker. SASAC og

⁽⁸¹⁾ <http://cnbm.wsfg.hk/index.php?SectionID=FinancialReports&PageID=2019&Language=eng> (senest tilgået den 20. november 2019).

⁽⁸²⁾ Se bl.a. arbejdsrapiret fra Kommissionens tjenestegrene om »Significant Distortions in the Economy of the People's Republic of China for the Purposes of Trade Defence Investigations« af 20.12.2017 (SWD (2017) 483 final/2). Findes på: https://trade.ec.europa.eu/doclib/docs/2017/december/tradoc_156474.pdf.

⁽⁸³⁾ De beviser, der underbygger konklusionen om, at SASAC er et offentligt organ, findes bl.a. i afsnit 5 i arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene (SWD (2017) 483), jf. foregående fodnote.

⁽⁸⁴⁾ De beviser, der underbygger konklusionen om, at SRF er et offentligt organ, findes bl.a. i dæksagen, gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690, navnlig afsnit 3.7, betragtning 341-360 i nævnte forordning).

⁽⁸⁵⁾ Se også betragtning 358 til forordningen om dæk.

SRF følger ikke markedsøkonomiske principper og adfærd, når de yder finansiering, men opererer med henblik på at gennemføre de respektive regeringspolitikker. Et bemærkelsesværdigt eksempel på deres transaktioner, hvor der ikke blev taget hensyn til markedspektiverne, blev konstateret i sagen om dæk, hvor SRF havde ydet et tilskud til gruppens modervirksomhed med henblik på erhvervelse af en dattervirksomhed i Unionen. Endvidere fastslog Kommissionen i dæksagen, at sådanne projekter fulgte et tilsvarende mønster⁽⁸⁶⁾. Det er derfor rimeligt at antage, at CNBM som en vigtig central statsejet virksomhed ville følge samme mønster og drage fordel af lignende subsidier.

- (218) Kommissionen bemærkede endvidere, at værdien af flere på hinanden følgende parallelle kapitalforhøjelser i Jushi Egypt, som blev modtaget via China Jushi, omtrent svarede til det udækkede finansieringsbehov i forbindelse med investeringsprojektet i Egypten, der var tilbage efter finansieringen via den præferentielle finansiering. Som forklaret i betragtning 171-174 afspejlede størrelsen og omfanget af de på hinanden følgende kapitalforhøjelser i CNBM til Jushi Group og China Jushi i væsentlig grad kapitalforhøjelserne i Jushi Egypt netop for at lukke dette udækkede finansieringsbehov. Dette svarede fuldt ud til formålet med SASAC's og SRF's funktion og finansiering.
- (219) På grundlag af beviserne i sagen og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 28 konkluderede Kommissionen, at det finansielle bidrag fra SASAC og/eller SRF gav en fordel, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 2.

3.3.3.5. Beregning af subsidiebeløbet

- (220) Som forklaret i afsnit 3.3.3.2 gav Jushi Egypt ikke noget fyldestgørende svar på anmodningen om oplysninger. Det var derfor umuligt at kontrollere de subsidier, som modervirksomheden havde modtaget i relation til gruppens udenlandske investeringer i forbindelse med den pågældende vare, og at fastsætte det præcise fordelsbeløb.
- (221) Kommissionen har derfor gjort brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 med henblik på at fastsætte det subsidiebeløb, som det finansielle bidrag fra SASAC eller SRF giver i form af tilskud. Som forklaret ovenfor konstaterede Kommissionen parallelle kapitalforhøjelser i gruppens forskellige virksomheder i Kina, som i sidste ende blev kanaliseret til Jushi Egypt i samme størrelsesorden og i samme periode. Eftersom CNBM modtog disse midler fra SASAC og/eller SRF, som var øremærket til investering i Egypten under Belt and Road-initiativet og strategien for udadvendte politikker, blev det blot brugt til at kanalisere disse midler hele vejen ned til Jushi Egypt uden at få nogen fordel for sig selv, da dette ville være i strid med øremærkningen. Dette bekræftes endvidere af, at det udækkede finansieringsbehov i forbindelse med den egyptiske investering for Jushi Egypt i stort omfang svarede til kapitalforhøjelserne.
- (222) For at fastslå størrelsen af de midler, som CNBM kanaliserede til Jushi Egypt som kapitaltilførsler, analyserede og sporede Kommissionen de på hinanden følgende kapitalforhøjelser i de pågældende virksomheder, nemlig Jushi Egypt, Jushi Group og China Jushi, som CNBM er hovedaktionær i.
- (223) I forbindelse med sporingen af midler undersøgte Kommissionen ikke kun forhøjelserne i den indbetalte kapital, men også forhøjelserne i andre egenkapitalinstrumenter. Der blev navnlig fundet en stor mængde midler i form af kapitaloverskud i de mellemliggende virksomheder China Jushi og Jushi Group. Hvad specifikt angår disse mellemliggende virksomheder, bemærkede Kommissionen, at de midler, der blev overført til disse virksomheder i forbindelse med visse egenkapitaludvidelser, var større end de beløb, som virksomheden senere registrerede under indbetalt kapital. Virksomheden ville derfor have adgang til disse midler uden den forventede ændring af ejerandelen i virksomheden. Ved at tage egenkapitaltilførslerne via indbetalt kapital og de beløb, der blev fundet under andre typer kapitalkonti, såsom kapitaloverskud, med i betragtning, kunne Kommissionen fastslå, at mere end 87 % af aktiekapitalen i Jushi Egypt kunne have været tilregnet CNBM. Ved anvendelse af denne metode ville den samlede fordel for modtageren derfor udgøre 142,8 mio. USD.
- (224) På grund af den begrænsede adgang til mere detaljerede oplysninger kunne Kommissionen imidlertid ikke fastslå alle disse midlers nøjagtige oprindelse, og den kunne derfor ikke med tilstrækkelig stor sandsynlighed fastslå, at samtlige beløb på Jushi Egypts øvrige kapitalkonti blev kanaliseret via og overført fra CNBM.
- (225) Derfor valgte Kommissionen en mere forsigtig tilgang, der udelukkende fokuserede på udviklingen i de indbetalte kapitalbeløb, som matchede sandsynlighedskriteriet for så vidt angik deres oprindelse i CNBM. Mere specifikt tog Kommissionen kun hensyn til forhøjelsen af den indbetalte kapital fra CNBM til China Jushi siden 2011 og den sideløbende udvikling af kapitalforhøjelserne i Jushi Egypt siden 2012. Som følge heraf fandt Kommissionen, at 51 % af aktiekapitalen i Jushi Egypt (eller 81,8 mio. USD) blev tilvejebragt af CNBM gennem det finansielle bidrag fra SASAC eller SRF.

⁽⁸⁶⁾ Jf. gennemførelsesforordning (EU) 2018/1690.

- (226) Efter at have fastsat det fulde tilskudsbeløb beregnede Kommissionen i henhold til grundforordningens artikel 6 og 7 den fordel, som Jushi Egypt havde opnået i undersøgelsesperioden. Fordelen ved tilskuddene via egenkapitalforhøjelser bør allokere til UP under hensyntagen til amortiseringsperioden for egenkapital, som ikke er et fast aktiv, og som derfor normalt vil være omfattet af tildelingsbestemmelserne i grundforordningens artikel 7, stk. 4.
- (227) På grund af Jushi Egypts manglende samarbejdsvilje i forbindelse med besvarelsen af anmodningen om oplysninger havde Kommissionen ingen yderligere oplysninger om nogen specifik aftale om anvendelsen af tilskuddet i forbindelse med egenkapitalinvesteringer for SASAC eller SRF. I sagen om dæk amortiserede Kommissionen tilskudsbeløbet over en periode på syv år, fordi dette var i overensstemmelse med den gennemsnitlige investeringssvarighed for SRF's investeringer og med et andet sideløbende lån, der blev optaget for den pågældende transaktion ⁽⁸⁷⁾. I mangel af samarbejdsvilje og en specifik aktionæraftale i denne sag besluttede Kommissionen imidlertid at følge en konservativ tilgang og besluttede at anvende den gennemsnitlige løbetid for Jushi Egypts aktiver ud fra den antagelse, at finansieringen blev anvendt til at udfylde hullet i forbindelse med investeringssprojektet i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, sammenholdt med artikel 7, stk. 4, som fastsætter, at der kan anvendes en anden afskrivningsperiode, hvis omstændighederne berettiger det. På dette grundlag anvendte Kommissionen en afskrivningsperiode på tolv år.
- (228) Alle konstaterede subsidier blev fastsat i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Subsidiebeløbet blev derefter fordelt på omsætningen af den pågældende vare ved salg til Unionen.
- (229) Det resulterede i et subsidiebeløb på 2,01 %.

3.3.3.6. Bemærkninger vedrørende støtten til kapitalinvesteringer

- (230) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede den eksporterende producent, at Kommissionen ikke har godtgjort, at egenkapitalen kan henføres til CNBM og mere specifikt, at den ikke stammer fra China Jushi eller Jushi Groups overskud. I denne forbindelse gjorde virksomheden også gældende, at Kommissionen ikke havde forklaret, hvorfor midlerne fra CNBM hvert år siden 2010 var blev givet til China Jushi, men at midlerne kun blev videreoverført til Jushi Group og Jushi Egypt i nogle af disse år. Den fremførte ligeledes, at Kommissionen ikke har godtgjort, at støtten til kapitalinvesteringer kan henføres til et offentligt organ, og at den derfor ikke kan udgøre subsidier. Endelig anmodede den eksporterende producent Kommissionen om at oplyse, såfremt den fastholdt sin tilgang, hvordan den mener, at der er et mønster mellem støtten til kapital fra CNBM til China Jushi og mellem Jushi Group og Jushi Egypt.
- (231) For det første bemærkede Kommissionen vedrørende midlernes oprindelse, at virksomheden ikke havde fremlagt yderligere beviser til støtte for påstanden. Ikke desto mindre foretog Kommissionen en yderligere analyse af de pågældende virksomheders regnskaber for at konstatere, om stigningerne i egenkapitalen stammede fra deres overskud. Kommissionen bemærkede, at ingen af stigningerne i egenkapitalen stammede fra overskud eller overførte resultater. Kommissionen har imidlertid konstateret, at visse egenkapitalforhøjelser i China Jushi i årene 2012 og 2016 kan henføres til kapitalreserverne. Virksomheden fremlagde imidlertid ikke oplysninger om oprindelsen af midlerne fra kapitalreservekontiene. Kommissionen konkluderede derfor, at tilbageholdt overskud eller overført resultat ikke er kilden til de midler, der er blevet anvendt til egenkapitalforhøjelserne i Jushi Egypt siden 2012.
- (232) For det andet bemærkede Kommissionen, for så vidt angår det tidspunkt, hvor midlerne blev overført til Jushi Group og Jushi Egypt, at den eksporterende producent ikke fremlagde yderligere beviser, der har kunnet underbygge eller forklare tidsplanen for CNBM's egenkapitalforhøjelser. På samme måde bemærkede Kommissionen, at ud over tidsintervallerne mellem egenkapitaloverførsler fra virksomhed, svarede egenkapitalforhøjelserne også til de forskellige kapitalkrav, der gjorde sig gældende for Jushi Egypt, i forbindelse med investeringerne i den analyserede periode.
- (233) For det tredje, hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt oprindelsen af midlerne til støtte for kapitalforøgelsen kan tilskrives et offentligt organ, bemærkede Kommissionen i betragtning 215, at selv om de ikke blev anset for offentlige organer, ville både SASAC og SRF blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af regeringen at gennemføre statslige politikker og funktioner i overensstemmelse med grundforordningens artikel 3, stk. 1, nr. iv).

⁽⁸⁷⁾ Se dæksagen, betragtning 418.

- (234) Endelig bemærkede Kommissionen vedrørende fremlæggelsen af oplysninger om konstateringen af et mønster mellem støtten til kapital fra CNBM til China Jushi og mellem Jushi Group og Jushi Egypt, at disse oplysninger var blevet fremlagt. Betragtning 186-231 indeholder en nøje redegørelse for resultaterne og for den metode, der blev anvendt til at beregne subsidiebeløbet. I forbindelse med den konkrete fremlæggelse af oplysninger fik den eksporterende producent ligeledes fuldstændige oplysninger om de beviser, som Kommissionen havde til rådighed, og dens analyse vedrørende kapitalstøtten fra CNBM til China Jushi og fra Jushi Group videre til Jushi Egypt.
- (235) På baggrund af ovennævnte betragtninger afviste Kommissionen disse påstande.
- (236) Den eksporterende producent hævdede også, at Kommissionen ikke havde fastsat størrelsen af fordelene og skal påvise, hvorfor hver enkelt tilførsel af egenkapital ikke er i overensstemmelse med den sædvanlige investeringspraksis.
- (237) Kommissionen mindede om, at sagsbehandlerne i løbet af undersøgelsen havde søgt at få adgang til de relevante oplysninger i CNBM. Som forklaret i afsnit 3.3.3.2. samarbejdede hverken CNBM eller Jushi Group imidlertid fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og Kommissionen måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Desuden forklares det i betragtning 218-221, hvordan fordelene blev fastsat. Det forklarer i det væsentlige, at SASAC og SRF ikke fulgte markedsprincipperne, da de ydede finansiering, men handlede med henblik på at gennemføre de respektive regeringspolitikker. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (238) Den eksporterende producent fremførte yderligere, at det ikke kan antages, at alle midler fra CNBM stammede fra offentlige organer, eftersom CNBM er et børsnoteret selskab, som kan rejse midler på flere måder. Som følge heraf kan Kommissionen ikke konkludere, at hele den påståede kapitalstøtte fra CNBM til China Jushi udgør subsidier. Virksomheden fremførte derfor, at fordelene ikke kan være højere end den subsidiesats, der blev konstateret for CNBM i Kina i undersøgelsen i forordningen om stoffer af glasfiber⁽⁸⁸⁾, multipliceret med beløbet for kapitalstøtte. Den eksporterende producent hævdede også, at Kommissionen undlod at beregne fordelene, da den ikke mente, at støtten til kapitalinvesteringer fra CNBM hidrørte fra aktieombytning og dermed udbytte.
- (239) For det første bemærkede Kommissionen, at virksomheden ikke har fremlagt yderligere beviser til støtte for påstanden. Kommissionen mindede ligeledes om, at hverken CNBM eller Jushi Group samarbejdede fuldt ud i forbindelse med undersøgelsen, og at Kommissionen måtte basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. I denne forbindelse mindede Kommissionen om, at den subsidiesats, der blev konstateret for CNBM i afsnit 3.4 og 3.8 i forordningen om stoffer af glasfiber, var baseret på lån og tilskud, som tydeligt fremgik af den offentligt tilgængelige revisionsrapport fra CNBM, og den udviste således stor forsigtighed i sin begrænsning af konklusionerne til kun at omfatte visse subsidier inden for specifikke subsidieordninger, som let kunne identificeres, og som ikke er relateret til den subsidieordning, der indgår i denne undersøgelse. Kommissionen har således om noget begået en fejl ved at udvise forsigtighed.
- (240) Endelig bemærkede Kommissionen, at den ikke undersøgte, om de midler, der blev overført fra CNBM, blev overført til gengæld for aktier. Der blev faktisk ikke fremlagt beviser for, at CNBM reelt modtog aktier til gengæld for overførslen. Tværtimod blev det i undersøgelsen fastslået, at CNBM modtog finansielle bidrag fra regeringen med henblik på at gennemføre dennes politikker, og at disse finansielle bidrag blev modtaget i form af tilskud, der efterfølgende blev anvendt til kapitaltilførsel til finansiering af Jushi Egypts aktiviteter.
- (241) På baggrund af ovennævnte argumenter afviste Kommissionen denne påstand.

⁽⁸⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/776 af 12. juni 2020 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten og om ændring af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/492 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse vævede og/eller stingfæstnede stoffer af glasfiber med oprindelse i Folkerepublikken Kina og Egypten (EUT L 189 af 15.6.2020, s. 1).

3.4. Levering af varer mod utilstrækkeligt vederlag

3.4.1. Levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag

- (242) Der blev ikke fundet nogen fordel ved levering af elektricitet mod utilstrækkeligt vederlag, eftersom elektricitetspriserne fastsættes på nationalt plan i Egypten, og den eksporterende producent betaler den sædvanlige pris for industrielle brugere inden for et bestemt spændingsinterval.
- (243) Der blev ikke fundet nogen fordel ved levering af gas mod utilstrækkeligt vederlag. Der fastsættes gaspriser for visse industrisektorer, men den eksporterende producent tilhører den resterende kategori af industrielle brugere, som ikke nyder godt af den laveste pris. Der er derfor ingen specificitet og ingen fordel.

3.4.2. Indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag

3.4.2.1. Jushi Egypts køb af jord

a) Retsgrundlag

- (244) Retsgrundlaget for denne ordning er:

- Lov nr. 83/2002 om særlige økonomiske zoner (»lov nr. 83/2002«)
- Dekret fra præsidenten for Den Arabiske Republik Egypten vedrørende lov nr. 27/2015 om ændring af visse bestemmelser i lov om særlige økonomiske zoner udstedt ved lov nr. 83/2002 (»lov nr. 27/2015«);
- Lov nr. 8 af 1997 om investeringsgarantier og -incitamenter (»lov nr. 8/1997«)
- Lov om investeringer som gennemført ved lov nr. 72 af 2017
- Premierministerens udkast til resolution nr. (2310) af 2017 om udstedelse af ministerielle bestemmelser om lov om investeringer udstedt i henhold til lov nr. 72 af 2017.

- b) Delvist manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger for så vidt angår TEDA Investment Co. Ltd. — anvendelse af bestemmelserne i grundforordningens artikel 28, stk. 1, for så vidt angår GOE

- (245) Kommissionen sendte en anmodning til GOE om oplysninger, som var rettet til Tianjin TEDA, og anmodede om oplysninger, der var nødvendige for at vurdere, om GOE eller GOC var involveret i kontrollen med virksomheden. Kommissionen fandt, at anmodningen om oplysninger var nødvendig i lyset af virksomhedens rolle i forbindelse med udviklingen og opførelsen af SETC-zonen, jf. betragtning 34.
- (246) I sit svar på anmodningen om oplysninger fremlagde TEDA kun data vedrørende Egypt TEDA Investment Co., Ltd., som allerede var blevet fremlagt som svar på det indledende spørgeskema.
- (247) Kommissionen konstaterede imidlertid, at der var blevet fremlagt meget begrænsede oplysninger om Tianjin TEDA.
- (248) I mangel af disse oplysninger fandt Kommissionen, at den ikke havde modtaget afgørende oplysninger af relevans for dette aspekt af undersøgelsen.
- (249) Kommissionen underrettede derfor GOE om, at den kunne være nødt til at gøre brug af de foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28 i forbindelse med undersøgelsen af forekomsten og omfanget af den påståede subsidiering for virksomheder, der befinder sig i SETC-zonen. GOE gjorde indsigelse og understregede, at den havde samarbejdet fuldt ud med Kommissionen, og at den ikke kunne fremlægge oplysninger om en virksomhed uden for sin jurisdiktion.
- (250) Kommissionen fandt imidlertid, at oplysningerne om Tianjin TEDA ikke var tilstrækkelige, og at GOE, jf. betragtning 16, var i stand til at fremlægge oplysningerne.
- (251) På baggrund af ovenstående betragtninger anvendte Kommissionen grundforordningens artikel 28 og lagde de foreliggende faktiske oplysninger til grund for dette punkt.

c) Resultater af undersøgelsen

- (252) I henhold til artikel 5 i lov nr. 83/2002, som ændret i 2015, »ligger ejendomsretten til jord hos myndigheden i zonen«, hvad angår SCZone. Siden 2015 er det ikke længere muligt at købe den fulde ejendomsret til jord fra den generelle myndighed. På nuværende tidspunkt giver den generelle myndighed kun brugsret til jord til den største byggevirksomhed (»MDC«), som er en egyptisk entreprenør. MDC lader derefter underentreprenører som TEDA byde på brugsretten til jorden. Disse underentreprenører udlejer efterfølgende jorden til de virksomheder, der ligger i området.
- (253) Da Jushi Egypt begyndte at bygge sit anlæg i 2011, var det dog stadig muligt at erhverve fuld ejendomsret til jord fra de egyptiske myndigheder. Jushi Egypt købte på det tidspunkt et jordareal af Egypt TEDA. TEDA havde tidligere købt dette jordareal fra Suez-provinsen i 1998 gennem sin forgænger, Egypt China Joint Venture Company, til en ekstremt lav pris (mindre end 1 USD/m²) og uden nogen udbudsprocedure. Efter det første køb i 1998 har TEDA investeret i grundlæggende infrastruktur for at gøre den ubebyggede ørkenjord byggemoden til industriprojekter.
- (254) I den forbindelse undersøgte Kommissionen, hvorvidt ECJV og TEDA var offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 3 og artikel 2, litra b). I betragtning af den manglende samarbejdsvilje fra GOE's side måtte Kommissionen basere sig på de foreliggende faktiske oplysninger. Kommissionen indhentede således oplysninger om statens ejerskab samt formelle indicier for statslig kontrol i disse enheder. Den undersøgte også, om der havde været udøvet reel kontrol.
- (255) For det første fandt Kommissionen, at ECJV og TEDA var forretningsmæssigt forbundne enheder, og at de begge var fuldt statsejede. Som nævnt i betragtning 33 er Tianjin TEDA faktisk en statsejet virksomhed under Tianjin-kommunen, som dannede et joint venture med den egyptiske administration af Suezkanalen, den egyptiske nationalbank og fire egyptiske statsejede virksomheder for at oprette ECJV med henblik på at udvikle og opbygge den økonomiske zone. Den kinesiske part besad 10 % af aktierne i ECJV og den egyptiske part 90 %⁽⁸⁹⁾. Som anført i betragtning 36 etablerede Tianjin TEDA i oktober 2008 et joint venture sammen med udviklingsfonden Kina-Afrika (China-Africa Development Fund), som er en dattervirksomhed af Kinas udviklingsbank (China Development Bank) om oprettelsen af China-Africa TEDA Investment Co., Ltd. (»China-Africa TEDA«), som den primære kinesiske investeringsenhed i samarbejdszonen. China-Africa TEDA gik sammen med ECJV om at oprette en ny virksomhed, TEDA, for at fremme udviklingen af SETC-zonen i Egypten. Denne gang ejede den kinesiske part 80 % af aktierne og den egyptiske part (repræsenteret ved ECJV) 20 %.
- (256) Kommissionen fastslog endvidere, at der forelå formelle indicier for, at disse investorer var kontrolleret af staten. Da begge enheder er 100 % statsejede, har de kinesiske og de egyptiske myndigheder formelt fuld kontrol over dem. I mangel af specifikke oplysninger, som viser noget andet fandt Kommissionen navnlig, at ledere og tilsynsførende i de pågældende enheder formodes at blive udpeget af staten og være ansvarlige over for staten, således som det er tilfældet for statsejede virksomheder i disse lande.
- (257) Den oprindelige tildeling af jord til ECJV til en købspris på under 1 USD/m² i overensstemmelse med den gældende retlige ramme indebar således helt sikkert et finansielt bidrag fra GOE⁽⁹⁰⁾. Den efterfølgende overdragelse af jord mellem ECJV og TEDA var faktisk en transaktion mellem forretningsmæssigt forbundne virksomheder baseret på en intern afregningspris, der omfattede de samme aktører på begge sider af transaktionen.
- (258) Endelig bemærkede Kommissionen vedrørende Egypt TEDA's salg af jorden til Jushi Egypt, at majoritetsaktionæren i Egypt TEDA, som ejer 75 % af aktierne, er China Africa TEDA Investment Company, som også har flertal i TEDA's bestyrelse. Den endelige ejer af China Africa TEDA Investment Company er China Development Bank, som allerede er blevet udpeget som et offentligt organ. Endvidere beskriver TEDA selv sin vision og mission på følgende måde: »Vision: at blive investeringsspiller og operativ aktør i en international industripark, der støtter Kina, med udgangspunkt i Egypten, front mod Afrika og endda hele verden. Mission: fremme kinesiske virksomheder, der er udadrettede, og efterfølgende sætte skub i de kinesiske virksomheders internaliseringsproces«⁽⁹¹⁾. TEDA henviser også i vid udstrækning i sine publikationer til opmærksomheden, motiveringen og støtten fra MOFCOM og Tianjin-kommunen i forbindelse med gennemførelsen af dens aktiviteter.

⁽⁸⁹⁾ Rapport fra State Council Development and Research Center, »The sustainable development experience in the China-Egyptian Suez Economic and Trade Cooperation Zone«, af 6. august 2019 (»State Council Report«).

⁽⁹⁰⁾ Artikel 38, (bis A), i lov nr. 83/2002, som ændret i 2015; Artikel 20(bis) og artikel 28 i lov nr. 8/1997.

⁽⁹¹⁾ TEDA 10 Years Summary Report (2008-2018), s. 4.

- (259) Ud fra ovenstående konkluderede Kommissionen, at de statskontrollerede enheder, der stillede jord til rådighed for Jushi Egypt, er offentlige organer, jf. grundforordningens artikel 2, litra b), sammenholdt med grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i). De foranstaltninger, som TEDA har truffet under GOC's direkte kontrol og i forbindelse med det tætte samarbejde mellem GOE og GOC, kan faktisk tilskrives GOE, som forklaret i afsnit 3.2.3, som led i præferencestøtten til GFR-producenten i Egypten.
- (260) Selv om de statsligt kontrollerede enheder ikke blev betragtet som offentlige organer, fastslog Kommissionen desuden på grundlag af oplysningerne i betragtning 219-224 og beviserne vedrørende det tætte samarbejde mellem GOC og GOE, at de ville blive betragtet, som om de havde fået overdraget eller var blevet pålagt af GOC og GOE at udføre funktioner, der normalt udføres af staten, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv). Deres adfærd ville dermed under alle omstændigheder kunne tilskrives GOE.
- (261) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger anførte både GOE og de eksporterende producenter, at Kommissionen ikke kan antage, at de kinesiske offentlige organers eller private organers adfærd, som var blevet pålagt eller overdraget af GOC, udgør subsidier i henhold til grundforordningen, da denne adfærd ikke kan tilskrives staten i oprindelses- eller eksportlandet.
- (262) Som allerede nævnt i betragtning 258-262 fandt Kommissionen imidlertid, at TEDA ikke blot er et kinesisk offentligt organ, men et offentligt organ, der kontrolleres i fællesskab af GOC og GOE, og at foranstaltninger under GOC's direkte kontrol også kan tilskrives GOE i betragtning af det tætte samarbejde mellem den GOC og GOE. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at aktionærerne i TEDA også omfatter statsejede egyptiske offentlige organer såsom den egyptiske administration af Suezkanalen og den egyptiske nationalbank, som er repræsenteret i TEDA's bestyrelse. Dette viser, at GOE var i stand til at anerkende og vedtage TEDA's foranstaltninger. Endelig fandt Kommissionen, som nævnt i betragtning 263, at selv om TEDA ikke blev anset for at være et offentligt organ, ville den få overdraget eller blive pålagt funktioner af GOC og GOE.
- (263) Ud over indrømmelsen af jord i 2011 købte Jushi Egypt i 2016 et tilstødende jordareal af en egyptisk byggevirksomhed. Denne egyptiske byggevirksomhed havde også købt disse arealer fra det samme jordareal, der blev tildelt Egypt China Joint Venture Company i 1998. Kommissionen undersøgte, om den egyptiske entreprenør af GOE havde fået overdraget eller var blevet pålagt at tildele Jushi Egypt jord på fordelagtige vilkår, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).
- (264) I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at der var en klar inddragelse af myndighederne for SCZonen i forbindelse med salget til Jushi Egypt. Den egyptiske entreprenør var rent faktisk nødt til at sælge sit jordareal, fordi virksomheden ikke havde tilstrækkelige midler til at udvikle området i henhold til bestemmelserne om industriel udvikling i den oprindelige købsaftale med GOE. I denne forbindelse hedder det i artikel 3 i købsaftalen, at hvis kontrakten »ikke godkendes af den generelle myndighed for den særlige økonomiske zone for Suezkanalen inden for en frist på seks måneder, har part B (Jushi Egypt) ret til at anse part A (entreprenøren) for at have brudt denne kontrakt, hvorefter kontrakten vil blive ophævet automatisk«. Endvidere skal part B ifølge artikel 7 »indgive en skriftlig ansøgning til den generelle myndighed for den særlige økonomiske zone for Suezkanalen med henblik på part B's etablering af et industriprojekt på vegne af part A og indhente godkendelse.... Den generelle myndighed for den særlige økonomiske zone for Suezkanalen indvilliger i at foretage tinglysning på vegne af part B, undersøge og godkende den endelige kontrakt om salg af jord og indgive ansøgning om skøde for jorden til notar på vegne af part B.«
- (265) GOE brugte således et privat organ som middel til at yde et finansielt bidrag, hvorved det private organ ikke havde andet valg end at sælge jorden til Jushi Egypt og til den pris og på de øvrige vilkår, som GOE havde fastsat. Kommissionen konkluderede derfor, at den egyptiske entreprenør havde fået overdraget eller var blevet pålagt, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), første led, at forfølge regeringens politik, som også er nedfældet i samarbejdsaftalen, og at stille jord til rådighed for Jushi Egypt på favorable vilkår.

- (266) Kommissionen anmodede GOE om at fremlægge statistikker over de jordpriser, der var gældende i SCZonen, samt udbudsprocedurerne i forbindelse med entreprenørernes købstransaktioner. GOE kunne imidlertid ikke fremlægge statistikker eller udbudsprocedurer vedrørende denne periode eller de pågældende transaktioner. GOE var kun i stand til at fremlægge oplysninger vedrørende udbudsprocedurerne for tildelingen af brugsretten til TEDA over et andet jordareal i 2016.
- (267) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede GOE og de eksporterende producenter, at Kommissionen lagde ukorrekte faktiske oplysninger til grund for at konkludere, at Wadi Degla havde fået overdraget eller pålagt handlinger af GOE. Mere specifikt hævdede de, at:
- 1) Wadi Degla er ikke en entreprenør, men en producent af polyethylenrør og -fittings og
 - 2) den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen ikke deltog i forhandlingerne mellem Jushi Egypt og Wadi Degla, men kun godkendte salget af jorden og anbragte sit stempel herpå.
- (268) Hvad angår det første punkt, fremgår det af de oplysninger, som Kommissionen råder over fra virksomhedens websted ⁽⁹²⁾, at Wadi Degla er en entreprenør med projekter forskellige steder, herunder Ain Sokhna, og altså ikke er en producent af rør og fittings.
- (269) Hvad angår det andet punkt, har Kommissionen erkendt, at Wadi Degla blandt andet ønskede at sælge sin jord, fordi den ikke havde udviklet området i overensstemmelse med sine retlige forpligtelser. Virksomheden kunne imidlertid også have solgt jorden på det frie marked til en bedre pris. Undersøgelsen viste, at Jushis ledelse ikke blot forklarer, hvorfor Wadi Degla ønskede at sælge sin jord, men også klart angiver, at SCZones generelle myndighed var involveret i forhandlingerne om salgstransaktionerne, da kontrakten blev godkendt af formanden for SCZonen.
- a) Konklusion
- (270) Resultaterne af denne undersøgelse viser, at priserne ved tildeling og erhvervelse af jord i SCZonen fastlægges af de egyptiske myndigheder, og at prissætningen for SCZonen er uigennemskuelig. Der blev tildelt jord på fordelagtige vilkår af offentlige organer eller private organer, som havde fået overdraget eller var blevet pålagt opgaven af staten.
- (271) GOE's indrømmelse af brugsrettigheder til jord mod utilstrækkeligt vederlag bør derfor betragtes som subsidier i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, idet der indrømmes goder, som medfører en fordel for modtagervirksomhederne.
- (272) Ordningen er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da indrømmelsen af jord til virksomheder i SETC-zonen mod utilstrækkeligt vederlag er forbeholdt visse virksomheder i et bestemt geografisk område.
- b) Beregning af subsidiebeløbet
- (273) Det udligningsberettigede subsidiebeløb blev beregnet ud fra den fordel, som det konstateredes, at modtagerne havde opnået i undersøgelsesperioden. Den fordel, som modtagerne har opnået, beregnes ved at tage højde for forskellen mellem det beløb, som den eksporterende producent faktisk havde betalt for jorden, og det beløb, som normalt skulle have været betalt på grundlag af et markedsbaseret benchmark. Fordelen i forbindelse med Jushi Egypts erhvervelse af jord blev beregnet på følgende måde:
- (274) GOE var ikke i stand til at fremlægge oplysninger eller statistikker om købspriser for jord. GOE gav kun oplysninger om transaktioner vedrørende brugsret til jord. I 2016 foretog et ekspertudvalg faktisk en ejendomsvurdering for at fastlægge priserne for brugsretten til jord i SCZonen. På grundlag af denne undersøgelse blev den gennemsnitlige årlige værdi af brugsretten i den bredere økonomiske zone for Suezkanalen fastlagt. På den anden side indgik TEDA en aftale om brugsret til jord med MDC i 2016 for yderligere at udvide den eksisterende SETC-zone med 6 km².

⁽⁹²⁾ <http://www.wadidegla.com/Wadi-Degla-Holding/en/spage/page/223> (senest tilgået den 15. maj 2020).

Kommissionen har multipliceret den gennemsnitlige årlige værdi af brugsretten til jord i SCZonen med varigheden af den kontrakt om brugsret til jord, der blev indgået med TEDA for udvidelseszonen på 6 km². Kommissionen var af den opfattelse, at dette svarede til den samlede købsværdi af uudnyttet jord for entreprenøren.

- (275) For at tage hensyn til de omkostninger, som entreprenøren skal betale for byggemodning af grunden, blev TEDA's investeringsomkostninger pr. m² efterfølgende beregnet på grundlag af offentligt tilgængelige oplysninger. Ifølge disse oplysninger ⁽⁹³⁾ var der afsat 230 mio. USD til udvidelsesområdet på 6 km². Entreprenørens fortjeneste blev også tilføjet.
- (276) Den resulterende pris pr. m² byggemodnet jord blev anvendt på det område, som Jushi Egypt havde købt, og sammenlignet med den købspris, som Jushi Egypt faktisk havde betalt. For det jordareal, der blev købt i 2011, blev købsprisen for 2016 korrigeret for inflation og udvikling i BNP. Denne udvikling blev beregnet på grundlag af inflation og udvikling i BNP pr. indbygger i løbende priser i USD for Egypten som offentliggjort af IMF for 2016. For så vidt angår det jordareal, der blev købt i 2016, blev der foretaget en opskrivning for at tage højde for jordarealets fordelagtige geografiske beliggenhed for køberen (ved siden af Jushi Egypts eksisterende anlæg).
- (277) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, vedrørende tildeling af subsidiebeløb for aktiver, der ikke afskrives, er subsidiebeløbet blevet henført til undersøgelsesperioden ved at anvende en passende udlånsrentesats i Egypten i undersøgelsesperioden, som offentliggjort af Verdensbanken ⁽⁹⁴⁾, på et rentefrit lån.
- (278) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede Jushi Egypt, at Kommissionen begik flere fejl ved fastlæggelsen af benchmarket for salg af jord, nemlig:
- 1) Værdien af brugsretten i løbet af brugsrettens varighed er ikke sammenlignelig med den fulde ejendomsret til jorden, da en brugsret i sagens natur er forskellig fra den fulde ejendomsret.
 - 2) Den hypotetiske grundvurdering, der blev bestilt af den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen, er ikke et sammenligneligt benchmark, da der er tale om en hypotetisk pris, hvortil den generelle myndighed for den økonomiske zone for Suezkanalen ikke har formået at sælge nogen jordareal er.
 - 3) Den fulde værdi af brugsretten til et jordareal er ikke den årlige lejepris for brugsretten multipliceret med den samlede varighed af brugsretten, men den årlige lejepris for brugsretten divideret med det gennemsnitlige årlige afkast af investeringen. Dette skyldes, at det oprindelige årlige beløb for brugsretten vil miste værdi hvert år på grund af inflationen. Som følge heraf skal Kommissionen dividere den årlige pris pr. kvadratmeter i USD med TEDA's forventede gennemsnitlige fortjeneste for jorden.
 - 4) TEDA Egypts anmeldte investeringsomkostninger på 230 mio. USD består af prisen for brugsretten til jorden samt investering i boligbyggeri, serviceområder og fabrikker. De jordarealer, som Jushi Egypt købte, indeholdt ingen af disse, idet Jushi Egypt købte bar jord.
 - 5) Kommissionen skal anvende den omregningskurs, der var gældende på tidspunktet for salget, til at konvertere benchmarket i USD til EGP.
- (279) Hvad angår det første punkt, anerkendte Kommissionen, at fuld ejendomsret adskiller sig fra brugsretten, men da GOE ikke var i stand til at fremlægge oplysninger eller statistikker om købspriser for jord, fandt Kommissionen, at dette var de bedste tilgængelige oplysninger til at fastlægge benchmarket.
- (280) Med hensyn til det andet punkt mindede Kommissionen om, at den pågældende værdiansættelse bestod af en uafhængig undersøgelse, der var bestilt af GOE, som gav jordens reelle værdi, dvs. den pris, til hvilken jorden normalt skulle sælges. Den omstændighed, at grundene reelt ikke blev solgt til denne pris af GOE, påvirker ikke den reelle værdi.

⁽⁹³⁾ Public Go-Global Service of the Department of Commerce of Guangdong Province, <http://go.gdcom.gov.cn/article.php?typeid=31&contentId=13961> (senest tilgået den 2. januar 2020), og »China-Egypt TEDA Suez Economic and Trade Cooperation Zone«, præsentation på <http://www.bern-cci.ch/export/fr1/marche.html> (senest tilgået den 2. januar 2020).

⁽⁹⁴⁾ World Bank Report of Doing Business 2020, Egypt, Arab Rep.

- (281) Med hensyn til det tredje punkt vurderede Kommissionen, at værdien af en brugsrettighed normalt beregnes som en procentdel af markedsværdien af det underliggende aktiv (dvs. værdien af det fulde ejerskab) afhængigt af varigheden af brugsretten, dvs. jo længere brugsretten er, jo mere vil værdien af brugsretten nærme sig værdien af fuldt ejerskab. Da det fulde ejerskab af jord pr. definition er tidsubegrænset, vil det heraf følgende benchmark, som Kommissionen har beregnet, ved multiplicering af den årlige brugsret med 50 år derfor altid ligge under den reelle værdi af det fulde ejerskab. Desuden bemærkede Kommissionen, at det fulde beløb for brugsretten skulle betales som et engangsbeløb ved brugsrettighedernes ikrafttræden i det konkrete eksempel med brugsretsaftalen, som blev underskrevet af TEDA i 2016. Da der i praksis ikke er nogen årlige lejebetalinger som sådan, bliver påstanden betydningsløs.
- (282) Vedrørende det fjerde punkt bemærkede Kommissionen, at Jushi Egypt rent faktisk købte et ubebygget jordareal. Fra dette jordareal var der imidlertid allerede adgang til alle nødvendige forsyningsanlæg, veje, spildevandsrensning, offentlig belysning, sikkerhed og andre servicefaciliteter, som blev stillet til rådighed af TEDA. Prisen for et stykke jord i en velforbundet og udviklet zone kan ikke sammenlignes med prisen for et stykke bar ørkenjord. Desuden hidrører indtægter hos udviklere af ejendomsprojekter som TEDA normalt fra salg af jord og leje af bygninger og infrastruktur inden for zonen. Hvis udviklingsomkostningerne ikke blev indregnet i jordens markedspris, ville der i første omgang ikke være noget incitament for entreprenører til at foretage investeringer.
- (283) Med hensyn til det sidste punkt bemærkede Kommissionen, at den justerede 2016-prisen på grundlag af udviklingen i det egyptiske BNP i faste priser siden 2011. Dette betyder, at inflationen, som skyldes devalueringen af EGP i forhold til USD, allerede var blevet indregnet i tilpasningen af BNP. Yderligere justeringer for valutakursændringer ville således medføre dobbelttælling.
- (284) På baggrund af ovenstående argumenter blev virksomhedens påstande afvist.
- (285) Alle konstaterede subsidier blev fastsat i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Subsidiebeløbet blev derefter fordelt på omsætningen af den pågældende vare ved salg til Unionen.
- (286) Det konstaterede subsidiebeløb i forbindelse med indrømmelse af jord mod utilstrækkeligt vederlag var på 2,02 %.

3.5. Indtægter, som der er givet afkald på

3.5.1. Indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger for fritagelse for og nedsættelse af direkte skatter

- (287) Efter den foreløbige og den endelige fremlæggelse af oplysninger bemærkede GOE og den eksporterende producent, at den særlige skatteregel fra 2016 om behandling af valutakurstab som skattemæssigt underskud ikke kan udgøre subsidier, da den ikke indebærer en fordel og ikke er specifik. For det første er der ikke opnået nogen fordele, eftersom denne skatteregel blev vedtaget for at kompensere for et tab forårsaget af regeringen. For det andet, eftersom alle enheder, der var påvirket af det tab, som regeringen forårsagede, kunne gøre brug af denne skattemæssige behandling, kan denne ordning ikke anses for at være specifik.
- (288) Kommissionen erkendte i sine foreløbige undersøgelsesresultater, at denne lovgivning generelt fandt anvendelse på alle virksomheder i Egypten og havde til formål at kompensere for de negative virkninger af devalueringen af den egyptiske valuta. Kommissionen anførte imidlertid også, at virksomheder, som hovedsagelig er eksportorienteret og næsten udelukkende opererer i udenlandsk valuta, som f.eks. USD eller EUR, fik en uforholdsmæssig stor fordel af denne lovgivning. Disse virksomheder har faktisk ikke haft nogen betydelige tab som følge af devalueringen af EGP, da de valutakurstab, der blev påført deres køb/forpligtelser i USD, kunne opvejes af valutakursgevinster på deres salg i USD. Som følge heraf skabte lovgivningen i stedet for at kompensere for et tab forårsaget af regeringen faktisk en skattefordel, som specifikt gjaldt for denne type virksomheder. Kommissionen afviste derfor påstanden.
- (289) Hermed bekræftes betragtning 93-102 i forordningen om midlertidig told.

3.5.2. Indtægter, som der gives afkald på gennem ordninger vedrørende indirekte skat og importtold

3.5.2.1. Momsfritagelse og nedsættelse af importtold ved brug af importeret udstyr

a) Resultater af undersøgelsen

- (290) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger rejste GOE og den eksporterende producent forskellige spørgsmål. For det første skyldes det ikke, at Jushi Egypt førhen ikke altid modtog fuld og rettidig moms godtgørelse fra GOE (da de ikke lå inden for den økonomiske zone for Suezkanalen), at der nu er givet afkald på indtægter i forbindelse med den skattemæssige behandling, der gælder for dem inden for den økonomiske zone for Suezkanalen.
- (291) For det andet sammenlignede Kommissionen den anfægtede skattemæssige behandling med en hypotetisk skattebehandling, som blev udledt af situationen for Jushi Egypt, før den kom ind i den økonomiske zone for Suezkanalen, i stedet for at sammenligne den anfægtede skattemæssige behandling med Egyptens momsregler for import af udstyr og råmaterialer.
- (292) For det tredje stillede Kommissionen ingen spørgsmål til GOE om administrationen af moms i Egypten under kontrolbesøget.
- (293) For det fjerde mindede GOE om, at artikel 27 i SCM-aftalen kræver en særlig og differentieret behandling af udviklingslande, der er medlemmer af WTO. Kommissionen bør derfor ikke straffe for den omstændighed, at GOE ikke altid havde de nødvendige ressourcer til at tilbagebetale det skyldige momsbeløb rettidigt.
- (294) For det femte mindede GOE om, at det benchmark for subsidier, som Kommissionen havde fastlagt, er virksomhedens situation, før den blev integreret i den økonomiske zone for Suezkanalen. Virksomheder, der ikke er omfattet af den økonomiske zone for Suezkanalen, modtager i sidste ende en del af den betalte moms fra GOE, dog ikke rettidigt og ikke det fulde beløb. Det fulde momsbeløb, som normalt skal betales, kan derfor ikke udgøre fordel, da Jushi Egypt får godtgjort en del af denne skyldige moms fra GOE. Da Jushi Egypts momssaldo desuden nu er faldende, eftersom Jushi Egypt modtager et større momsbeløb, ville det fulde momsbeløb, der normalt skulle betales, desuden være blevet delvist modregnet i dette momstilgodehavende. Endelig er de momsbeløb, som blev opkrævet af Jushi Egypt for perioden 2017-2018, blevet afregnet og fratrasket i Jushi Egypts momstilgodehavende hos GOE i begyndelsen af 2020. Som følge heraf er der ikke længere nogen fordel.
- (295) Da Kommissionen med rette fandt, at der ikke burde have været betalt importafgift for input til eksporterede varer, burde Kommissionen endelig have anvendt samme begrundelse for så vidt angår moms på inputmaterialer til eksporterede varer. Følgelig skal Kommissionen ved beregningen af fordelene tildele det skyldige momsbeløb, der skal betales i undersøgelsesperioden, til de materiale-mængder, der er anvendt til fremstilling af de varer, der kun sælges på hjemmemarkedet.
- (296) Som svar på disse påstande ønsker Kommissionen at præcisere, at dens mål ikke er at straffe GOE for manglende ressourcer eller at kritisere momssystemet i Egypten som sådan. Samtidig bemærkede Kommissionen, at artikel 27 i SCM-aftalen ikke spiller nogen rolle for GOE's påstand i denne forbindelse. Den mest relevante bestemmelse i udligningstoldprocedurer er artikel 27, stk. 10, som kun omhandler visse minimaltærskler, mens de øvrige bestemmelser i artikel 27 hovedsagelig vedrører eksportsubsidier til udviklingslande. I dette tilfælde påberåber GOE sig artikel 27 for at begrunde den manglende tilbagebetaling af momstilgodehavender til skatteyderne, men denne bestemmelse er irrelevant i denne henseende.
- (297) Hvad angår påstanden vedrørende anmodninger om oplysninger vedrørende momssystemet, anmodede Kommissionen om oplysninger om, hvordan momssystemet i Egypten fungerede, fra starten af undersøgelsen. Desuden blev der under kontrolbesøget stillet generelle spørgsmål om størrelsen af de afgifter, der blev opkrævet hos de eksporterende producenter. Kommissionen fandt derfor, at den havde modtaget tilstrækkelige oplysninger i forbindelse med undersøgelsen af momsreglerne som sådan.

- (298) Kommissionen bemærkede imidlertid, at momsbehandlingen er anderledes for virksomhederne i SCZonen. Virksomheder i SCZonen behøver nemlig ikke betale moms på forhånd (»scenarie 1«). Derimod skal skatteydere, der befinder sig i en sammenlignelig situation, dvs. virksomheder uden for SCZonen, betale moms på forhånd (»scenarie 2«). Hvorvidt denne moms i sidste ende skal betales eller skal refunderes, er på dette tidspunkt irrelevant. Det vigtige er, at GOE som udgangspunkt ikke vil opkræve nogen indtægter i scenarie 1, mens GOE som udgangspunkt opkræver indtægterne i alle tilfælde i scenarie 2.
- (299) Ifølge de relevante normative rammer i Egypten skal virksomhederne på afviklingsdagen betale det endelige afregningsbeløb i scenarie 1, mens en del af de indtægter, der opkræves af GOE, vil vende tilbage til virksomhederne i scenarie 2 (hvis momsen skal refunderes). Hvis denne afregningsproces er hurtig og pålidelig, vil fordelene ved ikke at skulle betale på forhånd i scenarie 1 svare til likviditetsfordelen for hele den tid, det ville have taget at tilbagebetale. Kommissionen bemærkede i denne forbindelse, at den lovbestemte frist for en sådan afregning er på 6 måneder fra den dato, hvor en kredit oprettes.
- (300) Kommissionen fandt imidlertid, at afregningen og den dertil svarende godtgørelse for virksomheder, der opererede under scenarie 2 i Egypten, i praksis fandt sted i bedste fald med meget store forsinkelser, og at kriterierne for at opnå refusion var uklare. Kommissionen bemærkede i denne forbindelse, at GOE ikke anfægtede dette forhold som sådan. Likviditetsfordelen for virksomhederne i SCZonen skyldes således, at GOE overhovedet ikke opkræver nogen momsindtægter fra virksomheder i SCZonen før den endelige afregning, og tidspunktet for denne afregning er usikkert (scenarie 1), i modsætning til virksomheder uden for SCZonen, hvor indtægterne straks inddrives og refunderes på et meget senere, usikkert tidspunkt (scenarie 2). Som følge heraf er virksomhederne i SCZonen omfattet af en fordelagtig momsbehandling i forhold til virksomheder uden for SCZonen. Det beløb, som GOE ikke har opkrævet i forbindelse med virksomheder inden for SCZonen, svarer til indtægter, som der er givet afkald på, eller som ikke er opkrævet, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii).
- (301) For yderligere at illustrere dette undersøgte Kommissionen ud over de relevante momsregler i Egypten de eksporterende producenters situation, før og efter at de havde tilsluttet sig SCZonen. Inden de tilsluttede sig SCZonen, kunne deres situation nemlig sammenlignes med virksomheder uden for SCZonen i undersøgelsesperioden, jf. scenarie 2. I den forbindelse bestred GOE ikke det forhold, at Jushi Egypt havde akkumuleret et meget betydeligt momstilgodehavende, før virksomheden tilsluttede sig SCZonen, og at GOE ikke var i stand til at tilbagebetale dette momstilgodehavende. Jushi Egypts momskreditsituation, som blev skabt, før den tilsluttede sig SCZonen, viser således, at den situation, der er beskrevet i den foregående betragtning, svarer til virkeligheden for virksomheder uden for SCZonen i UP.
- (302) Med hensyn til det femte spørgsmål, der blev rejst af GOE og de eksporterende producenter, ændrer det endelige bestemmelsessted for de varer, som momsen anvendes på, og det forhold, at Jushi Egypt kunne modregne nogle af sine momsforpligtelser i forhold til dens oprindelige momstilgodehavende over tid, ikke Kommissionens konklusioner, da de ikke påvirker den oprindelige forskel i behandlingen af virksomheder i og uden for zonen, og disse udligninger er under alle omstændigheder ikke forbundet med en proaktiv refusion fra GOE's side, men snarere en momsforpligtelse, som denne virksomhed måtte have pådraget sig.
- (303) Kommissionen noterede sig, at den nye momslov i Egypten først blev vedtaget kort tid før undersøgelsesperioden, og at gennemførelseslovgivningen endnu ikke var helt på plads i undersøgelsesperioden. I betragtning af denne overgangsfase har Kommissionen forstået GOE's argument om, at afviklingsperioden for refusion af moms kan blive væsentligt forsinket i betragtning af, at Egypten er et udviklingsland med et suboptimalt antal administrative medarbejdere med ansvar for det nye system og med eventuelle budgetunderskud, der gør det vanskeligt at foretage momsrefusion inden for de fastsatte frister. I betragtning af disse ekstraordinære og forhåbentlig midlertidige omstændigheder i Egypten besluttede Kommissionen derfor kun at tage hensyn til likviditetsfordelen for den eksporterende producent i forbindelse med beregningen af fordelene ved momsfrigørelser. Metoden til beregning af fordelene i betragtning 258 blev justeret tilsvarende.

- (304) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at Kommissionens konklusioner er, at virksomheder uden for SCZonen modtog moms og momsrefusioner »i bedste fald med meget omfattende forsinkelser« og i henhold til uklare kriterier, hvilket GOE ikke har anfægtet. Det er klagerens opfattelse, at anmodninger om tilbagebetaling til de egyptiske myndigheder vurderes og afgøres af et regeringsudvalg, der er nedsat specifikt for at behandle anmodninger om tilbagebetaling. Under sådanne omstændigheder og da GOE understreger, at dets systemer i betragtning af landets status som udviklingsland er langt fra at være perfekte, er det rimeligt at konkludere, at refusionsproceduren er yderst bureaukratisk og vilkårlig, og at kun virksomheder, der har de nødvendige politiske forbindelser, modtager en refusion inden for en rimelig frist eller overhovedet. Ifølge klageren er der ingen beviser for, at »normale« virksomheder, dvs. uden politiske forbindelser, modtager moms- og importafgiftrefusioner overhovedet (eller bare inden for et rimeligt tidsrum). Det forhold, at Jushi Egypt endelig i 2020 modtog en refusion af importafgifter og moms, der blev betalt, før virksomheden gik ind i SCZonen, er ikke et sådant bevis, men støtter derimod den konklusion, at kun politiske forbindelser gør det muligt for virksomhederne at modtage refusioner. Med andre ord bør Kommissionen behandle både SCZonens fritagelse og den refusion, som Jushi Egypt modtog for de perioder, der ligger forud for virksomhedens etablering i SCZonen, som subsidier i form af indtægter, som der gives afkald på.
- (305) Vedrørende dette punkt gentog Kommissionen, at den besluttede kun at tage hensyn til likviditetsfordelen for den eksporterende producent i forbindelse med beregningen af fordelene ved momsfrigivelser i lyset af, at den nye momslov i Egypten først blev vedtaget kort tid før undersøgelsesperioden, og at gennemførelseslovgivningen endnu ikke var helt på plads i undersøgelsesperioden. I betragtning af denne overgangsfase har Kommissionen forstået GOE's argument om, at afviklingsperioden for refusion af moms kan blive væsentligt forsinket i betragtning af, at Egypten er et udviklingsland med et suboptimalt antal administrative medarbejdere med ansvar for det nye system og med eventuelle budgetunderskud, der gør det vanskeligt at foretage momsrefusion inden for de fastsatte frister. Påstanden blev derfor afvist.
- (306) I lyset af ovenstående betragtninger og i mangel af andre bemærkninger bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 53-66 i forordningen om midlertidig told.

b) Beregning af subsidiebeløbet

- (307) For så vidt angår indtægter, som der blev givet afkald på, i form af en faktisk momsfrigivelse, blev fordelene beregnet ved at tage det fulde momsbeløb, som normalt skal betales, men som ikke blev betalt i undersøgelsesperioden, i forbindelse med køb af importeret udstyr (i UP). Efter bemærkningerne til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger besluttede Kommissionen, som nævnt i betragtning 256, imidlertid kun at tage hensyn til likviditetsfordelen for de eksporterende producenter i forbindelse med beregningen af fordelene ved momsfrigivelser. Metoden til beregning af fordelene blev tilpasset i overensstemmelse hermed, hvilket betød, at likviditetsfordelen i forbindelse med den tilbageholdte moms blev anset for at svare til den gennemsnitlige indskudsrente i Egypten i UP (12,03 %), som blev anvendt på de momsbeløb, der blev tilbageholdt for varer købt siden 2017.
- (308) Det ændrede subsidiebeløb, der blev fastsat for denne type subsidier vedrørende maskiner i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter, var på 0,02 % for momsfrigivelser og på 0,17 % for fritagelse for importafgift.

3.5.2.2. Momsfrigivelse og fritagelse for importtold på importerede inputmaterialer, der anvendes i eksporterede færdigvarer

a) Resultater af undersøgelsen

- (309) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger fremførte GOE og den eksporterende producent, at Jushi Egypt havde stillet sikkerhed for told i begyndelsen af 2019. De fremlagde også yderligere beviser, ifølge hvilke alle skyldige toldafgifter for 2017 og 2018 nu var blevet afregnet og betalt. Endvidere hævdede de, at selv om de beløb, der skulle betales for told, ikke var blevet afregnet i 2020, kunne Kommissionen ikke forlange en perfekt skatteadministration i et udviklingsland som f.eks. Egypten. I denne forbindelse udviste GOE en særlig omhu i forbindelse med indførelsen af toldgodtgørelsesordningen for Jushi Egypt, da forbrugsrapporterne allerede var blevet udarbejdet og kontrolleret af GOE inden for nogle få måneder efter, at Jushi Egypt gik ind i den økonomiske zone for Suezkanalen. Tre år senere inddrev GOE al told og moms, som Jushi Egypt skyldte. GOE fremførte som følge heraf, at den havde indført en korrekt afgiftsgodtgørelsesordning, således at der ikke forekom for store eftergivelser.

- (310) I henhold til artikel 377 i den egyptiske civillov og den monetære domstols afgørelse nr. 915/43 har GOE yderligere 5 år til at efterkræve importafgifter. Derfor kunne der ikke være nogen indtægter, som GOE havde givet afkald på, så længe denne periode ikke var udløbet, da GOE stadig var berettiget til og inddrev den skyldige told til tiden.
- (311) Endelig hævdede Jushi Egypt, at salget til Hengshi Egypt, en virksomhed der køber GFR fra Jushi Egypt, og som også er etableret i SCZonen, i henhold til egyptisk lovgivning behandles på samme måde som eksportsalg for så vidt angår importafgifter på råmaterialer, fordi Hengshi Egypt er beliggende i den økonomiske zone for Suezkanalen. Desuden havde Hengshi Egypt ikke noget hjemmemarkedssalg, da den eksporterede hele sin produktion. Hvis Jushi Egypt ikke var blevet fritaget for importtold på råmaterialer, ville den således stadig ikke have haft importafgifter på råmaterialer ved hjemmemarkedssalg til Hengshi Egypt.
- (312) Kommissionen gennemgik de beviser, der var fremlagt vedrørende betalingen af tolden, og konstaterede, at GOE havde indledt et kontrolbesøg hos den eksporterende producent ved udgangen af 2019 på grund af Kommissionens undersøgelse. Som følge af denne kontrol opkrævede GOE et vist toldbeløb på importerede materialer fra virksomheden, som vedrørte årene 2017, 2018 og 2019. På grundlag af de fremlagte beviser og i betragtning af, at det er umuligt at verificere disse nye beviser på stedet som følge af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien, godtog Kommissionen påstanden og fratrak den told, der var betalt på importerede materialer i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1.
- (313) Kommissionen fandt imidlertid ikke, at disse afregninger satte spørgsmålstegn ved resultaterne vedrørende subsidieordningen som sådan. I den forbindelse bemærkede Kommissionen, at opkrævningen af told blev udløst af Kommissionens undersøgelsesaktiviteter og ikke af GOE's egne overvågnings- og kontrolrammer for opkrævning af told. GOE har heller ikke bestridt, at der ikke fandtes sådanne rammer i undersøgelsesperioden. Med hensyn til den midlertidige karakter af den manglende overvågning og kontrol bemærkede Kommissionen, at selv om Jushi Egypt først gik ind i SCZonen i 2017, skete den seneste ændring af rammerne for opkrævning af told allerede i 2015, da ansvaret for opkrævning af told blev overdraget til SCZonens overordnede myndighed. Desuden bekræftede den detaljerede rapport fra toldmyndighederne, som blev forelagt af GOE som bilag I til dens bemærkninger til den foreløbige fremlæggelse af oplysninger, at den generelle lovgivning for opkrævning af told allerede blev indført i 2006. GOE havde således rigelig tid til at indføre et fungerende system for opkrævning af told.
- (314) For så vidt angår salget fra Jushi Egypt til Hengshi Egypt bemærkede Kommissionen, at salget af inputmaterialer mellem virksomheder i den særlige zone aldrig blev pålagt afgifter, hvilket viser, at SCZonen var en særlig zone med en række særlige kendetegn, der adskiller den fra andre områder.
- (315) Det forhold, at Hengshi Egypt kun har eksportsalg, er derfor irrelevant i denne henseende og ændrer ikke Kommissionens konklusioner. De påstande, som GOE og den eksporterende producent fremsatte vedrørende gyldigheden af Kommissionens konklusioner i almindelighed og om salget af Hengshi Egypt i særdeleshed, blev derfor afvist.
- (316) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger hævdede klageren, at dette ikke er tilfældet, hvis en regering opsiger en fastlagt subsidieordning som følge af en antisubsidieundersøgelse, og at ordningen derfor ikke længere er tilgængelig. Ifølge klageren har GOE blot opkrævet midler fra Jushi Egypt for at give sidstnævnte en fordel i forbindelse med EU-undersøgelsen, men uden at indføre en passende ramme for opkrævningen. Da der ikke er indført nogen retlige rammer, kan det ikke sikres, at GOE vil opkræve fremtidig told og moms fra Jushi Egypt på eget initiativ, eller at GOE ikke vil tilbagebetale de opkrævede midler til Jushi Egypt, så snart Kommissionens undersøgelse er afsluttet. Inden for rammerne af en samarbejdsaftale mellem Kina og Egypten afspejler GOE's adfærd med andre ord et fastlagt og vedvarende mønster af ad hoc-fordele, som blev tildelt Jushi Egypt, og som på ingen måde berettiger en anden vurdering af den ydelse, som Jushi Egypt har modtaget.
- (317) Vedrørende dette punkt gentog Kommissionen, at den behandlede de fremlagte beviser vedrørende betalingen af told, og på grundlag af de fremlagte beviser og i betragtning af, at det er umuligt at verificere disse nye beviser på stedet som følge af rejsebegrænsninger i forbindelse med covid-19-pandemien, godtog Kommissionen påstanden og fratrak den told, der var betalt på importerede materialer i undersøgelsesperioden, jf. grundforordningens artikel 15, stk. 1. Desuden er det faktisk ikke korrekt, at der ikke er indført nogen retlige rammer, hvilket fremgår af det

retsgrundlag, der er beskrevet i betragtning 70 i forordningen om midlertidig told. Lovgivningen er i øjeblikket ved at blive gennemført, jf. betragtning 78-82 i forordningen om midlertidig told. Endelig var påstanden om, at GOE vil tilbagebetale de opkrævede midler til Jushi Egypt, ikke underbygget af noget bevis. Disse påstande blev derfor afvist.

- (318) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi Egypt de samme bemærkninger vedrørende beregningen af moms- og importafgiftsfritagelserne uden at tage hensyn til de faktiske oplysninger og forklaringer, som Kommissionen har fremlagt. Da de indsendte bemærkninger allerede var blevet behandlet, var der ikke behov for yderligere forklaringer.
- (319) I lyset af ovenstående betragtninger og i mangel af andre bemærkninger bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 69-86 i forordningen om midlertidig told.

b) Beregning af subsidiebeløbet

- (320) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger tilpassede Kommissionen metoden til beregning af fordelene ved den faktiske momsfritagelse, jf. betragtning 256. Som følge heraf blev likviditetsfordelen i forbindelse med den tilbageholdte moms anset for at svare til den gennemsnitlige indskudsrente i Egypten i UP (12,03 %), som blev anvendt på de momsbeløb, der blev tilbageholdt for materialer købt siden 2017, og beregnet pro rata for de momsbeløb, der blev tilbageholdt i UP. Da der ikke forelå oplysninger om mængden af materialer, der var indkøbt før UP, fandt Kommissionen, at dette beløb ville svare til de beløb, der blev konstateret i UP, justeret for forskellen i omkostningerne til de varer, der blev solgt mellem de to perioder.
- (321) Det subsidiebeløb, der blev fastsat for denne type subsidier vedrørende materialer i undersøgelsesperioden for de eksporterende producenter, var på 1,08 % for momsfritagelser og på 0,24 % for fritagelse for importafgift.

3.6. Konklusion vedrørende subsidiering

- (322) De endelige subsidiemargener i forbindelse med den vifte af foranstaltninger, der er beskrevet ovenfor, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, fastsættes til følgende:

Tabel 1

De endelige subsidiesatser

Virksomhed	Endelig subsidiesats
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alle andre virksomheder	13,1 %

4. SKADE

4.1. Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion

- (323) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende definitionen af EU-erhvervsgrenen og EU-produktionen, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 106-109 i forordningen om midlertidig told.

4.2. EU-forbruget

- (324) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende EU-forbruget, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 110-112 i forordningen om midlertidig told.

4.3. Import fra Egypten og prisunderbud

- (325) Efter den foreløbige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra den egyptiske eksporterende producent Jushi Egypt vedrørende prisunderbud.

- (326) Jushi Egypt bemærkede, at da Kommissionen havde beregnet underbud, havde den fjernet salgsomkostningerne og en rimelig fortjeneste fra de forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheders salgspris til den uafhængige kunde i Unionen.
- (327) Jushi Egypt anførte, at man mente, at denne metode ikke var i overensstemmelse med Rettens dom i sag T-301/16, Jindal Saw Ltd og Jindal Saw Italia mod Europa-Kommissionen, præmis 187 (»Jindal Saw«) ⁽⁹⁵⁾.
- (328) Kommissionen var uenig i den betydning, som Jushi Egypt havde tillagt dommen i Jindal Saw i denne sag. Hvad angår Jindal Saw-sagen, konstaterede Retten en fejl, i og med at Kommissionen trak salgsomkostningerne hos Jindals forretningsmæssigt forbundne importører i Unionen fra salget til den første uafhængige køber, mens salgsomkostningerne hos EU-erhvervsgrenens forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ikke blev trukket fra EU-erhvervsgrenens salgspriser til den første uafhængige kunde.
- (329) Retten fandt derfor, at de to priser ikke blev sammenlignet symmetrisk i samme handelsled i en situation, hvor de eksporterende producenter hovedsagelig solgte til Unionen gennem forretningsmæssigt forbundne salgsenheder, sammenlignet med den situation, hvor EU-producenterne solgte den pågældende vare.
- (330) Kommissionen bemærkede, at en sammenligning mellem denne sag og Jindal-sagen ikke er relevant, da de respektive sammensætninger af eksportsalget var forskellige. Mens Jushi Groups salg i overvejende grad er direkte salg fra Egypten til den første uafhængige kunde i Unionen, blev næsten hele den eksporterende producents eksportsalg i Jindal-sagen foretaget via forretningsmæssigt forbundne enheder etableret i Unionen.
- (331) I denne sag har to af de tre stikprøveudtagne EU-producenter faktisk ikke nogen forretningsmæssigt forbundne salgsvirksomheder, og den tredje har et centraliseret salgs- og faktureringsystem med varer, der sendes direkte fra fremstillingsvirksomhederne. Kommissionen fandt derfor, at der i dette tilfælde ikke var nogen asymmetri i den eksporterende producents salgskanaler, og Jindal-dommen finder derfor ikke anvendelse. Desuden ville anvendelsen af priserne i Jushi Groups forretningsmæssigt forbundne salgsenheder ikke have nogen relevant indvirkning på analysen af prisvirkningen ⁽⁹⁶⁾.
- (332) Endvidere henviser Kommissionen også til betragtning 157 i forordningen om midlertidig told, som behandlede konklusionen om, at der var et tydeligt pristryk i undersøgelsesperioden. Derfor er denne påstand under alle omstændigheder irrelevant, da denne konstatering af pristryk allerede i sig selv vil være tilstrækkelig til at påvise den subsidierede imports negative virkninger, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 2.
- (333) Kommissionen bekræftede derfor sine konklusioner i betragtning 122 og 123 i forordningen om midlertidig told om, at importen fra Egypten i undersøgelsesperioden i væsentlig grad underbød EU-erhvervsgrenens salg, og bemærkede, at konstateringen af et pristryk i betragtning 157 i den midlertidige forordning gjorde denne påstand irrelevant.
- (334) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger gentog Jushi Egypt de samme bemærkninger vedrørende underbuds-beregningen uden at tage hensyn til de faktiske oplysninger og forklaringer, som Kommissionen har fremlagt. Da de indsendte bemærkninger allerede var blevet behandlet, var der ikke behov for yderligere forklaringer.

4.4. EU-erhvervsgrenens økonomiske situation

4.4.1. Generelle bemærkninger

- (335) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen betragtning 124-129 i forordningen om midlertidig told.

⁽⁹⁵⁾ Sag T-301/16, Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen, ECLI:EU:T:2019:234, præmis 187.

⁽⁹⁶⁾ Sammenligningen mellem EU-erhvervsgrenens priser og den eksporterende producents salgspriser, både direkte og via deres forretningsmæssigt forbundne enheder, til uafhængige kunder i Unionen, viser, at sidstnævnte priser ligger betydeligt under EU-erhvervsgrenens priser (14,89 %). Derfor, uanset hvordan prissammenligningen ville blive foretaget, er de subsidierede importpriser fortsat betydeligt lavere end EU-erhvervsgrenens priser, hvilket viser, at denne parts argument heller ikke har nogen praktisk betydning i denne sag og desuden er uden juridisk relevans.

4.4.2. Makroøkonomiske indikatorer

4.4.2.1. Produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse

- (336) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 131-132 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.2. Salgsmængde og markedsandel

- (337) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende salgsmængder og markedsandel, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 134 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.3. Beskæftigelse og produktivitet

- (338) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende beskæftigelse og produktivitet, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 136 i forordningen om midlertidig told.

4.4.2.4. De udligningsberettigede subsidiers størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering eller dumping

- (339) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 138 og 139 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3. Mikroøkonomiske indikatorer

- (340) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger fremsatte Jushi Egypt bemærkninger til beregningen af de mikroøkonomiske indikatorer, der var fastsat i forordningen om midlertidig told, og anmodede om flere oplysninger om, hvordan disse indikatorer var blevet beregnet.

- (341) Kommissionen henviste Jushi Egypt til betragtning 126 i forordningen om midlertidig told, som gjorde det klart, at de mikroøkonomiske indikatorer var baseret på data fra de stikprøveudtagne EU-producenter, og var blevet kontrolleret og derefter aggregeret.

- (342) Formålet med aggregeringen var at sikre, at stikprøven blev behandlet som én datakilde, og ikke som tre separate datakilder med virksomhedsspecifikke tendenser, som skulle uddybes. Aggregeringen gjorde det muligt for Kommissionen at betragte hele stikprøven som repræsentativ for EU-erhvervsgrenen og anvende dataene som en rettesnor for samtlige producenters resultater.

4.4.3.1. Priser og faktorer, som påvirker priserne

- (343) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 141-142 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.2. Arbejdskraftomkostninger

- (344) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 144 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.3. Lagerbeholdninger

- (345) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 146 i forordningen om midlertidig told.

4.4.3.4. Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital

- (346) Da der ikke blev fremsat bemærkninger vedrørende rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evnen til at rejse kapital, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 149-153 i forordningen om midlertidig told.

4.4.4. Konklusion vedrørende skade

- (347) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner vedrørende skade i betragtning 154-161 i forordningen om midlertidig told.

5. ÅRSAGSSAMMENHÆNG

5.1. Virkningerne af den subsidierede import fra Egypten

- (348) I forordningen om midlertidig told konkluderede Kommissionen foreløbigt, at den subsidierede import fra Egypten forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade.
- (349) Kommissionen konkluderede, at stigningen i importen i undersøgelsesperioden og den subsidierede imports prisunderbud og pristryk af EU-erhvervsgrenens priser bevirkede, at EU-erhvervsgrenen mistede markedsandele og rentabilitet.
- (350) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 164 i forordningen om midlertidig told.

5.2. Andre kendte faktorer

5.2.1. Import fra tredjelande

- (351) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 167-171 i forordningen om midlertidig told.

5.2.2. EU-erhvervsgrenens eksportresultater

- (352) Kommissionen modtog ingen bemærkninger til EU-erhvervsgrenens eksportresultater.
- (353) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 174 i forordningen om midlertidig told.

5.3. Konklusion vedrørende årsagssammenhæng

- (354) Kommissionen bekræftede sine konklusioner vedrørende årsagssammenhæng i betragtning 175-176 i forordningen om midlertidig told.

6. UNIONENS INTERESSER

6.1. EU-erhvervsgrenens interesser

- (355) Da der ikke blev fremsat bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 185-186 i forordningen om midlertidig told.

6.2. Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers interesser

- (356) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 192 i forordningen om midlertidig told.

6.3. Brugernes interesser

- (357) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 207 i forordningen om midlertidig told.

6.4. Handelsforvridende virkninger af subsidier og genskabelse af effektiv konkurrence

- (358) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 209 i forordningen om midlertidig told.

6.5. Konklusion vedrørende Unionens interesser

- (359) Da der ikke blev fremsat andre bemærkninger, bekræftede Kommissionen sine konklusioner i betragtning 210-213 i forordningen om midlertidig told.

7. OPKRÆVNING AF UDLIGNINGSTOLD MED TILBAGEVIRKENDE KRAFT PÅ DEN REGISTREREDE IMPORT

- (360) Som nævnt i betragtning 220 i forordningen om midlertidig told foretog Kommissionen ved offentliggørelsen af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/199 (»registreringsforordningen«) ⁽⁷⁾ en registrering af importen af GFR i forhåndsfremlæggelsesperioden i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 5a.
- (361) Som anført i betragtning 222 i forordningen om midlertidig told skal Kommissionen træffe afgørelse om, hvorvidt der skal opkræves antisubsidietold med tilbagevirkende kraft for import i løbet af den treugers registreringsperiode, idet der er blevet registreret import af GFR fra Egypten.
- (362) Kriterierne for, hvornår der kan opkræves told i den treugers forhåndsfremlæggelsesperiode, er fastsat i grundforordningens artikel 16, stk. 4. Ifølge nævnte artikel kan der kun opkræves told, hvis:
- a) import er blevet registreret i henhold til artikel 24, stk. 5
 - b) Kommissionen har givet de pågældende importører lejlighed til at fremsætte bemærkninger
 - c) der er tale om kritiske omstændigheder, hvor der for så vidt angår den pågældende subsidierede vare forårsages skade, der vanskeligt kan afhjælpes, som følge af en omfattende import inden for et forholdsvis kort tidsrum af en vare, hvortil der ydes udligningsberettigede subsidier i henhold til bestemmelserne i denne forordning og
 - d) det anses for påkrævet at pålægge denne import udligningstold med tilbagevirkende kraft for at hindre, at der på ny vil blive forvoldt skade.
- (363) Kommissionen mener, at registreringsforordningen opfylder kriterium a), nemlig at importen af GFR med oprindelse i Egypten er blevet registreret i overensstemmelse med grundforordningens artikel 24, stk. 5.
- (364) Kommissionen mener, at importørerne har haft mulighed for at fremsætte bemærkninger vedrørende kriterium b) med offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told og med offentliggørelsen af registreringsforordningen.
- (365) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra europæiske brugere og distributører af GFR, som mente, at en sådan mulighed for at fremsætte bemærkninger ikke var baseret på Kommissionens beslutning om registrering, men derimod på Kommissionens forslag om opkrævning af told.
- (366) Selv om Kommissionen er enig i, at kriterium b) i artikel 16, stk. 4, skal fortolkes således, at den giver parterne mulighed for at fremsætte bemærkninger om opkrævning af told med tilbagevirkende kraft på import, der er registreret i forhåndsfremlæggelsesperioden, bemærker Kommissionen på dette tidspunkt, at den har fremlagt den fuldstændige analyse, der begrundet opkrævningen med tilbagevirkende kraft med alle de nyeste data, der findes i afsnit 7 i den endelige fremlæggelse af oplysninger. Ved at gøre dette gav Kommissionen således alle parter, herunder disse brugere og distributører, lejlighed til at fremsætte bemærkninger i henhold til denne bestemmelse, hvilket også fremgår af de argumenter, der er redegjort for i betragtning 322-326. Kommissionen afviste derfor denne påstand.
- (367) Med henblik på testen i grundforordningens artikel 16, stk. 4, litra c), analyserede Kommissionen indledningsvis statistikkerne over importen af GFR fra Egypten fra Surveillance 2-databasen. Formålet med denne analyse var at se, om der var blevet konstateret »omfattende import« i henhold til kriterium c) i registreringsperioden. De seneste tilgængelige data findes i tabel 2 nedenfor.

⁽⁷⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2020/199 af 13. februar 2020 om at gøre importen af endeløse filamenter af glasfibervarer med oprindelse i Egypten til genstand for registrering (EUT L 42 af 14.2.2020, s. 10).

Tabel 2

Import af GFR fra Egypten

	Ton pr. uge	Ton pr. måned	Importpris i EUR pr. ton
Undersøgelsesperioden (april 2018 til marts 2019)	2 805	12 156	904
Periode efter undersøgelsesperioden (april 2019 til januar 2020)	2 598	11 358	882
Registreringsperioden (14. februar til 6. marts 2020)	3 858	15 432	813

Kilde: Surveillance 2-databasen, data udtrukket den 26. marts 2020

- (368) Der blev importeret i alt 11 574 ton GFR fra Egypten i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger. Da dette er en ikke-standardiseret periode og ikke i sig selv kan sammenlignes med andre perioder, blev sammenligningen foretaget i uger (21 dage divideret med 3) og i måneder (idet en måned i gennemsnit er 4 uger). Selv om forhåndsfremlæggelsesperioden er på 21 kalenderdage, indeholder Surveillance 2-databasen kun 15 datapunkter, hvilket gør det vanskeligt at foretage beregninger pr. dag.
- (369) Tabel 2 viser, at importen af den pågældende vare var omfattende udtrykt i mængder. Perioden på tre uger før indførelsen af midlertidige foranstaltninger viser en kraftig opadgående tendens sammenlignet med importen i undersøgelsesperioden og også i perioden mellem april 2019 og januar 2020, dvs. tidsrummet mellem undersøgelsesperioden og registreringen.
- (370) Kommissionen konkluderede derfor, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger var betydeligt højere i gennemsnit end importen i undersøgelsesperioden. Denne konstatering understøtter den konklusion, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger kan anses for at være omfattende i henhold til kriterium c).
- (371) Tabel 2 viser også, at importen fortsatte i store mængder efter undersøgelsesperiodens afslutning.
- (372) Kommissionen noterede sig også de daglige importdata fra Surveillance 2-databasen.
- (373) Det fremgår af dataene, at der på én dag i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger blev importeret lidt over 3 000 ton GFR fra Egypten, hvilket er betydeligt højere end den gennemsnitlige ugentlige import i undersøgelsesperioden.
- (374) Denne konstatering understøtter yderligere den konklusion, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger kan anses for at være omfattende i henhold til kriterium c).
- (375) Det næste trin i testen i henhold til kriterium c) er, om denne import, der nu betragtes som omfattende, kan have forvoldt »skade, der vanskeligt kan afhjælpes«.
- (376) Kommissionen bemærkede indledningsvis, at importen i undersøgelsesperioden forårsagede et prisunderbud af og et pristryk på EU-erhvervsgrenens priser. Mængden og priserne for importen af den pågældende vare har haft en negativ indvirkning på salgsmængderne, på prisniveauet på EU-markedet og på EU-erhvervsgrenens markedssandel. Dette har haft betydelige negative virkninger for EU-erhvervsgrenens samlede resultater og økonomiske situation. Det blev derfor konstateret, at importen af den pågældende vare havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i undersøgelsesperioden.
- (377) Som vist i tabel 2 faldt importprisen på GFR fra Egypten fortsat efter undersøgelsesperiodens afslutning og navnlig i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger. Kommissionen fandt derfor, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden skete til øgede mængder og endog til lavere priser end i undersøgelsesperioden, hvilket forvoldte EU-erhvervsgrenen yderligere skade, som vil være vanskelig at afhjælpe uden opkrævning af told.

- (378) Kommissionen fandt også, at det i betragtning af de mængder af GFR fra Egypten, der blev importeret til Unionen i de sidste tre uger før indførelsen af midlertidig told, også kunne konstateres, at importørerne opbyggede lagre af egyptisk GFR, vel vidende fra den 14. februar, at der skulle indføres midlertidige foranstaltninger den 6. marts.
- (379) Kommissionen fandt derfor, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger forvoldte EU-erhvervsgrenen skade, der vanskeligt kan afhjælpes, både hvad angår mængde og pris.
- (380) Kommissionen konkluderede derfor, at kriterium c) var opfyldt, og at der for at forhindre fornyet skade, burde opkræves told på denne import med tilbagevirkende kraft, jf. kriterium d).
- (381) Efter den endelige fremlæggelse af oplysninger modtog Kommissionen bemærkninger fra importører og distributører af GFR, der anfægtede flere aspekter af Kommissionens vurdering.
- (382) For det første anfægtede de pågældende importører og distributører, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger kunne betragtes som omfattende. Deres bemærkninger antydede, at Kommissionen burde betragte »omfattende import« som »en stigning i importen, der både er pludselig og dramatisk«, og ved at sammenligne forskellige data vedrørende forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger, herunder en sammenligning af den månedlige peakimport og andre tal for peakimport. På dette grundlag antydes det i bemærkningen, at der ikke har fundet en sådan stigning sted.
- (383) For det andet gjorde de gældende, at Kommissionen ikke havde defineret »skade, der vanskeligt kan afhjælpes«, og foreslog deres egen definition »permanent og uoprettelig skade for EU-erhvervsgrenen«.
- (384) For det tredje bemærkede importørerne og distributørerne, at stigningen i importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger svarede til 0,4 % af det årlige EU-forbrug. Da registreringsperioden er så kort, er dette forventeligt og indgår derfor ikke i analysen af, hvorvidt der er forvoldt skade.
- (385) For det fjerde hævdede de endvidere, at årsagen til faldet i importpriserne efter udløbet af undersøgelsesperioden var, at EU-erhvervsgrenen sænkede priserne for at bevare sin markedsandel.
- (386) For det femte var disse importører og distributører også uenige i Kommissionens konklusion om, at det i betragtning af de mængder af GFR fra Egypten, der blev importeret til Unionen i de sidste tre uger før indførelsen af midlertidig told, så ud til, at importørerne opbyggede lagre af egyptisk GFR, efter at de den 14. februar var blevet informeret om, at der ville blive indført midlertidige foranstaltninger den 6. marts.
- (387) De anførte, at dette ikke var tilfældet, fordi importen i december og januar var meget lavere, og hensigten med importen lige før indførelsen af den midlertidige told var derfor at kompensere for den tidligere lave import.
- (388) Ifølge ovenstående argumenter bør Kommissionen overveje, om det er nødvendigt at opkræve told af den registrerede import, jf. artikel 16, stk. 4, litra d).
- (389) Da registrering i forhåndsfremlæggelsesperioden faktisk er obligatorisk, anmodede de Kommissionen om at overveje, om opkrævningen af told på den registrerede import ikke også burde være obligatorisk, da fordelene ved offentliggørelsesperioden for importører og distributører ellers ville gå tabt.
- (390) Disse påstande analyseres nedenfor.
- (391) For så vidt angår den første påstand er Kommissionen ikke enig i disse parterers fortolkning af begrebet »omfattende import«, som er retligt ubegrundet. Grundforordningen henviser ikke til en stigning i importen, ej heller til en betingelse om, at »omfattende import« skal være »pludselig og dramatisk«. Som vist i tabel 2 har Kommissionen allerede på et meget detaljeret niveau sammenlignet importmængderne fra Egypten pr. måned og pr. uge for at afgøre, om importen var omfattende eller ej.

- (392) Disse data bekræfter, at importen var omfattende og fulgte en stigende tendens, hvilket er tydeligt forklaret i betragtning 315-317. Kommissionen ser ingen grund til at basere sin metode på en sammenligning mellem peakimport og andre tal for peakimport. Under alle omstændigheder påvirker den omstændighed, at der kan være tale om visse peak- og lavpunkter, som parterne har udvalgt, på ingen måde konklusionen om, at kravet om »omfattende import« er overholdt under disse omstændigheder.
- (393) Endvidere er det uden betydning, om hensigten med den omfattende import i løbet af forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger var at »kompensere« for den lavere import i december 2019 og januar 2020, hvilket også blev fremført af disse parter, idet der i grundforordningen ikke tages hensyn til baggrunden for en sådan omfattende import.
- (394) Kommissionen fastholdt derfor sin konklusion om, at importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger var omfattende i henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 4, litra c). Denne konklusion blev desuden bekræftet af de årsager, der er beskrevet i betragtning 402-405.
- (395) Med hensyn til den anden påstand foreslog disse parter endnu en gang en definition, der ikke svarer til, hvad der er fastsat i grundforordningen. De byggede derefter deres argumentation på denne forkerte definition. En skade, der vanskeligt kan afhjælpes, jf. grundforordningen, kan ikke vilkårligt fortolkes som »permanent og uoprettelig skade«. Denne påstand har derfor ikke noget retsgrundlag. Under alle omstændigheder forklarede Kommissionen i betragtning 376 sammenholdt med analysen af forskellige elementer i skadesvurderingen, hvordan dette krav blev anset for at være opfyldt i dette tilfælde.
- (396) Den tredje påstand, som vedrører importens markedsandel og sætter spørgsmålstegn ved, om importen kan påføre EU-erhvervsgrenen skade i så en kort periode, er desuden vildledende.
- (397) For det første er de 0,4 %, der præsenteres af parterne som importens markedsandel i registreringsperioden udelukkende baseret på gætterier, da der ikke foreligger oplysninger i sagen om EU-forbruget efter undersøgelsesperioden. Rent hypotetisk og selv om det antages, at EU-forbruget ikke havde ændret sig efter undersøgelsesperioden som anført af disse parter, hvilket igen er gætterier, ville importen i forhåndsfremlæggelsesperioden på tre uger udgøre 1,12 % af EU-forbruget i denne periode på tre uger alene. Denne markedsandel anses normalt for ikke at være ubetydelig og for at kunne forvolde skade i løbet af et helt år. Under alle omstændigheder er det absolutte importniveau, der er angivet i tabel 2, og som er et verificeret tal, bestemt ikke ubetydeligt.
- (398) Påstanden om, at importmængder svarende til en markedsandel på 1,12 % i perioden på blot tre uger ikke kunne betragtes som omfattende og ikke ville være tilstrækkelig til at skade EU-erhvervsgrenen, er således i klar modstrid med grundforordningen og Kommissionens faste praksis vedrørende ubetydelig import.
- (399) For det andet gentager Kommissionen sine konklusioner i betragtning 376 og henviser til alle de elementer, der viser, hvordan denne omfattende import fra Egypten har forvoldd skade, der vanskeligt kan afhjælpes. Denne analyse er holistisk og baseret på en vurdering af alle relevante beviser.
- (400) På grundlag af denne vurdering konkluderede Kommissionen, at de importerede mængder, navnlig i betragtning af de betydelige mængder, der importeredes i denne korte periode, i absolutte og relative tal var store nok til at blive betragtet som omfattende i henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 4, litra c), og således også kunne forvolde skade, der vanskeligt kan afhjælpes.
- (401) Med hensyn til den fjerde påstand om, at EU-erhvervsgrenen sænkede priserne for at bevare sin markedsandel, konstaterede Kommissionen, at importen fra Egypten havde forvoldd EU-erhvervsgrenen skade og vandt markedsandele fra EU-erhvervsgrenen, idet den tvang erhvervsgrenen til at sænke priserne for at konkurrere, selv på bekostning af erhvervsgrenens rentabilitet. Kommissionen kan derfor ikke acceptere begrundelsen om, at importpriserne faldt som reaktion på et fald i EU-producenternes priser, da den faktisk fandt, at den subsidierede import var årsagen til pristrykket på EU-markedet. På den baggrund måtte påstanden afvises.

- (402) Endelig behøver Kommissionen, for så vidt angår den femte påstand, ikke at forklare baggrunden for den omfattende import i forhåndsfremlæggelsesperioden, og det er derfor irrelevant, at importmængderne umiddelbart før indførelsen af midlertidig told skulle dække lavere importmængder i december og januar.
- (403) Kommissionen er også uenig i parternes præmis, nemlig, at registrering i forhåndsfremlæggelsesperioden faktisk er obligatorisk, og at opkrævningen af told på den registrerede import ikke også burde være obligatorisk, og i den efterfølgende konklusion om, at dette betyder, at fordelene ved forhåndsfremlæggelsesperioden for importører og distributører ellers ville gå tabt. For det første er registreringen i forhåndsfremlæggelsesperioden »faktisk« ikke obligatorisk, men den er underlagt de strenge betingelser, der er anført i artikel 16, stk. 4, på grundlag af alle de data og beviser, der var tilgængelige på tidspunktet for forhåndsfremlæggelsen. Dette er blevet bekræftet i praksis, hvor der ikke var nogen registrering i forhåndsfremlæggelsesperioden, da disse betingelser ikke var opfyldt ⁽⁹⁸⁾.
- (404) For det andet er Kommissionen udmærket klar over, at opkrævning af told med tilbagevirkende kraft, som er registreret i forhåndsfremlæggelsesperioden, heller ikke er obligatorisk, men er strengt betinget af, at alle de relevante betingelser i grundforordningens artikel 16, stk. 4, er opfyldt på grundlag af de seneste tilgængelige oplysninger i den endelige fase. Dette kan også bekræftes i praksis ⁽⁹⁹⁾.
- (405) For det tredje henviser Kommissionen til betragtning 4 i moderniseringsforordningen ⁽¹⁰⁰⁾, som er den seneste ændring af grundforordningen, som giver baggrunden for både forhåndsfremlæggelsesperioden og registreringen heraf. Det anføres direkte i betragtning 4, at »for at begrænse risikoen for en betydelig stigning i indførsler i forhåndsfremlæggelsesperioden, bør Kommissionen registrere indførsler, når det er muligt« under hensyntagen til »en prospektiv analyse af de dermed forbundne risici og sandsynligheden for, at disse omstændigheder vil undergrave foranstaltningernes afhjælpende virkninger.«
- (406) Selv hvis registreringen i denne forhåndsfremlæggelsesperiode ikke er mulig, f.eks. fordi de relevante retlige betingelser ikke er opfyldt, bør Kommissionen derefter afspejle den yderligere skade, der er forvoldt EU-erhvervsgrenen, med en yderligere betydelig stigning i importen i denne periode i henhold til samme betragtning og grundforordningens artikel 15, stk. 1, femte afsnit.
- (407) Derfor er opkrævning af told med tilbagevirkende kraft i disse situationer langt fra automatisk og er betinget af en omfattende import i forhåndsfremlæggelsesperioden, eller af den yderligere skade, der er forårsaget af en sådan stigning i tilfælde af manglende registrering, samt de øvrige betingelser, der er anført i grundforordningens artikel 16, stk. 4.
- (408) I modsætning til, hvad disse parter gjorde gældende, var begrundelsen og fordelene for importører og distributører ved den forhåndsfremlæggelse, der blev indført ved moderniseringsforordningen, »at forbedre gennemsigtigheden og forudsigeligheden« for de parter, der er berørt af undersøgelserne, »særligt importører« ⁽¹⁰¹⁾. Begrundelsen for forhåndsfremlæggelsen var således bestemt ikke at give dem et instrument til at øge importen betydeligt i forhåndsfremlæggelsesperioden for at kunne drage fordel af den sidste tid før indførelsen af told, således som de antyder. Dette argument blev derfor også afvist.
- (409) På grundlag af ovenstående finder Kommissionen ikke, at der er belæg for at ændre konklusionen om, at der bør opkræves told på den registrerede import.

⁽⁹⁸⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1693 af 9. oktober 2019 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af hjul af stål med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 259 af 10.10.2019, s. 15), betragtning 4.

⁽⁹⁹⁾ Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1688 af 8. oktober 2019 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af blandinger af urinstof og ammoniumnitrat med oprindelse i Rusland, Trinidad og Tobago samt Amerikas Forenede Stater (EUT L 258 af 9.10.2019, s. 21), betragtning 285-288.

⁽¹⁰⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/825 af 30. maj 2018 om ændring af forordning (EU) 2016/1036 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union, og af forordning (EU) 2016/1037 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 143 af 7.6.2018, s. 1).

⁽¹⁰¹⁾ Jf. betragtning 4 i forordning (EU) 2018/825.

- (410) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 16, stk. 3, bør den told, der skal opkræves med tilbagevirkende kraft, fastsættes til niveauet for den midlertidige told, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/379, fordi den endelige udligningstold, der indføres ved denne forordning, er højere end den midlertidige told.

8. ENDELIGE UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER

- (411) I betragtning af konklusionerne om subsidiering, deraf følgende skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger for at hindre, at den subsidierede import forårsager yderligere skade for EU-erhvervsgrenen.

8.1. Udligningsforanstaltningers niveau

- (412) I henhold til grundforordningens artikel 15, stk. 1, tredje afsnit, må den endelige udligningstold ikke være højere end det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.
- (413) I henhold til artikel 15, stk. 1, fjerde afsnit fremgår det, at »Hvis Kommissionen på grundlag af alle fremlagte oplysninger foreløbigt klart kan fastslå, at det ikke er i Unionens interesse, at tolden fastsættes i overensstemmelse med tredje afsnit, skal udligningstolden være lavere, hvis en sådan lavere told vil være tilstrækkelig til at afhjælpe den skade, der er påført erhvervsgrenen i Unionen.«
- (414) Kommissionen har ikke modtaget sådanne oplysninger, og niveauet for udligningsforanstaltningerne vil derfor blive fastsat under henvisning til artikel 15, stk. 1, tredje afsnit.
- (415) Da de endelige foranstaltninger i dette tilfælde vil være baseret på det fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb, blev der ikke fastsat en skadestærskel.

8.2. Endelige foranstaltninger

- (416) Der bør indføres endelige udligningsforanstaltninger over for importen af GFR med oprindelse i Egypten i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningens artikel 15, stk. 1, hvori det hedder, at den endelige told skal svare til det samlede fastsatte udligningsberettigede subsidiebeløb.
- (417) På grundlag af ovenstående fastsættes de endelige udligningstoldsatser, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, som følger:

Virksomhed	Udligningstold
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %
Alle andre virksomheder	13,1 %

- (418) De individuelle udligningstoldsatser for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, blev fastsat ud fra konklusionerne i nærværende undersøgelse. De afspejler således den situation, der konstateredes for disse virksomheder i forbindelse med undersøgelsen. Toldsatserne finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på importen af varer med oprindelse i Egypten, som er fremstillet af de nævnte virksomheder. De pågældende importvarer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i den dispositive del af denne forordning, herunder enheder, der er forretningsmæssigt forbundet med de specifikt nævnte, kan ikke drage fordel af disse satser, men er omfattet af toldsatsen for »alle andre virksomheder«.
- (419) En virksomhed kan anmode om fortsat at anvende disse individuelle toldsatser trods efterfølgende navneændring eller ændring af navnet på en af sine enheder. Anmodningen skal rettes til Kommissionen. Anmodningen skal indeholde alle de relevante oplysninger, som gør det muligt for virksomheden at dokumentere, at ændringen ikke påvirker virksomhedens ret til at anvende den individuelle toldsats, der gælder for den. Hvis ændringen af virksomhedens navn ikke påvirker dens ret til at benytte den toldsats, der finder anvendelse på den, offentliggøres der en meddelelse om navneændringen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

- (420) Hvis udviklingen efter undersøgelsesperioden fører til en ændring i omstændighederne af varig karakter, kan der iværksættes passende tiltag i overensstemmelse med grundforordningens artikel 19.
- (421) I henhold til artikel 109 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁰²⁾ bør rentesatsen, når et beløb skal tilbagebetales som følge af en dom afsagt af Den Europæiske Unions Domstol, være den sats, som Den Europæiske Centralbank anvender på sine vigtigste refinansieringstransaktioner, og som offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*, C-udgaven, den første kalenderdag i hver måned.

8.3. Endelig opkrævning af den midlertidige told

- (422) I henhold til grundforordningens artikel 16, stk. 2, skal Kommissionen beslutte, i hvilket omfang den midlertidige told skal opkræves endeligt.
- (423) I betragtning af resultaterne i denne sag bør de beløb, der er stillet som sikkerhed i form af midlertidig udligningstold, indført ved forordningen om midlertidig told, opkræves endeligt.
- (424) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁰³⁾ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 og 7019 12 00 39), med oprindelse i Egypten.

2. Den endelige antidumpingtoldsats fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for de i stk. 1 omhandlede varer fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig udligningstoldsats (i %)	Taric-tillægskode
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	13,1 %	C540
Alle andre virksomheder	13,1 %	C999

3. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

Artikel 2

1. Der opkræves en endelig udligningstold på importen af afhuggede glasfibertråde, af længde 50 mm og derunder, glasfiberrovings, undtagen glasfiberrovings, der er imprægneret og belagt, med et glødetab på over 3 % (som fastsat i henhold til ISO-standard 1887), og måtter af glasfiberfilamenter, undtagen måtter af glasuld, i øjeblikket henhørende under KN-kode 7019 11 00, ex 7019 12 00, 7019 31 00 (Taric-kode 7019 12 00 22, 7019 12 00 25, 7019 12 00 26 og 7019 12 00 39), med oprindelse i Egypten, som blev registreret i henhold til gennemførelsesforordning (EU) 2020/199.

⁽¹⁰²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁰³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

2. Den endelige udligningstoldsats fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare fremstillet af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig toldsats (i %) i forbindelse med registreret import	Taric-tillægskode
Jushi Egypt for Fiberglass Industry S.A.E.	8,7 %	C540
Alle andre virksomheder	8,7 %	C999

Artikel 3

De beløb, for hvilke der er stillet sikkerhed i form af den midlertidige udligningstold, som blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) 2020/379, opkræves endeligt.

Artikel 4

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juni 2020.

På Kommissionens vegne
Ursula VON DER LEYEN
Formand